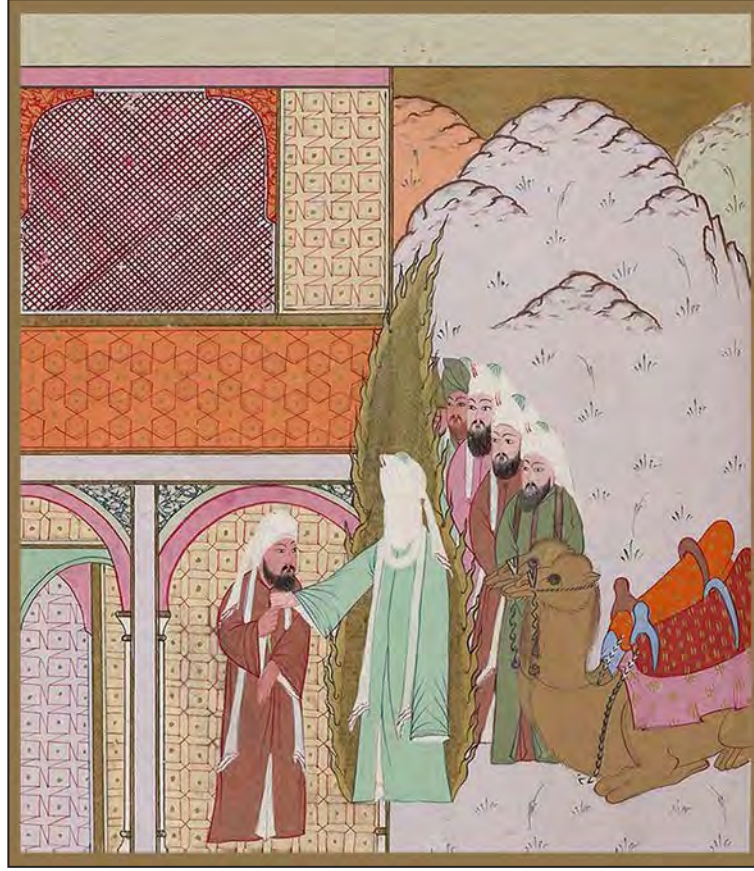


İSLAM'IN YAYILIŞI
4. Bölüm

1

Medine

İlk Cuma Namazı ve Tanrı'nın Elçisi'nin Vaazı, Tabari 7:1



*Muhammad, Ayyub al-Ansari'nin evinin önünde
devesinden iner ve elini, duygulanan ev sahibinin
omzuna koyar. Siyar-i Nabi*

Yunus ibn Abd al-Ala ← Ibn Wahb ← Said ibn Abd al-Rahman al-Jumahi:

Tanrı'nın Habercisi, Banu Salim ibn Awf topraklarında, Yathrib'de yönlendirdiği ilk Cuma namazında şu vaazı verdi:

Tanrı'ya övgüler olsun. Onu yardım, bağışlama ve rehberlik için çağırıyorum. Ona inanıyorum, onu inkar etmem ve inkar edenlerin düşmanıyım. Bilginin az olduğu bir zamanda, bize rehberlik etti; destek oldu ve ışık gönderdi, Tanrı'nın tek olduğuna, eşi olmadığına ve Muhammad'ın onun hizmetkârı ve Elçisi olduğuna tanıklık ediyorum. İnsanlar yoldan çıkabilir; zamanımız azdır, Son Saat ve Bitiş yakındır. Her kim Allah'a ve onun peygamberine itaat ederse doğru olarak yönlendirilir; kim onlara itaatsizlik ettiyse yoldan saptı ve yok oldu. Size, bir Müslüman'ın tadını çıkarabileceği en iyi şeyi Diğer Dünya'yı düşünmesini ve Tanrı'nın emirlerine uymasını ve Tanrı'dan korkmasını öneriyorum. Tanrı'nın sizi neye karşı uyardığı konusunda dikkatli olun. Bundan daha iyi bir tavsiye ve daha iyi bir öğüt yoktur. Tanrı'nın korkusu, Diğer Dünya'da arzu ettiğiniz şeye güvenilir bir yardımcıdır. Tanrı'nın yüzü dışında hiçbir şey aramayacağına karar vermiş olan

bu dünyada hatırlanacak ve ölümden sonra bir hazineye sahip olacaktır. Orada, daha önce yapmış olduğunuz iyiliğe ihtiyaç duyacak; aksi halde olana gelince, Tanrı ile arasında büyük bir mesafe olmasını dileyecektir. Tanrı sizi kendisinden haberdar olmanız konusunda uyarır, ancak sadece hizmetkarlarına ve sözüne inanıp sözlerini yerine getirenlere merhamet eder. Tanrı der ki "Benden gelen emirler değiştirilemez ve kölelere karşı zalim biri değilim." Tanrı'dan korkanların daha fazla kötülüğü affedilir; bu dünyada ve sonrasında, ödüllendirilir ve başarılı olurlar. Tanrı korkusu O'nun nefretini ve öfkesini azaltır. Tanrı korkusu, insanları Tanrı'nın gözünde suçsuz kılar, Tanrı'ya memnun eder ve derecelerini yükseltir. Yerinizi belirleyin ve bu hususta bana kızmayın. Tanrı kitabını size gönderdi; doğru konuşanları ve yalan söyleyenleri tanıyabilmeniz için önünüzdeki yolu açtı. İyi olanı seçin ve iyi davranın, Tanrı'nun size davrandığı gibi. Tanrı'nun düşmanlarının düşmanı olun ve hak ettiği şekilde Tanrı adına çaba gösterin. O sizi seçti ve sizi Müslüman olarak tanımladı, yaşama ve ölüme karar veren olduğunu size en açık şekilde ispat etti. Tanrı'dan başka bir güç yoktur. Tanrı'ya sık sık hatırlayın ve bugünden sonra onun aşkıyla hareket edin. Doğruyu gösteren ile Tanrı arasında olanların, onunla diğerleri arasında paylaşılmasına Tanrı'nın karar vermiş olduğunu hatırlayın. Tanrı, insanları yönetir; Tanrı yücedir. Tanrı'nın bir eşi yoktur.



Muhammad ve takipçileri Medine'de küçük bir cami inşa ederler. Siyar-i Nabi

Cami (al-Masjid an-Nabawi) ve Ev İçin Yer Seçimi

Ibn Humayd ← Salamah ← Ibn Ishaq:

Tanrı'nın Elçisi, devesine bindi ve dizginlerini serbest bıraktı. Evlerinin önünden geçtiği Ansar sakinleri, onu "Tanrı'nın Elçisi, buraya gelin; çok sayıda savunucunuz olacak ve iyi karşılanacaksınız." diyerek yanlarında kalmaya davet etti. Onlara "Devemin tayin edeceği yere gideceğim, çünkü bu Tanrı tarafından emredildi." cevabını verdi ve yoluna devam etti. Sonunda devesi inşa edeceği caminin kapısının olduğu yerde çöktü. O zamanlar bir hurma kurutma yeriydi ve Banu al-Najjar'dan Amr ibn Abbad ibn Thalabah ibn Ghanm ibn Malik ibn al-Najjar'ın Muadh ibn Afra'nın himayesinde olan Sahl ve Suhayl adındaki iki yetim oğluna aitti. Devesi çökünce, Tanrı'nın Elçisi onun üzerinde kaldı. Kısa bir süre sonra ayağa kalkan dişi deve, kısa bir mesafeye gittikten sonra geri döndü ve daha öncie diz çöktüğü yere gelip boynunu uzatarak yattı. Tanrı'nın Elçisi ondan ayrılınca, Abu Ayyub eyerini alıp evine götürdü. Ansar onu evlerinde kalmaya davet etti, ancak Tanrı'nın Elçisi onlara "Adam eyeriyle gider" dedi ve Banu Ghanm ibn al-Najjar'dan Abu Ayyub Khalid ibn Zayd ibn Kulayb'in evine yerleşti.

Abu Jafar al-Tabari:

Tanrı'nın Elçisi, kurutma yerinin kime ait olduğunu sordu ve Muadh ibn Afra ona "Bu benim vesayetim altında bulunan iki yetime aittir." dedi. Tanrı'nın Elçisi, orada bir caminin inşa edilmesini emretti. Cami ve yanındaki müstemilat (al-Suffa) tamamlanana kadar Abu Ayyub ile birlikte kaldı. Tanrı'nın Elçisi'nin caminin yerini satın aldığı da söylenir.

Kendisi, Göçmen ve Ansar arkadaşları ile birlikte cami inşa etme çalışmalarına katıldı.



Medine'nin iki Yahudi kabilesinin liderleri bir araya gelir ve Muhammad'i öldürme planlarını tartışırlar. Siyar-i Nabi

Ansar ve Göçmenler Arasındaki Kardeşlik, Ibn Ishaq 234

Tanrı'nın Habercisi "Tanrı'dan yaptıklarımı onaylamasını diliyorum; her birinize bir erkek kardeş seçeceğim." diyerek Göçmenler ve Ansar arasında kardeşlik kurdu. Kendisi Ali'yi seçti. Tanrı'nın aslanı Hamza, Havari'nin özgürlüğünü verdiği Zayd ibn Harithah'nın kardeşi oldu. Zayd, Hamza'nın şehit olduğu Uhud günü onun vasiyetini yerine getirdi. Cennet'te uçacak giden biri olan Jafar ibn Abu Talib Banu Salama'nın kardeşi Muadh ibn Jabal'ın kardeşi oldu.



Cebrail, Muhammad'e Medine Yahudilerinin kendisine yönelik suikast planını bildirir. Siyar-i Nabi

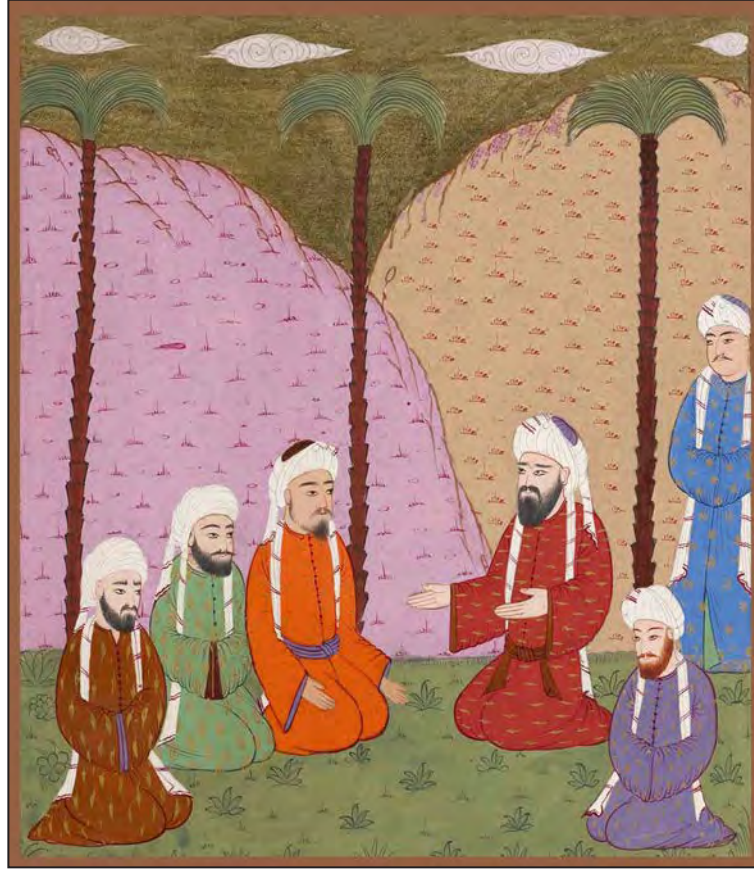
Diğerleri aşağıda görüldüğü gibi kardeşlik kurdular:

Abu Bakr ile Banu al-Harith ibn al-Khazraj'ın kardeşi Kharija ibn Zuhayr. Umar ile Banu Salim ibn al-Khazraj'ın kardeşi Itban ibn Malik. Abu Ubayda Amir ibn Abd Allah ile Sad ibn Muadh ibn al-Numan. Abd al-Rahman ibn Auf ile Banu al-Harith'in kardeşi Sad ibn al-Rabi. Al-Zubayr ibn al-Awwam ile Banu Abd al-Ashhal'ın kardeşi Salama ibn Salama ibn Waqsh. Uthman ibn Affan ile Banu al-Najjar'ın kardeşi Aus ibn Thabit ibn al-Mundhir. Talha ibn Ubayd Allah ile Banu Salama'nın kardeşi Kab ibn Malik. Sad ibn Zayd ibn Amr ibn Nufayl ile Banu al-Najjar'ın kardeşi Ubayy ibn Kab. Musab ibn Umayr ile Banu al-Najjar'ın kardeşi Abu Ayyub Khalid ibn Zayd. Abu Hudhayfa ibn Utba ile Banu Abd al-Ashhal'ın kardeşi Abbad ibn Bishr ibn Waqsh. Banu Makhzum'un müttefiki Ammar ibn Yasir ile Banu Abd al-Ashhal'ın müttefiki Banu Abd al-Abs'ın kardeşi Hudhayfa ibn al-Yaman. Abu Dharr Burayr ibn Junada al-Ghifari ile Banu Saida of al-Khazraj'ın kardeşi al-Mundhir ibn Amr. Banu Asad ibn Abd al-Uzza'nın müttefiki Hatib ibn Abu Baltaa

ile Banu Amr ibn Auf'ın kardeşi Uwaym ibn Saida. İranlı Salman ile Banu al-Harith'in kardeşi Uwaymir ibn Thalaba (Abu al-Darda). Abu Bakr'ın azad ettiği müezzın Bilal ile Abu Ruwayha Abd Allah ibn Abd al-Rahman al-Khathami.

Medine'ye Getirilen Müslüman Kadınlar

Peygamber, o yıl Zayd ibn Harithah ve Abu Rafi'yi gönderdi ve onlar Mekke'deki kızları ile karısı Sawdah bint Zamah'ı alıp Medine'ye getirdiler. Abd Allah ibn Uraygit'in Mekke'ye döndüğü, babası Abu Bakr'ın durumu hakkında Abd Allah ibn Abi Bakr'ı bilgilendirdiği ve onun ailesini Medine'ye getirdiği söylenir. Onların içinde anneleri Umm Ruman ile birlikte Aisha ve Abd Allah ibn Abi Bakr da vardı ve Talhah ibn Ubayd Allah onlara eşlik etti.



Medine'nin yeni Müslümanlarından biri, şehirdeki bir grup Yahudiyi İslamı kabul etmeye teşvik eder. Siyar-i Nabi

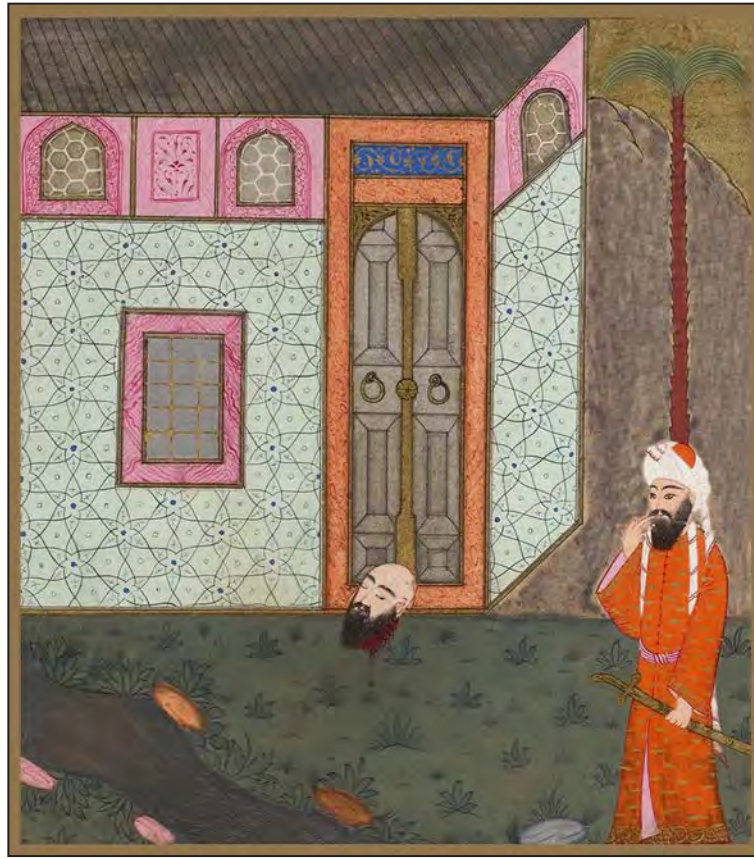
Yathrib adının al-Madina (Medine) olarak Değiştirilmesi

Peygamber, Yathrib'in iyi bir isim olmadığına kanaat getirdi. Yathrib kelimesi "Lanetli" anlamına geliyordu. Sıtma ve diğer hastalıklar sebebiyle oluşan salgınlar nedeniyle halk tarafından böyle alınmıştı. Uygunsuz bulunduğu yerlerin hatta insanların isimlerini bile değiştirmeyi adet edinean Peygamber, bu yüzden Yathrib adını Işıklı Şehir anlamına al-Madina al-Munawwar olarak değiştirdi. Ibn Ishaq'ın Hicret'ten sonra indiğini söylediği Ahzap Suresi'nde Yathrib ismi yer almaktadır.

Ahzap Suresi, 13. Ayet - Hani onlardan bir grup "Ey Yathrib halkı! Sizin burada durmanız mümkün değil; haydi geri dönün." demişti. Onlardan bir başka grup da "Evlerimiz korumasız!" diyerek Peygamber'den izin istiyorlardı. Oysa evleri korumasız değildi. Onlar sadece kaçmak istiyorlardı.

Seyahat Edenlerin Namazları

O yıl, seyahat etmeyenlerin namazlarına iki rekat eklendiği söylenir. Daha önce seyahat etmeyenlerin ve seyahat edenlerin namazları iki rekattan ibaretti. Bu değişiklik Hicret'ten bir ay sonra gerçekleşti. Al-Wagidi, bu hususta Hicaz halkı arasında herhangi bir görüş farklılığı olmadığını öne sürüyor.



*Hanzal'ın Ali'yi öldürmesi için gönderdiği bir köle başı, suikast girişiminin kışkırtıcısının önünde asılı duruyor.
Siyar-i Nabi*

Ölümler ve Küçük Olaylar

Quba Camii o yıl içinde inşa edildi. Peygamber'in Yathrib'e gelmesinden kısa süre sonra ölen ilk Müslüman, Quba'da evinde kaldığı Kulthum ibn al-Hidm'di. Tanrı'nın Elçisi'nin camisinin inşasını bitirmesinden önce Abu Umamah Asad ibn Zurarah'da yaşama veda etti. Difteri ve boğazındaki problemlerden dolayı öldü.

Ibn Humayd ← Salamah ← Muhammad ibn Ishaq ← Abd Allah ibn Abi Bakr ← Yahya ibn Abd Allah ibn Abd al-Rahman:

Tanrı'nın Elçisi "Yahudiler ve ikiyüzlü Araplar Abu Umamah'ın ölümü Muhammad'ın bir yalancı olduğunun göstergesidir; Muhammad bir peygamber olsaydı, onun arkadaşı da ölmezdi diyorlar. Oysa ben, ne kendim için ne de arkadaşlarım için Tanrı'dan bir istekte bulunmadım." dedi.

Muhammad ibn Abd al-Ala ← Yazid ibn Zuray Mamar ← al-Zuhri ← Anas ibn Malik:

Tanrı'nın Elçisi, Asad ibn Zurarah'ı bir dolama rahatsızlığı için kutsadı.



Umayr, oturan Müslüman liderlerden oluşan bir gruba hitap ederek, Muhammad'i yalan yere kendisine olan borcunu ödememekle suçluyor. Siyar-i Nabi

Ibn Humayd ← Salamah ← Ibn Ishaq ← Asim ibn Umar ibn Qatadah:

Abu Umamah Asad ibn Zurarah, Banu al-Najjar'ın temsilcisiydi. Ölümünden sonra bir grup halinde Tanrı'nın Elçisi ile görüşmeye geldiler ve "Ey Tanrı'nın Habercisi, onun aramızdaki pozisyonunu biliyorsun; onun işlevleri yerine getirmesi için aramızdan birini seç." dediler. Tanrı'nın Elçisi "Siz benim annenizin amcalarısınız; ben de sizlerden biriyim ve sizin temsilciniz olacağım." diye cevap verdi. Tanrı'nın Elçisi bu onur için içlerinden birini seçmekte isteksizdi. Sonuç olarak, Banu al-Najjar halkı için, Tanrı'nın Elçisi'nin kendi temsilcileri olması bir ayrıcalık olarak kabul gördü. O yıl içinde zengin Abu Uhayhah, al-Taif'de ve al-Walid ibn al-Mughirah ile al-As ibn Wail al-Sahmi'de Mekke'de öldüler.

Doğumlar

Bazıları Abd Allah ibn el-Zubayr'ın o yıl doğduğunu söylüyorlar; al-Wagidi ise onun Hicret'in ikinci yılının Shawwal (Nisan 624) ayında, Tanrı'nın Elçisi'nin malikhanesinde doğduğunu bildirir.

Al-Harith ← Ibn Sad ← Muhammad ibn Umar al-Wagidi:

Ibn al-Zubayr, Hicret'ten yirmi ay sonra Medine'de doğdu.

Abu Jafar al-Tabari:

Hicret'in ardından Göçmenlerin dünyaya gelen ilk çocuğuydu. Tanrı'nın Elçisi'nin o doğduğunda "Allahu Akbar" diye bağırdığı söylenir. Bunun nedeni, Müslümanlar arasında yaygın bir öyküde Yahudiler, Müslümanları büyüttüklerini ve onlar olmadan hiçbir çocuğun doğmayacağını iddia ediyorlardı. Ibn al-Zubayr doğunca, Müslümanlar, Musevilerin yalanını ortaya çıkardığı için Tanrı'ya övgüde bulundular. Annesi Asma bint Abi Bakr'ın, Medine'ye göç ettiğinde ona hamile kaldığı söyleniyor. Ayrıca o yıl içinde al-Numan ibn Bashir'in doğduğu ve onun Ansar'ın Hicret'ten sonra doğan ilk çocuğu olduğu söylenir. Al-Wagidi, bunu reddeder.



Ali, bir grup adama Muhammad'in iddia edilen borcu hakkındaki gerçeği açıklıyor. Siyar-i Nabi

Al-Harith ← Ibn Sad ← al-Wagidi ← Muhammad ibn Yahya ibn Sahl ibn Abi Hathmah ← Babası ← Büyük-babası:

Ansar'ın ilk çocuğu al-Numan ibn Bashir'di. O Hicret'ten on dört ay sonra (yaklaşık Ekim-Kasım 623) doğdu. Al-Nu'man Badr'dan üç ya da dört ay önce doğdu ve Tanrı'nın Elçisi öldüğünde o sekiz veya dokuz yaşındaydı



Tahtrevanda oturan Muhammad'ın kızı, Peygamber'in ailesinden dört kadınla vedalaşır; tüm kadınların başında alev alev altın haleler vardır. Siyar-i Nabi

Medine Anlaşması, Ibn Ishaq 231

Müslümanlar, Medineliler ve Yahudiler Arasındaki Anlaşma

Tanrı'nın Habercisi, Göçmenler, Ansar ve Yahudiler arasında dostane bir anlaşma yapmak için bir belge hazırladı ve karşılıklı hükümlülükleri açıkladı:

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla (Yathrib 622)

1- Bu belge Muhammad ile İnananlar, Quraysh ve Yathrib Müslümanları, onları takip edenler, onlara katılanlar ve onlarla beraber zahmet çekenler için düzenlenmiştir. İşte bunlar, diğer insanlardan ayrı bir ümmet oluştururlar.

Quraysh Göçmenleri kendi adetleri olduğu üzere, kan diyetlerini ödemeye iştirak ederler ve savaş esirlerinin kurtuluş fidyelerini müminler arasındaki iyilik ve adalet ölçülerine göre ödemeye iştirak edeceklerdir.

Bu şartlar Banu Awf, Banu Saida, Banu al-Harith, Banu Jusham, Banu al-Najjar, Banu Amr ibn Awf, Banu al-Nabit, Banu al-Aws kabileleri için de geçerlidir.

Müminler, kendi aralarında ve mesuliyetleri altında bulunan hiç kimseyi bu durumda bırakmayacaklar. Kurtuluş fidyelerini veya kan diyeti gibi borçlarını bilinen esaslara göre vereceklerdir.

2- Müminler birlik içinde ve birbirine sadık olmalıdır. Takva sahibi müminler, kendi aralarında, mütecevize, haksız bir fiili tasarlayana, bir cürüme veya bir hakka tecavüze ya da müminler arasında bir karışıklık çıkarma arzusunu taşıyan kimseye karşı olacaklar ve bu kimse onlardan birinin evladı bile olsa, hepsinin elleri onun aleyhine kalkacaktır.

Hiçbir mümin, bir kafir için, bir mümini öldüremez ve mümin aleyhine hiçbir kafire yardım edemez. Allah'ın hakkı ve teminatı önde gelir. Müminlerin en önemsizlerinden birinin himayesi dahi onların hepsi için bağlayıcı bir hüküm ifade eder. Zira müminler, diğer insanlardan ayrı olarak birbirlerinin dostu durumundadır. Yahudilerden bize tabi olanlar, bize karşı olanlara yardım etmeyenler zulme uğramaksızın yardım ve desteğimize hak kazanacaklardır.

3- Sulh müminlerin önceliğidir.

Hiçbir mümin Allah yolunda girişilen bir savaşta, diğer müminleri hariç tutarak bir barış anlaşması yapamaz. Sulh müminlerin genel isteği ve adalet esasları üzere yapılmalıdır.

Birlikte savaşa katılanlar birbirine destek vermelidir. Müminler birbirlerinin Allah yolunda akıtılan kanlarının intikamını alacaklardır.

4- Takva sahibi müminler en iyi ve en doğru yolda bulunurlar. Hiçbir müşrik, Quraysh halkından birinin mal ve canını himayesi altına alamaz, bir mümine bu hususta engel olamaz.

Bir müminin ölümüne sebep olduğu kati delillerle sabit olan kişi, maktulün velisi buna rıza göstermezse, kısas hükümlerine tabi olur. Bu halde bütün müminler ona karşı olurlar. Ancak, onlara sadece bu kuralın tatbiki için hareket etmek helaldir. Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanan ve bu belgenin içeriğini kabul eden bir müminin bir katile yardım etmesi ve ona sığınak temin etmesi helal değildir. Bir katile yardım ve yataklık eden, Kıyamet Günü Allah'ın lanet ve gazabına uğrayacaktır. O zaman artık kendisinden ne bir para ve ne de bir taviz kabul edilecektir.

5- Üzerinde ihtilafa düştüğünüz herhangi bir şey, Allah'a ve Muhammad'e götürülecektir.

6- Yahudiler de müminler gibi savaş sürdüğü sırada, savaş masraflarını karşılamak zorundadırlar.

Banu Awf Yahudileri müminlerle birlikte bir toplum teşkil ederler. Yahudilerin dinleri kendilerine, müminlerin dinleri de kendilerinedir. Buna dostları da dahildir. Kim haksız bir fiil veya bir cürüm işlerse, o sadece kendine ve aile efradına zarar vermiş olacaktır. Banu al-Najjar, Banu al-Harith, Banu Saida, Banu Jusham, Banu al-Aws, Banu Thalaba, Banu Jafna ve Banu al-Shutayba Yahudileri de Banu Awf Yahudileri ile aynı haklara sahiptirler.

Kurallara mutlaka riayet edilecek ve bunlara aykırı davranılmayacaktır. Yahudilere sığınanlar da bizzat onlar gibi değerlendirilecektir. Yahudilerden hiç kimse Muhammad'ın izni olmadan Müslümanlarla birlikte bir askeri sefere çıkamayacaktır.

Bir yaralamanın intikamını almak yasak değildir. Kendisine haksızlık yapılmayan biri, bir adam öldürecek olursa neticede kendini ve aile efradını mesuliyet altına sokar. Allah bu belgeye en iyi riayet edenlerle beraberdir.

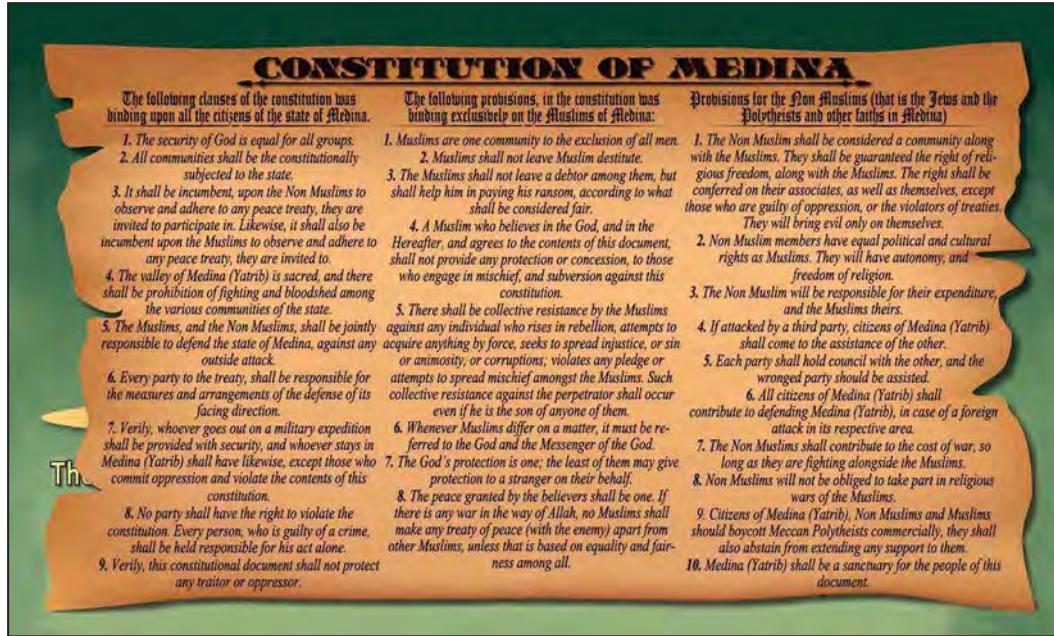
Savaş sırasında Yahudilerin masrafları kendi üzerine ve Müslümanların masrafları da kendi üzerinedir. Bu belgede yer alanlara karşı savaş açılırsa, onlar birbirleriyle yardımlaşacaklardır. Onlar arasında iyilik olacaktır. Kaidelere kesinlikle riayet edilecek, aykırı davranılmayacaktır.

Hiç kimse müttefiklerine karşı bir cürüm işleyemez. Zulmedilene mutlaka yardım edilecektir. Yahudiler Müslümanlarla birlikte harp ettikleri sürece masrafa iştirak edeceklerdir.

Bu belgede yer alanlar için kimseler için Yathrib ve vadisi mukaddes bir yerdir.

Himaye altındaki kimse, bizzat himaye eden kimse gibidir. Ne zulmedilir ne de kendisi zulm edebilir.

7- Bir kadına sadece ailesinin izniyle koruma uygulanabilir.



8- Bu belgede isimleri geçenler arasındaki sorunlar, tartışmalar ve ölümlerle sonuçlanan vakalar Allah'a ve Resulü'ne götürülmelidir. Allah bu belgede zikredilen kurallara uyanlar ile birlikte dir.

Quraysh halkı ve onlara yardım edecekler, himaye altına alınmayacaklardır.

Topraklarımıza saldırılırsa Müslümanlar ve Yahudiler işbirliği yapacaklardır.

Yahudiler, Müslümanlar tarafından sulh yapmaya veya bir sulh aktine iştirak etmeye davet edilirse, bunu kabul etmelidirler. Bu hususta Yahudiler de Müslümanlar ile aynı haklara sahip olacaklardır. Din konusunda yapılan savaşlar müstesnadır.

Her topluluk kendine ait bölgeden sorumludur.

Bu belgede gösterilen kişiler için ortaya konan şartlar, aynı şekilde Aws Yahudilerine ve onların dostlarına yine bu belgede gösterilen kimseler tarafından tam olarak tatbik olunur.

Kurallara mutlaka riayet edilecek, bunlara aykırı hareket edilmeyecektir. Haksız yollarla kazanç temin edenler, sadece kendilerine zarar vermiş olurlar. Allah, bu belgede gösterilen maddelere en doğru ve en mükemmel riayet edenlerle beraberdir.

Bu yazı, bir haksız fiil veya cürüm işleyenin ceza görmesine engel olamaz. Harbe giden de Yathrib'te kalan da emniyet içindedir. Haksız bir fiil işlemek müstesnadır. Allah ve Resulü Muhammad'in himayeleri, bu belgeyi tam bir sadakat ve dikkat içinde muhafaza edenler üzerinde olacaktır.



Mavi katırına binmiş ve uzun kırmızı bir asa tutan Ali, Quraysh kabilesinden bir heyet tarafından karşılanır ve Muhammad'e geri dönmemesi istenir. Siyar-i Nabi

Namaza Çağrı, Ibn İshaq 235

Tanrı'nın Habercisi Medine ve çevresine sağlam bir şekilde yerleşince, Göçmenleri topladı ve yapılacak işlerin İslam ile sıkı sıkıya örtüşmesini planladı. İslami kurallar çerçevesinde namaz, oruç, sadaka, yasa cezalar, yasaklar ve yasak olmayanlar belirlendi. İnsanlar gruplar halinde toplanıp dua ediyor ve namaz kılıyorlardı. Havari, önce onları namaza çağırmak için Yahudiler gibi bir trompet kullanmayı düşündü, sonra bu fikrinden vaz geçip davul ve tokmak kullanılmasını emretti. Böylece bu usul Müslümanlar tarafından benimsendi.



Kötü ruhlarla çevrili olan Ali, altın bir hale ile sarılır ve Cebrail tarafından korunur. Siyar-i Nabi

Haşr Suresi, 9. Ayet - Muhacirlerden önce o yurda (Medine'ye) yerleşmiş ve imanı da gönüllerine yerleştirmiş olanlar; hicret edenleri severler. Onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir rahatsızlık duymazlar. Kendileri son derece ihtiyaç içinde bulunsalar bile onları kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden, hırsından korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

Bu arada, Banu al-Harith'in kardeşi Abd Allah ibn Zayd ibn Thalaba ibn Abd al-Rabbihi bir rüya gördü ve bunu Havari'ye anlattı:

Bir hayalet gece beni ziyaret etti. Yanında, bir davul taşıyan iki yeşil giysili bir adam vardı. Ben bu tokmağı satın almak istedim. Bana onu niçin satın almak istediğimi sordu, ben de onunla insanları dua etmeye çağıracağımı söyledim; bunun üzerine bana daha iyi bir yol göstermeyi teklif etti.

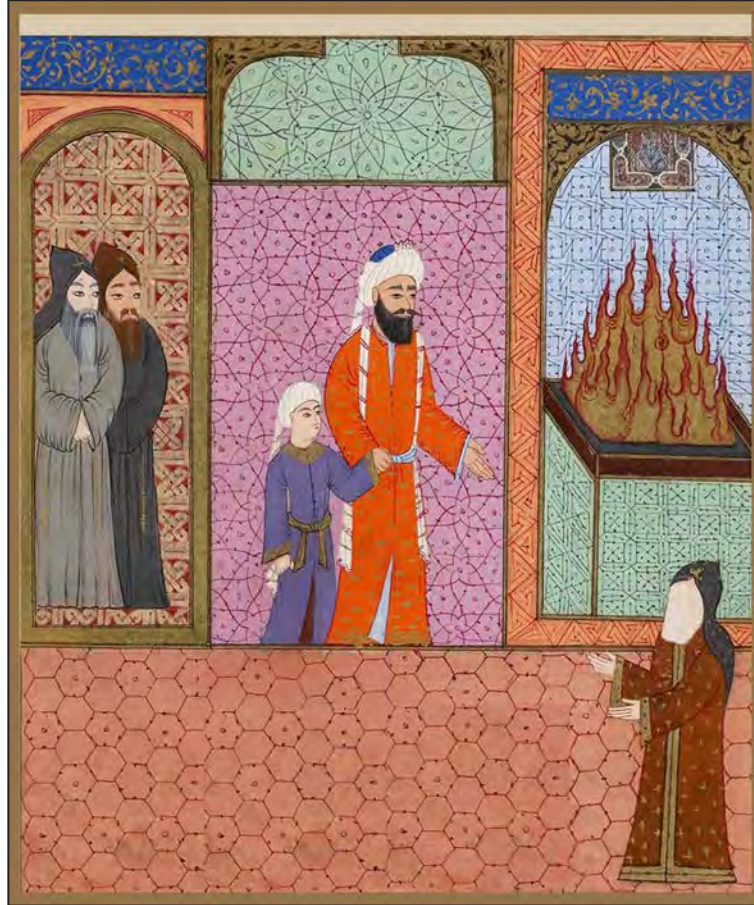
Burada öyküsünü kesen Abd Allah, Muhammad'den tanık olmasını isteyerek üç kere "Allahu Akbar" diye seslendi. Sonra hayaletin insanları namaza çağırmak için kendisine öğrettiği duayı yüksek sesle okudu:

Allah'tan başka Tanrı olmadığına, Muhammad'ın Tanrı'nın Elçisi olduğuna tanıklık ediyorum. Namaza gel, namaza gel. İlahi hizmete gel, ilahi hizmete gel. Allahu Akbar, Allahu Akbar. Allah'tan başka Tanrı yoktur.

Havari bunu öğrenince "Bu Tanrı'nın gerçek bir gösterisi, Bilal ile iletişim kur ve insanları namaza çağırmak için bu duayı seslendirmesini söyle." diyerek onu yönlendirdi. Bilal müezzin olarak bu duayı yüksek sesle okuyunca, Umar evinde onu dinledi, sonra Tanrı'nın Habercisi'nin yanına gelip ona kendisinin de rüyasında bu sözleri duyduğunu söyledi. Havari "Tanrı bunun için övülecek" diye cevap verdi.

Banu al-Najjar'dan bir kadın Muhammad ibn Jafar ibn al-Zubayr'a şöyle anlatmış:

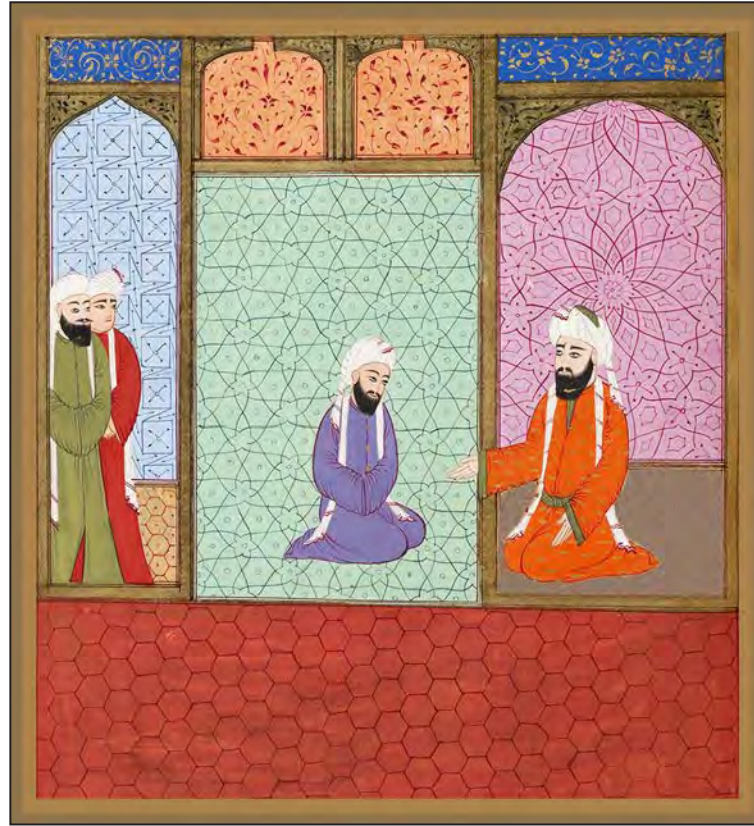
Evim caminin etrafındakilerin en yükseğiydi ve Bilal her gün bana gelip evimin tepesinden çağrı yapardı. Şafaktan önce gelirdi ve şafağın sökmesini beklerdi. Onu gördüğümde kollarımı uzatıp "Tanrı adına, seni övüyorum ve Quraysh'a etmen için rica ediyorum" diyordum.



Zerdüşt Pers kralı ve küçük oğlu Salman al-Farisi, üç rahip tarafından yönetilen bir ateş tapınağına girer ve kutsal ateşin sönmekte olduğunu öğrenirler. Siyar-i Nabi

Abu Qays Ibn Abu Anas

Havari evini inşa etti, Tanrı orada dinini yaymasına yardımcı oldu ve onu Göçmenlerin ve Ansar'ın işbirliği ile mutlu etti. Abu Qays da, Havari Medine'ye geldikten sonra iyi bir Müslüman oldu. O her zaman gerçeği söyleyen ve putlara tapıldığı sırada dahi dahi Tanrı'yı yücelten yaşlı bir adamdı. O günlerde dürüst bir keşiş olarak yaşamış, siyah bir deve tüyü manto giymiş, putlardan vazgeçmiş, kadınlardan uzak durmuştu. Putları terk edip onlardan nefret ettiği zaman Abraham'ın Rab'ine ibadet ettiğini söylerdi.



*Salman ve din öğretmeni, bir kutsal kitaptan okudukları, Peygamber'in gelişini öngören yazıyı tartışıyorlar.
Siyar-i Nabi*

Aisha ile Evlenişi, Tabari 7:6

Tanrı'nın Elçisi, bazılarına göre Yathrib'e varışından sekiz ay sonra, Dhu al-Qidah ayında (Mayıs-Haziran 623) veya başkalarına göre yedi ay sonra, Shawwal ayında (Nisan-Mayıs 623) Aisha'yı evine aldı. Karısı Khadijah'ın ölümünden sonra, o henüz altı veya yedi yaşındayken Aisha ile Mekke'de evlenmişti.

Abd al-Hamid ibn Bayan al-Sukkari ← Muhammad ibn Yazid ← Ismail ← Abd al-Rahman ibn Abi al-Dahhak ← Quraysh'tan bir erkek ← Abd al-Rahman ibn Muhammad:

Abd Allah ibn Safwan yanında bir adamla birlikte Aisha'ya gelmişti. Aisha adama sordu "Hafsa'nın ne dediğini duydun mu?"

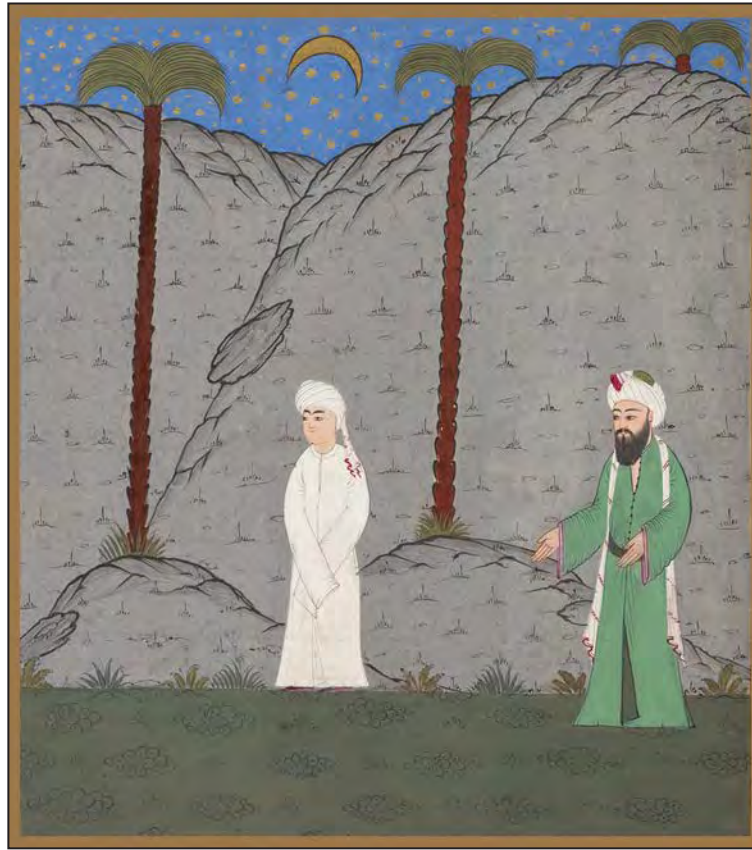
Adam “Evet, Ey İnananların Annesi.”

Abd Allah, Aisha’ya dönerek “Bu ne demek?”

Aisha “İçimde Tanrı’nın bana bağısladığı, Maryam bint Imran dışında hiçbir kadında bulunmayan dokuz özellik var. Tanrım, bunu arkadaşlarımla yanında kendimi yüceltmek için söylemiyorum.”

Abd Allah “Bunlar nedir?”

Aisha “Bir melek, benim isteğimi yerine getirdi. Tanrı’nın Elçisi, yedi yaşımdayken benimle evlendi ve dokuz yaşımdayken onun evine gittim. Bakirdim, beni başka hiçbir erkek ile paylaşmadı. Tanrı’nın gönderdiği ayetler ona biz aynı yatakta olduğumuzda geliyordu. Ben onun için en değerli insanlardan biriydim. Ben onun için en değerli insanlardan biriydim; cemaat tahrip edilmek üzereyken benimle ilgili bir Kuran ayeti ortaya çıktı. Gabriel’i gördüm; ben yalnızken evime geldi, başka hiçbir karısı bu onura erişememişti.”



Salman, Zerdüştlüğü benimsemeyi reddettiği için babası tarafından ülkeden kovulur. Siyar-i Nabi

Ibn Bashshar ← Yahya ibn Said ← Sufyan ← Ismail ibn Umayyah ← Abd Allah ibn Urwah ← Urwah (Abd Allah’ın babası) ← Aisha:

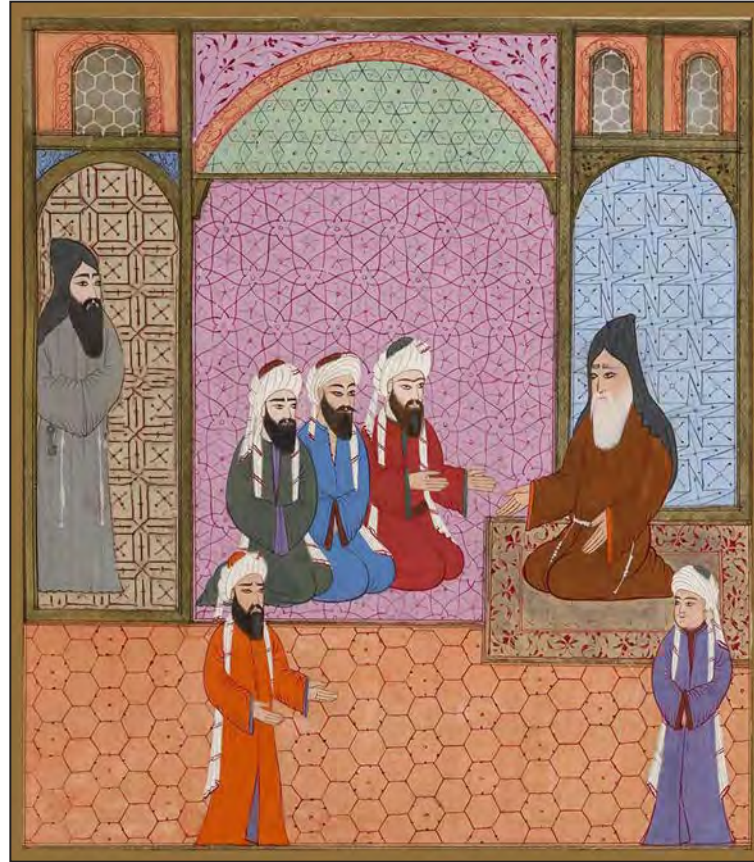
Tanrı’nın Elçisi, benimle Shawwal’de evlendi ve onun evine yine bir Shawwal ayında gittim. Shawwal ayında nikahlanmış olmak beni mutlu ediyordu.

Ibn Waki ← Waki’nin babası ← Sufyan ← Ismail ibn Umayyah ← Abd Allah ibn Urwah ← Urwah ← Aisha:

Tanrı Elçisi, benimle Shawwal ayında evlendi ve daha sonra onun evine Shawwal ayında gittim. Shawwal ayında nikahlanmayı istemiştim.

Abu Jafar al-Tabari:

Tanrı'nın Elçisi'nin, Aisha ile Shawwal ayında bir çarşamba günü, Abu Bakr'ın al-Sunh'taki evinde evlendiği söylenir ve sonra yine Shawwal ayında onu evine aldı.



*Salman, Antakyalı bir rahip tarafından satın alınır.
Siyar-i Nabi*

Kible'nin Kaaba'ya Çevrilmesi, Ibn Ishaq 258

Tek gözlü Abd Allah ibn Suriya, Muhammad'a "Tek rehber bizde bulunmaktır, bu yüzden bizi takip et ve sen haklı olarak yönlendirileceksin" dedi. Bunun üzerine Tanrı ikisini de bilgilendirdi:

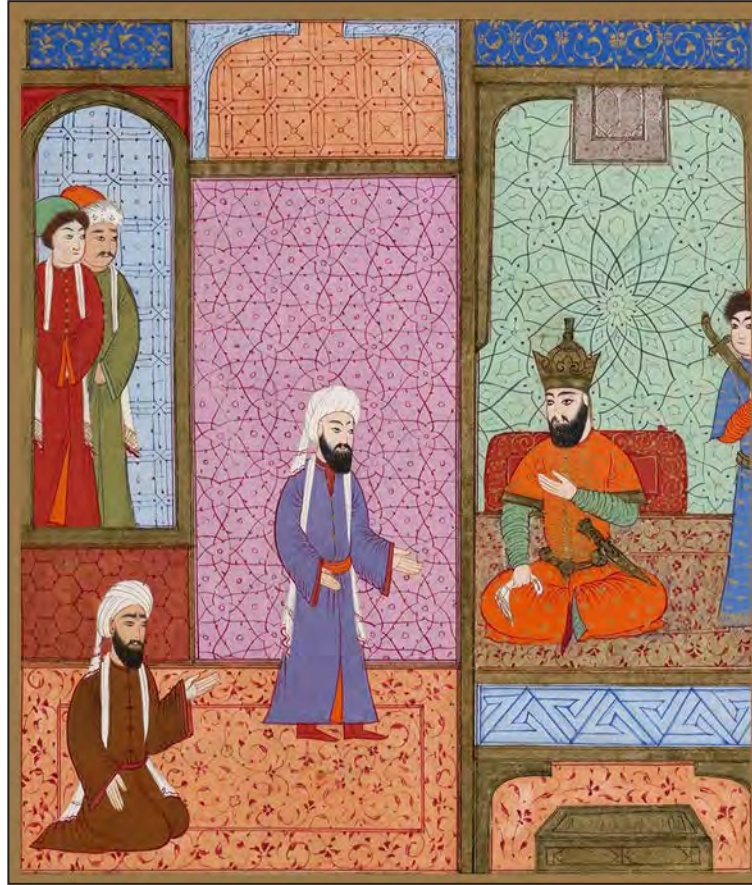
Ve diyorlar ki, Yahudi ol ya da Hristiyan, doğru şekilde yönlendirileceksin. Hayır de! Abraham çok tanrılı değil ve bir hanif. Bunlar vefat etmiş insanlar; onlar hakettiklerine sahip oldular ve siz de hakettiğinizi alırsınız ve onlara ne yaptıklarını sormazsınız.

Bakara Suresi, 107. Ayet - Bilmez misin ki, göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. Sizin için Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır.

Ve kible, Havari'nin Yathrib'e gelişinden on yedi ay sonra Rajab'da, Suriye'den Kaaba'ya çevrildi. (Peygamber'in Camisi olarak kabul edilen Al-Masjid an-Nabawi bu nedenle "İki Kibleli Cami" olarak da anılır.)

Rifaa ibn Qays, Qardam ibn Amr, Kab ibn al-Ashraf, Rafi ibn Abu Rafi, Kab'ın mütteliklerinden al-Hajjaj ibn Amr, al-Rabi ibn al-Rabi ibn Abu al-Huqayq ve Kinana ibn al-Rabi ibn Abu al-Huqayq Havari'ye gelip "Abraham'ın dinini izlediğini iddia etmene rağmen niçin kibleye sırtını döndün" diye sordular. Sonra kible Kudüs'e doğru olursa onu takip edeceklerini söylediler. Onların niyeti, onu dininden uzaklaştırmaktı ve bu yüzden Tanrı onlar hakkında konuştu:

Aptallar "Kibleyi tam aksi yöne çevirmenin sebebi nedir?" diye soracaklar. De ki "Tanrı hem doğuya hem batıya aittir. Ne yöne gideceğine O karar verir. Böylece sizi, insanlara karşı tanık olabileceğiniz ve Elçi'nin de size karşı tanık olabileceği merkezi bir topluluk haline getirdik. Daha önce yönlendirildiğiniz kible, yalnızca Elçi'yi takip edenleri test etmek ve kimin onu izlediğini tayin etmek için seçilmişti. Tanrı'nın rehberlik ettiği insanlar için bir sınavdı. Eski inancınızı boşa çıkartarak, peygamberinize inanmanızı sağlamak ve sonraki kible için onu takip etmenizi sağlamak istedik. Tanrı'nın amacı bu değildi fakat, O insanlara karşı nazik ve şefkatlidir. Yüzünüzü Cennet'e doğru çevirdiğinizi görüyoruz ve sizi sizi memnun edecek bir kible seçeceğiz. Bu yüzden yüzünüzü kutsal camiye doğru çevirin ve nerede olursanız olun yüzünüz ona doğru olsun. Kutsal yazıyı alanlar, bunun Tanrı'nın hakikati olduğunu bilirler. Tanrı yaptıklarından habersiz değildir."

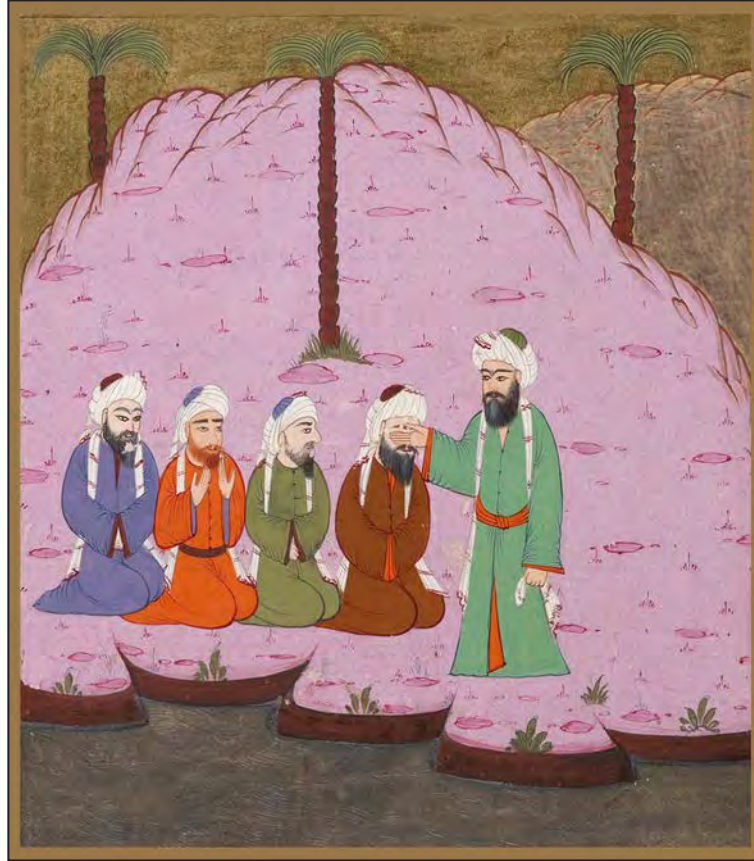


Artık genç bir adam olan Salman, Bizans hükümdarına gönderilir. Siyar-i Nabi

Bakara Suresi, 140-142 Ayetler - Yoksa siz İbrahim de, İsmail de, İshak da, Yakub ve oğulları da Yahudi ya da Hristiyan'dılar mı diyorsunuz? De ki: "Sizler mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı?" Allah tarafından kendisine ulaşan bir gerçeği gizleyenden daha zalim olan kimdir? Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir. Onlar geçip gittiler. Onların kazandıkları kendilerine yazılacak, sizin kazandıklarınız da size ve siz onların yaptıklarından dolayı yargılanacak değilsiniz. Bazı kendini bilmez insanlar "Müslümanları yönelmekte oldukları kableden çeviren nedir?" diyecekler. De ki "Doğu da, Batı da Allah'ındır. Allah, dilediğini doğru yola iletir."

Muadh ibn Jabal, Banu Abd al-Ashhal'ın kardeşi Sad ibn Muadh ve Banu al-Harith ibn al-Khazraj'ın kardeşi Kharija ibn Zayd Yahudi hahamlarına Tevrat'ta yazanlar ile ilgili sorular sordular, fakat onlar gerçeği gizlediler ve herhangi bir şey söylemeyi reddettiler. Ve Tanrı onlar ile ilgili şöyle konuştu:

Gerçeği ve rehberliği gizleyenler! Kitapta bahsi geçen adamları açıklamamızdan sonra Tanrı ve lanet okuyanlar onları lanetleyecektir.



Peygamber'in sahabelerinden Shamun, nehir kıyısında bir adamı iyileştirir. Siyar-i Nabi

Elçi, Yahudilerin kutsal yazılarının kendi dinindeki önemini anlattı, onları çekici hale getirdi ve insanları Tanrı'nın cezası ve intikamı konusunda uyardı. Bunun üzerine Rafi ibn Kharija ve Malik ibn Auf babalarının dinini takip edeceklerini, herşeyi onlardan öğrenip daha iyi insanlar olduklarını söylediler. Tanrı onlara seslendi:

Ve onlara Tanrı'nın gönderdiklerini takip edin dendiğinde, onlar "Hayır, babalarımızın yolundan gideceğiz." dediler. Babaları bilmiyor ve doğru yönlendirilmemiş olsalar bile mi?

Tanrı, Badr'de Quraysh'ı cezalandırdı. Elçi Musevileri Banu Qaynuqa pazarında toplayıp "Kendinizi aldatmayın! Nasıl dövüşüleceğini bilmeyen birkaç deneyimsiz öldürdünüz; fakat bizimle savaşsanız, bizim adamlar olduğumuzu öğrenecek ve size eşdeğer olanlar ile karşılaşmış olacaksınız." dedi. Ve Tanrı onlara seslendi:

İnkâr edenlere de ki "Mağlup olacak ve sefil bir yer olan Cehennem'e gideceksiniz. İki grup karşılaştığında, onlardan biri Tanrı'nın yolunda savaşıyor ve diğer tarafın gözleri onları iki misli olarak görüyordu. Tanrı, istediğini yardımı ile güçlenecektir. Bu konuda gözlemciler için bir uyarı vardır."



Salman bir yolculuk sırasında Quraysh kabilesinden tüccarlarla karşılaşır ve onlara yeni din hakkında sorular sorar. Siyar-i Nabi

Havari, çok sayıda öğrencisi olan bir Yahudi okuluna girdi ve onları Tanrı'ya çağırdı. Al-Numan ibn Amr ve Al-Harith ibn Zayd ona şöyle dediler:

Dinin nedir, Muhammad?
Abraham'ın dini.
Fakat Abraham bir Yahudi'ydi.
O halde bizleri Tevrat yargılasın.

Onlar reddedildi ve Tanrı şöyle seslendi:

Aranızdaki yargılama için Tanrı'nın Kitabı'na davet edildiklerinde, bazıları arkalarını döndüler. Bunun nedeni, sınırlı bir süre dışında, ateşin kendilerine dokunmayacağını söylemeleridir. İcat ettikleri şey onların dinleri için bir yalandır.



Mekkeliler Salman'ı bir Yahudi'ye satarlar. Siyar-i Nabi

Rakip Yahudiler, Ibn Ishaq 239

Yahudi hahamları, Havari'yi kıskanıp, nefret ettiler ve ona düşmanca davrandılar. Çünkü Tanrı Elçisi'ni Araplardan seçmişti. Onlara zalim, dinlerine sıkı sıkıya sarılmış olan al-Aus ve al-Khazrajlı erkekler de katıldı. Dirilişi reddeden babalarının çok Tanrı dinlerine sıkı sıkıya tutundular ve İslam'a karşı çıktılar.

Banu al-Nadir: Huyayy ibn Akhtab ile kardeşleri Abu Yasir and Judayy. Sallam ibn Mishkam. Kinana ibn al-Rabi ibn Abu al-Huqayq. Sallam ibn Abu al-Huqayq Abu Rafi al-Awar, Khaybar'da Havari'nin kuvvetleri tarafından öldürüldü. Al-Rabi ibn al-Rabi ibn Abu al-Huqayq. Amr ibn Jahhash. Kab ibn al-Ashraf, annesi Banu al-Nadir'den kendisi de Banu Nabhan'ın klanı Tay'a bağlıydı. Al-Hajjaj ibn Amr, Kab'ın müttetiklerinden. Kardam ibn Qays, Kab'ın müttetiklerinden.

Banu Qurayza: al-Zubayr ibn Bata ibn Wahb. Azzal ibn Shamwil. Kab ibn Asad, daha sonra bozulan anlaşmadan kabilesi adına sorumluydu. Shamwil ibn Zayd. Jabal ibn Amr ibn Sukayna. Al-Nahham ibn Zayd. Qardam ibn Kab. Wahb ibn Zayd. Nafi ibn Abu Nafi. Abu Nafi. Adiy ibn Zayd. Al-Harith ibn Auf.

Kardam ibn Zayd. Usama ibn Habib. Rafi ibn Rumayla. Jabal ibn Abu Qushayr. Wahb ibn Yahudha.

Banu Qaynuqa: Zayd ibn al-Lasit. Sad ibn Hunayf. Mahmud ibn Sayhan. Uzayr ibn Abu Uzayr ve Abd Allah ibn Sayf. Suwayd ibn al-Harith. Rifaa ibn Qays. Finhas. Ashya. Numan ibn Ada. Bahriy ibn Amr. Shas ibn Adiy. Shas ibn Qays. Zayd ibn al-Harith. Numan ibn Amr. Sukayn ibn Abu Sukayn. Adiy ibn Zayd. Numan ibn Abu Aufa. Abu Anas. Mahmud ibn Dahya. Malik ibn Sayf. Kab ibn Rashid. Azar. Rafi ibn Abu Rafi. Khalid. Azar ibn Abu Azar. Rafi ibn Haritha. Rafi ibn Huraymila. Rafi ibn Kharija. Malik ibn Auf. Rifaa ibn Zayd ibn al-Tabut Abd Allah ibn Salam ibn al-Harith, diğerlerinin hahamı ve danışıkları kişiydi; önce kendisine al-Husayn diyorlardı, İslam'ı kabul etti ve Havari ona Abd Allah ismini verdi.

Banu Thalaba ibn al-Fityaun: Abd Allah ibn Suriya, Hicaz'da Tevrat'ı en iyi bilen tek gözlü biri. Ibn Saluba ve Mukhayriq, onların hahamı Müslüman oldu.

Banu Zurayq: Labid ibn Asam, eşlerine gelmesin diye Allah'ın Elçisi'ni büyüleyen kişi.

Banu Haritha: Kinana ibn Suriya.

Banu Amr ibn Auf: Qardam ibn Amr.

Banu al-Najjar: Silsila ibn Barham.

Bu Yahudi hahamları, Havari'nin ve onun arkadaşlarının akıl almaz muhalifleriydiler. Abd Allah ibn Salam ve Mukhayriq dışındakiler sorular sorup İslam'a karşı çıktılar.

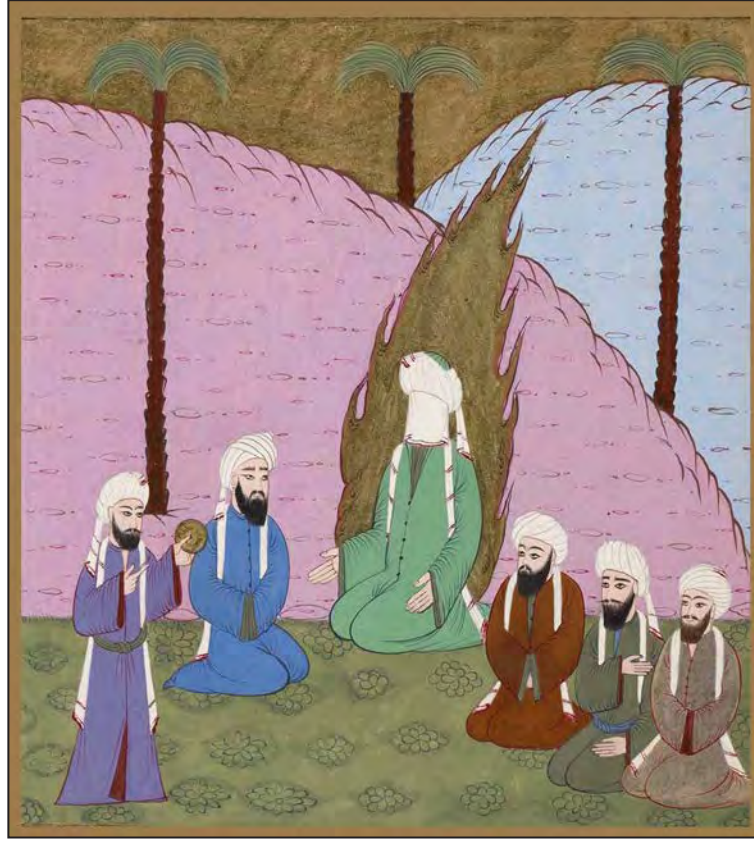


Salman, Muhammad'in gerçek bir peygamber olduğunu öğrendikten sonra İslam'a girer. Siyar-i Nabi

Abd Allah İbn Salam'ın İslam'ı Kabul Etmesi, İbn İshaq 240

Haham Abd Allah İbn Salam tarafından ailesine anlatılan öykü şöyle:

Havari hakkında anlatılanları duyduğumda, beklediğimiz kişi olduğunu anlayıp memnun olmama rağmen o Yathrib'e gelinceye kadar sessiz kaldım. Banu Amr İbn AUF arasında Quba'da kaldığı sırada, bir palmye ağacının tepesinde çalışırken bir adam bu haberi getirdi. Halam Khalida bint al-Harith de yanımdaydı ve ben "Allahu Akbar" diyerek ağlamaya başladım. Halam "Moses İbn İmran'ın geldiğini duymuş olsaydın daha fazla telaşlanmazdın." dedi. "Doğru söylüyorsun hala! O, Musa'nın kardeşidir, aynı görevle geldi onun dinini takip ediyor." karşılığını verdim. "Gerçekten, geleceği söylenen peygamber mi?" diye sordu. Ona güvence vererek bunu doğruladım; doğruca Havari'ye giderek Müslüman oldum ve evime döndüğümde aileme de aynısını yapmalarını emrettim.



Salman, Muhammad'e Süryani dilinde yazılmış ve Muhammed'in son peygamber olduğunu belirten bir tablet sunar. Siyar-i Nabi

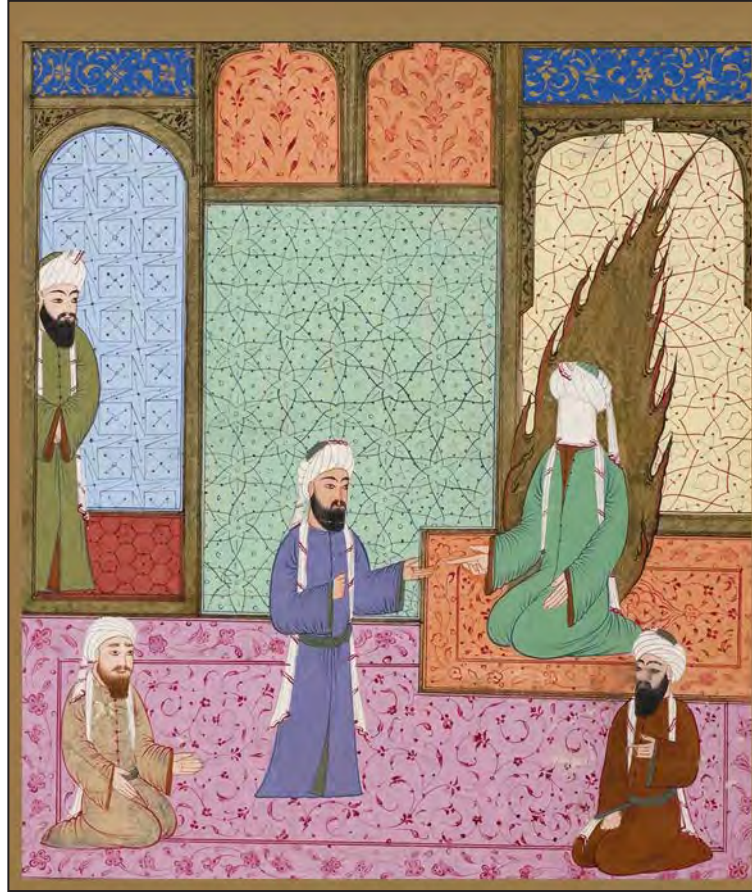
Mukhayriq'in Öyküsü, İbn İshaq 241

Büyük bir Hurma bahçesi sahibi olan Mukhayriq, Havari hakkında bilgi sahibi oldu ve kendi dini için çecikliliğini hissetti. Sonra silahlarını alıp Uhud'da Havari'ye katıldı. Halkına "Öldürülürsem mülküm, Muhammed'indir; onu Tanrı'nın istediği gibi kullanabilir." dedi ve sonraki savaşta öldürüldü. Tanrı'nın Habercisi Yahudilerin en iyisi olduğunu söylediği Mukhayriq'in mülkünü devraldı ve Medine'de sadaka olarak dağıttı.

Yahudiler, Ansari Putperestlere Katılıyor, Ibn Ishaq 242

Al-Aus ve al-Khazraj'dan aşağıda isimleri verilen bazı putperestler Yahudilere katıldı. Tanrı gerçeği en iyi bilir:

Laudhan ibn Amr ibn Auf'un alt bölümü Banu Amr ibn Auf ibn Malik'in uzantısı olan al-Aus: Zuwayy ibn al-Harith. Banu Hubayb ibn Amr ibn Auf: Julas ibn Suwayd ibn al-Samit ve kardeşi al-Harith.



Salman, Muhammad tarafından satın alınır ve serbest bırakılır. Siyar-i Nabi

Julas, Tabuk'taki baskın sırasında Havari'den ayrılanlardan biriydi. "Bu adam haklıysa biz eşeklerden daha kötüyüz." dedi. Babası öldükten sonra annesiyle evlenen ve Julas'la yakından ilişkili olan Umayr ibn Sad, ona "Sen benim için yakınsın, bana karşı çok cömert oldun ve seni üzecek bir şeyin olması benim için çok acı verici. Sözünü söyledin; ben onları tekrar edersem, sana utanç getireceğim ve sessiz kalırsam dinimi tehlikeye sokacağım. Bunlardan birini seçmeliyim." diye karşılık verdi. Sonra Havari'ye gitti ve ona Julas'ın söylediklerini aktardı. Buna karşılık Julas, kendisine atfedilen sözleri söylemediğine yemin etti ve Tanrı Havari'yi onunla ilgili olarak bilgilendirdi:

Tanrı adına yemin ederek söylediklerini inkar ederler. Onların inançsız olduklarının göstergesiydi ve kendilerini teslim ettikten sonra inkar ettiler. Neyi yapamayacaklarını planladılar ve intikam almak için bir sebepleri yoktu; fakat Tanrı ve Havari'si onlara lütufta bulunarak zenginleştirdi. Tövbe eder ve geri dönerlerse

onlar için daha iyi oyor. Şayet geri dönerlerse Tanrı onlara bu dünyada ve diğerinde acı verici bir ceza verecektir. Bu dünyada onların bir arkadaşı ya da yardımcısı yok.

Tevbe Suresi, 75. Ayet - İçlerinden “Allah bize nimetlerinden ve kereminden ihsan ederse, bol bol sadaka veririz ve mutlaka salihlerden oluruz.” diye Allah’a söz verenler de vardır.

Julas’ın tövbe ettiği ve iyi bir Müslüman olduğu biliniyor. Kardeşi al-Harith, Uhud’da Mujadhdhar ibn Dhiyad al-Balawi ve Banu Dubaya’dan Qays ibn Zayd’ı öldürüp Müslümanlar ile birlikte kurtuldu. O ikiyüzlü biriydi, savaşa katıldığında önüne çıkan bu iki adamı öldürdü ve Quraysh ile karşı karşıya geldi.



Abd Allah, akrabalarından oluşan bir grupla yeni din hakkında konuşuyor. Siyar-i Nabi

Banu Laudhan ibn Amr ibn Auf: Nabtal ibn al-Harith. Havari “Şeytan görmek isteyenler Nabtal ibn al-Harith’e baksınlar!” demişti. O, uzun düz saçları, iltihaplı gözleri ve koyu kırmızı yanakları olan güçlü siyah bir adamdı; gelip Havari ile konuşur, sonra ikiyüzlü dostlarını bilgilendirirdi. “Muhammad hepsini dinler ve söylenenlerin hepsine inanır.” dediği söylenir. Tanrı onunla ilgili olarak şunları söyledi:

Tevbe Suresi, 61. Ayet - Yine onlardan peygamberi inciten ve “O her söylenene inanır” diyen kimseler de vardır. De ki “O, sizin için bir hayır kulağıdır. Allah’a inanır, müminlere güvenir. İnananlar için bir rahmettir. Allah’ın Resulünü incitenler için elem dolu bir azap vardır.”

Banu al-Ajlan'dan biri, Gabriel'in Havari'ye "Yanında uzun düz saçları, kirli yanakları, iki bakır kap gibi iltihaplı gözleri ve uzun düz saçları olan biri vardı. Kalbi eşeğinkinden daha iğrenç; sözlerini ikiyüzlülere taşır, bu yüzden ona dikkat et." dediğini söyledi. Bu Nabtal'ın tarifiydi.

Banu Dubaya ibn Zayd ibn Malik ibn Auf ibn Amr ibn Auf: Bijad ibn Uthman ibn Amir. Ayrıca Abu Habiba ibn al-Azar ve "Bize ödüllendirirse sadaka veririz ve bu öykünün sonuna kadar haklı oluruz." diyerek Tanrı ile anlaşma yapmaya kalkan Thalaba ibn Hatib ile Muattib ibn Qushayr (bu ikisinden biri Al-Dirar Camisi'nin inşaatına katılmıştı). Uhud'da "Söylendiği gibi bir sıralama olsaydı, burada öldürülmememiz gerekirdi." diyen Muattib'di. Bunun üzerine Tanrı kendisinin ve Elçisi'nin sanrı dışında bir şey vaat etmediğini açıkladı:

Yaşamları konusunda endişeli olanlar putperestler gibi Tanrı hakkında yanlış düşündü. Onlar "Anlatıldığı gibi bir yerimiz varsa burada öldürülmemeliydik. Toplandığımızda Muhammad bize Khosrow ve Sezar'ın hazinelerinin tadını çıkaracağımıza söz verirken, bilinmiyenler ile karşılaşmamız doğru değil!" dediler.

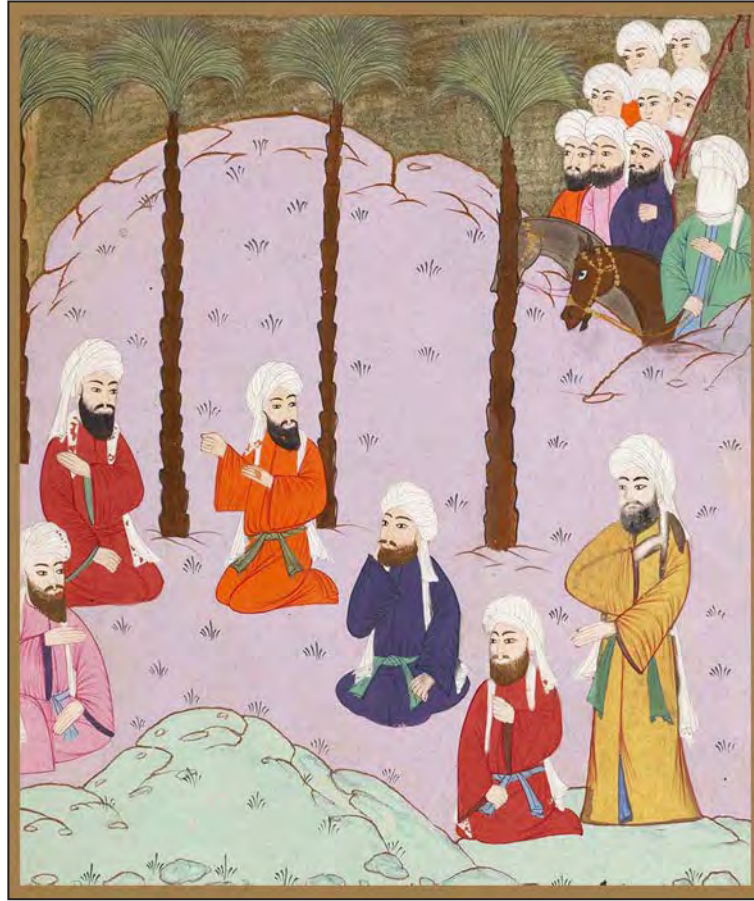
Ahzap Suresi, 12. Ayet - Hani münafıklar ve kalplerinde hastalık olanlar "Allah ve Resulü bize, ancak aldatmak için vaadde bulunmuşlar." diyorlardı.

Al-Harith ibn Hatib. Ayrıca Sahl ve Bahzaj'ın kardeşi Abbad ibn Hunayf, o Masjid al-Dirar'ın (Dirar Camii) kurucuları arasındaydı; ayrıca Amr ibn Khidham ve Abd Allah ibn Nabtal.



Muhammad, Yahudi din değiştirenlerden oluşan bir topluluğa, al-Husayn ibn Sallam'ın İslam'a döndüğünü ve Abd Allah adını aldığını açıklıyor. Siyar-i Nabi

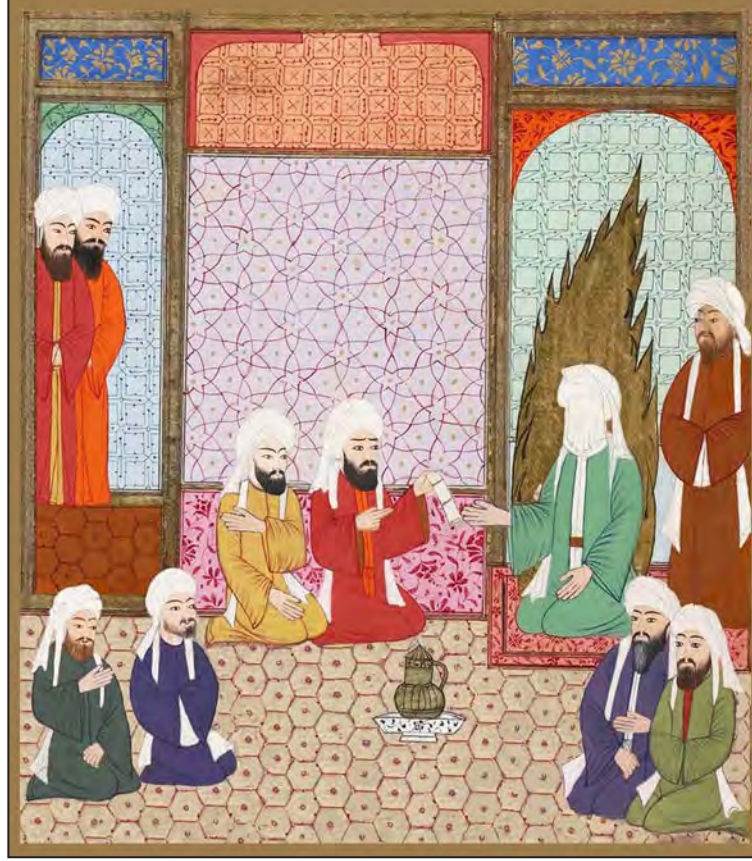
Banu Thalaba: Jariya ibn Amir ibn al-Attaf ile iki oğlu Zayd ve Mujammi. Onlar al-Dirar camisi ile ilgileniyorlardı. Mujammi, Kuran'ın çoğunu derleyen ve onları dua etmeye yönlendiren bir gençti. Cami yıkılınca, Banu Amr ibn Auf'ın bilinen kişileri halklarının kendi camilerinde namaz kılması için öncülük ettiler. Umar döneminde ölen Mujammi'nin bir lider gibi davrandığı söylenir. Ancak Umar bunu kabullenmez ve bu görüşünü "O, al-Dirar camisindeki ikiyüzlülerin imamı değil miydi?" sözleriyle açıklamıştır. Mujammi, Umar'a "Tanrı adına, onların işleri hakkında bilmediğim hiçbir şey yok. Ben Kuran okuyan bir gençtim ve onların böyle birine ihtiyaçları vardı. Bu yüzden onlara namaz kıldırmanın beni öne çıkardılar. Bu seçimleri onlar için en iyi hizmeti verdiğimi gösteriyor." cevabını verdi. Umar'ın bu hususta onu desteklediği söylenir.



*Mukhayriq, beş Yahudi müttefikiyle tartışırken,
Muhammad'e savaşlarında yardım etme
kararını ilan eder. Siyar-i Nabi*

Banu Haritha ibn al-Harith ibn al-Khazraj ibn Amr ibn Malik ibn al-Aus klanına bağlı Banu al-Nabit: Mirba ibn Qayzi. Uhud'a giderken bahçesinden geçen Havari'ye "Muhammad! Sen bir peygamber olsan bile, bahçemden geçmene izin vermiyorum." dedi. Sonra bir avuç pislik aldı ve "Tanrı adına, birine atma şansım olsaydı, bu pisliği sana atardım." diye ekledi. İnsanlar onu öldürmek istediler, fakat Havari onun bırakılmasını emretti ve "O kalpten ve algıdan kör bir adam." dedi. Banu Abd al-Ashhal'ın kardeşi Sad ibn Zayd ona yayıyla vurdu ve yaraladı. Aus ibn Qayzi de ona vuranlardan biriydi. O Hendek Savaşı sırasında "Evlerimiz düşmana açık, bu yüzden bize izin ver, geri dönelim." deyince, Tanrı onun niyetini açığa vurdu:

Ahzap Suresi, 13. Ayet - Hani onlardan bir grup “Ey Medine halkı! Sizin burada durmak imkanınız yok. Haydi geri dönün.” demişti. Başkaları da “Evlerimiz korumasız!” diyerek Peygamberden izin istiyorlardı. Oysa evleri korumasız değildi. Onlar sadece kaçmak istiyorlardı.



*Muhammad, Yemen Kralı Bazan'dan bir mektup alır.
Siyar-i Nabi*

Banu Ubayd ibn Zayd ibn Malik'ten al-Dirar camisini evden inşa eden Khidham ibn Khalid ile Zayd'in iki oğlu Bishr ve Rafi.

Banu Zafar (Kab ibn al-Harith ibn al-Khazraj): Hatib ibn Umayya ibn Rafi. O uzun yıllardan beri putperest olan sağlam bir yaşlı adamdı. Onun oğlu Yazid ise Müslümanların en iyilerinden biriydi. Uhud'da aldığı yara yüzünden sakatlandı ve Banu Zafar'ın evine taşındı. Asım ibn Usmar ibn Katada oradaki Müslüman kadın ve erkeklerin o ölürken toplanıp “Hatib'in oğlu Cennet'i düşünerek mutlu ol!” dediklerini söyledi. Sonra ikiyüzlülük kendini gösterdi, çünkü babası ölümünün ardından “Huh! Tanrı adına bu o sıradan bir bahçedir. Bu fakir adamı aldatmacanızla ölümüne yolladınız.” dedi.

Banu Abd al Ashhal arasında, Sad ibn Zayd ailesine bağlı Banu Kab'dan biri olan al-Dahhak ibn Thabit dışında ikiyüzlü bir erkek veya kadın bilinmemektedir.

Tövbe etmeden önce Julas'ın Muattib, Rafi ve Bishr ile birlikte sahte İslam ulemaları gibi davrandılar. Bazı Müslümanlar, aralarındaki anlaşmazlığı gidermek için onlardan Havari ile görüşmelerini istiyorlardı. Putperestlik devrinde olduğu gibi onlardan kehanet isteyenler de oldu. Ve Tanrı, onlara şöyle seslendi:

Kendinize gelin! Size neyin gönderildiğini ve ne indirildiğini bildiğini iddia edenlerin daha önce, inançlarından vazgeçmeleri emredildiğinde, tahkim için putperestliğe gitmek isteyenler olduğunu düşündün mü? Şeytan, onları başka yöne çekmek istiyor.

Nisa Suresi 63. Ayet - Allah onların kalplerindeki bilir. Onlara aldırma; onlara öğüt ver ve kendileri hakkında etkili ve güzel sözler söyle.

Banu al-Najjar'a bağlı Khazraj'dan Rafi ibn Wadia, Zayd ibn Amr, Amr ibn Qays ve Qays ibn Amr ibn Sahl. Banu Salima'nın Banu Jusham klanı: Al-Jidd ibn Qays. "Ey Muhammad, evimde kalmama izin ver ve beni özendirme!" demişti ve Tanrı ona şu cevabı verdi:

Onlardan biri "Bana evimde kalmam için izin ver ve beni özendirme." dedi. Kuşkusuz, onlar bir aldatma içindeler ve günahkarları Cehennem'in cezbedici olduğunu söylüyorlar.

Tevbe Suresi, 49. Ayet - Onlardan "Bana izin ver, beni fitneye sevk etme" diyen de vardır. Bilesiniz ki onlar böyle diyerek fitnenin ta içine düştüler. Şüphesiz, Cehennem kafirleri kuşatacaktır.

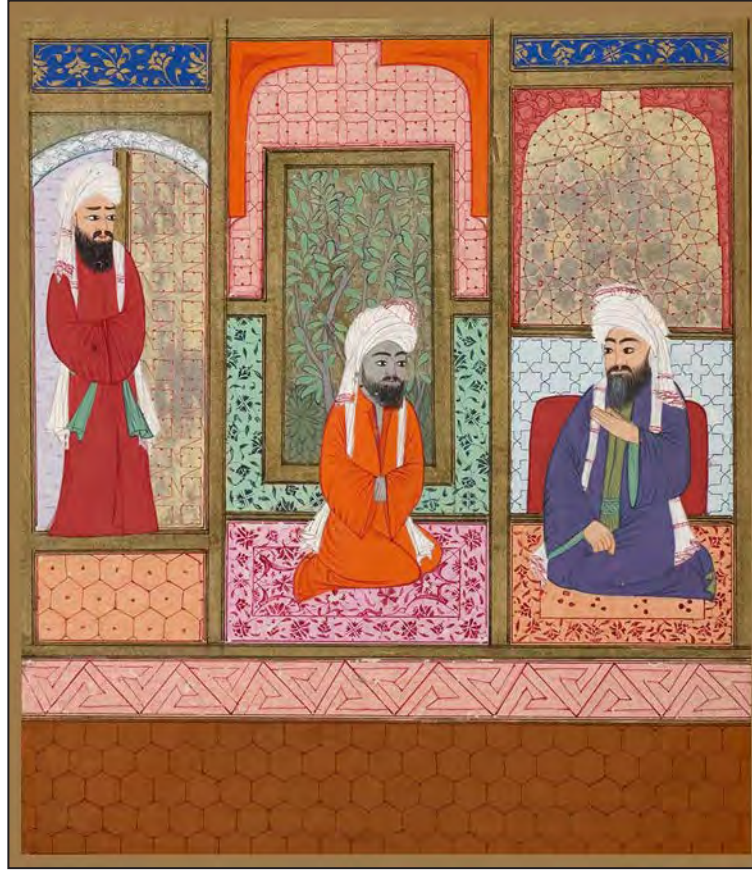


Muhammed, yeni inşa edilmiş camide ilk namazını kılar. Siyar-i Nabi

Banu Auf ibn al-Khazraj: Abd Allah ibn Ubayy ibn Salul. İkiyüzlülerin başıydı. Toplandıklarında “Medine’ye dönersek güçlü olan güçsüzü sürecektir!” diyordu. Havari onları kuşattığında Banu al-Nadir’e “Sıkı durun, Tanrı adına şayet kalenizden sürülürseniz, birlikte gideriz, size karşı kimseye itaat etmeyeceğiz ve size yardım edeceğiz.” diyordu ve sonra foyası ortaya çıktı. Tanrı onlara şöyle seslendi:

Size yardım edeceklerini söyleyenleri dikkate almadınız değil mi? Çünkü onlar ikiyüzlüdürler ve Şeytan gibi söylediklerini inkar ederler. “Tanrı’dan korkuyorum ve sizden sorumlu değilim.” dediklerinde yalancı oldukları anlaşılır.

Haşr Suresi, 11-13 Ayetler - Kitap ehlinde, inkar eden kardeşlerine “Yemin ederiz ki, siz Medine’den çıkarılırsanız, biz de sizinle beraber çıkarız. Sizin hakkınızda asla kimseye boyun eğmeyiz. Size karşı savaşılırsa, yanınızda oluruz.” diyerek münafiklık yapanlara bakmaz mısınız? Allah onların kesinlikle yalancı olduklarına şahitlik eder. Andolsun ki kardeşleri Medine’den çıkarılırsa, onlarla beraber çıkmazlar. Savaşta onlara yardım etmezler. Yardım edecek olsalar bile andolsun ki kesinlikle arkalarını dönüp kaçarlar; sonra onlara yardım eden de olmaz. Onların kalplerinde size karşı duydukları korku, Allah’a karşı duydukları korkudan daha baskındır.



Etiyopyalı bir zenci olan Bilal al-Habashi, Umar ibn al-Khattab'a Şam'a gitmek istediğini söyler. Siyar-i Nabi

İkiyüzlü Olarak İslamı Kabul Eden Rabiler, Ibn Ishaq 246

Bazı Yahudi hahamlarının ikiyüzlü olarak İslam'a sığındıkları iddia edildi.

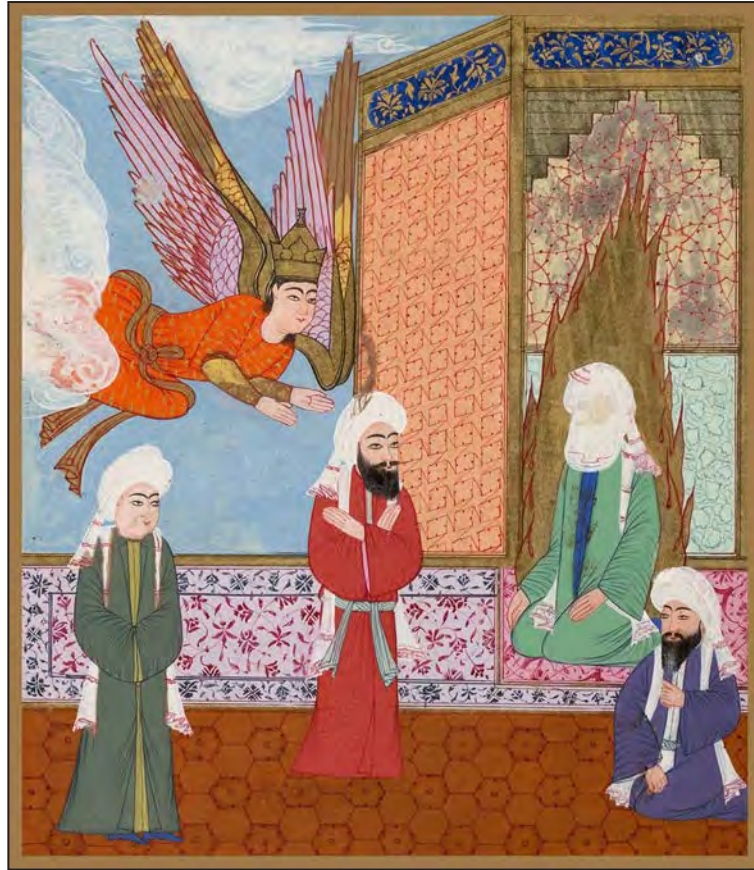


Cebrail, Muhammad'in önünde durur ve ona ezan okumasını söyler. Siyar-i Nabi

Banu Qaynuqa: Sad ibn Hunayf. Zayd ibn al-Lusayt. Numan ibn Aufa ibn Amr. Uthman ibn Aufa. Zayd ibn al-Lusayt, Banu Qaynuqa pazarında Umar ile kavga etti. Havari'nin devesi kaybolunca "Muhammad, Cennet'ten geldiğini iddia ediyor ama devesinin nerede olduğunu bilmiyor." demişti. Bu duyulunca Tanrı, Elçisi'ne onun nerede olduğunu söyledi ve deve bir ağaca bağlanmış olarak vadide bulundu. Ayrıca Havari'nin "en büyük ikiyüzlü" dediği Rafi ibn Huraymila. Rifaa ibn Zayd ibn al-Tabut, Müslümanlar Banu al-Mustaliq seferinden dönerken şiddetli bir rüzgar çıkmış ve onları çok endişelendirmişti. Muhammad "Korkmayın rüzgar esiyor çünkü büyük bir inançsız öldü." dedi ve Medine'ye geri döndüklerinde Rifaa'nın rüzgar estiği gün içinde öldüğünü öğrendiler. Ayrıca Silsila ibn Barham ve Kinana ibn Suriya.

Bu ikiyüzlüler camide toplanır, Müslümanların hikayelerini dinler ve onların dinleri ile alay ederlerdi. Bir gün Havari onları aralarında alçak sesle konuşurken gördü ve onları bir araya topladı. Sonra şiddet uygulanmadan camiden çıkarılmalarını emretti. Abu Ayyub Halid ibn Zayd ibn Kulayb ayağa kalkıp Banu Ghanm ibn Malik ibn al-Najjar'dan, eskiden putların koruyucusu olan Amr ibn Qays'a gitti ve onu ayaklarından yakalayıp dışarı sürükledi. Sonra Banu al-Najjar'lardan biri olan Rafi ibn Wadia'ya gitti, onu bornozundan tutup yüzünü tokatladı ve zorla camiden dışarı çıkardı. Bu sırada "İkiyüzlü adam Havari'nin camisinden

uzak durun!” diye bağıyordu. Umara ibn Hazm da zun sakalı olan Zayd ibn Amr’a gitti ve onu yakalayıp sarsarak camiden dışarı çıkardı. Sonra yumruklarını sıkarak göğsüne vurdu ve onu yere serdi. Abu Muhammad Masud ibn Aus ibn Zayd ibn Asram ibn Zayd ibn Thalaba ibn Ghanm ibn Malik ibn al-Najjar (Badr’a katılmıştı), ikiyüzlülerin en genci olan Qays ibn Amr ibn Sahl’ın yanına gitti ve onu camiden çıkartıncaya kadar boynunun arkasına itti. Abu Sad ailesinin bir üyesi olan Banu al-Khudra ibn al-Khazraj’dan Abd Allah ibn al-Harith adındaki biri ikiyüzlülerin camiye boşaltması için verilen emri duyunca, uzun saçını bir bant ile bağlamış olan al-Harith ibn Amr’ın yanına gitti, onu şiddetle kavradı ve dışarı çıkarıncaya kadar yerde sürükledi. İkiyüzlü “Sen kaba bir adamsın Ibn al-Harith.” dedi. Al-Harith “Tanrı’nın düşmanı, O’nun sana gönderdiklerini doğru olarak yerine getirmelisin. Bir daha Havari’nin camisine yaklaşma, çünkü sen temiz biri değilsin!” diye cevap verdi.



Amr bin Saad, Jalal'in kendisi hakkında kötü konuştuğunu Muhammad'e bildirir. Jalal bunu inkar eder ve Amr'a atfetmeye çalışır. Bu sırada Cebrail, Tövbe suresinden bir bölüm indirir. Siyar-i Nabi

Müslümanlar ile Yahudiler Arasındaki İlişkiler

Ibn Ishaq 261

İnançsız, Müslümanları sevmeyen ve onları kıskanan yaşlı bir adam olan Shas ibn Qays, Havari'nin Aus ve Khazraj'dan gelen arkadaşlarının bir araya geldiği toplantıya şahit oldu. Onların dostluklarını, birliklerini ve mutlu ilişkilerini görünce öfkeyle "Bu ülkede Banu Qayla'nın şefleri birleşecek ve bizim için onların yanında sağlam bir yer olmayacak." dedi. Sonra onlarla birlikte olan genç Yahudilere "Gidin, yanlarına oturup Buath Savaşı'ndan ve önceki olaylardan bahsederek iki tarafın okuduğu şiirlerden bazılarını anlatın." emrini verdi.



Sadece iç çamaşırı giymiş olan münaфіk Quzman, üst koluna bir ok saplayarak kendini sakatlar. Siyar-i Nabi

Aus ve Khazraj, Buath Savaşı'nda karşı karşıya geldiler ve zafer Usayd ibn Hudayr'ın babası Hudayr ibn Simak al-Ashhali'nin komutasındaki Aus'a gitti. Khazraj, Amr ibn al-Numan al-Bayadi tarafından yönetiliyordu ve savaş sırasında iki komutan da öldürüldü. Müslümanların toplantılarına katılan Yahudi gençler bu savaşı anlatıp, iki tarafın okuduğu şiirlerden bahsettiler. Bunun üzerine, halk konuşmaya, övünmeye ve kavga etmeye başladı. Aus'a bağlı Banu Haritha ibn Harith'den Aus ibn Qayzi ile Khazraj'a bağlı Banu Salama'dan Jabbar ibn Sakhr birbirleriyle atıştılar ve "Tekrar çarpışalım." dediler. İki taraf da öfkelenmiş "Bunu yapacağız." diyerek silahlarına sarıldılar ve toplantı yerinin dışına çıktılar. Bu haber Havari'ye ulaşınca Göçmenler ile yanlarına geldi ve "Ey Müslümanlar, Tanrı'yı hatırlayın! Tanrıyı hatırlayın! Tanrı sizi İslam'a yönlendirdikten, sizi

onurlandırdıktan ve çoktanrılı olmaktan arındırdıktan sonra ve ben sizinle birlikte olmama rağmen bir put-perest gibi mi davranacaksınız? Böylece inancınızı kaybettiniz; kendinize gelin ve arkadaş edinin.” dedi. Ve halk bu çatışmanın Şeytan’ın ve düşmanlarının işi olduğunu fark etti. Aus ve Khazraj’ın adamları ağlayıp birbirlerini kucakladılar. Daha sonra, Havari ile özenli ve itaatkar bir şekilde yola çıktılar. Böylece Shas ibn Qays’ın emellerine son veren Tanrı, yaptıkları ile ilgili olarak onları bilgilendirdi:

Ey kutsal halk, Tanrı ne yaptığınıza tanıklık ederken neden Tanrı’nın işaretlerini reddediyorsunuz? Neden Tanrı’nın yolunu çarpıtmak isteyenlere yardımcı oluyorsunuz?

Ali İmran Suresi, 93. Ayet - Tevrat indirilmeden önce, Yakub’un kendisine haram kaldığı dışında, yiyeceklerin hepsi İsrailoğullarına helal idi. De ki “Şayet doğru söyleyenler iseniz, haydi Tevrat’ı getirip okuyun.”

Aus, Jabbar ve Shas’ın onlarla birlikte olan ve çoktanrılı günlerine atmosferini getirmeye çalışan adamlarına seslenen Tanrı onları şöyle bilgilendirdi:

Ey inananlar, Tanrı’nın ayetleri size okunduğunda ve O’nun Elçisi sizinle olduğunda nasıl inkar edebilirsiniz? Tanrı’ya sarılan düz bir yola yönlendirilir. Korkmanız gerektiği gibi Tanrı’dan korkun, ölüm sadece Müslümanlar için değildir ve bunların cezası acı verici olacak.



Ayyub, münafık Rafi ibn Wadighah’ı karışıklığa sebep olduğu gerekçesiyle camiden dışarı çıkarır. Siyar-i Nabi

Abd Allah ibn Salam, Thalaba ibn Saya, Usayd ibn Saya ve Asad ibn Ubayd ve bazı Yahudiler Müslüman oldular, İslam'a inandılar ve ciddiydiler. İnkâr edenler onlar için “İyi insanlar olsaydı babalarının dinini terketmezlerdi!” dediler ve Tanrı onlara cevap verdi:

Onların hepsi aynı değil; kutsal halktan secde eden, Tanrı'nın ayetlerini okuyan dik duran bir topluluk var. Onlar Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanıyorlar, iyi olanı seviyorlar, kötüyü yasaklıyorlar ve iyi işlerde birbirleriyle rekabet ediyorlar. Bunlar doğru şeyler.

Bazı Müslümanlar, aralarında var olan karşılıklı koruma ve ittifak bağları nedeniyle Yahudiler ile arkadaş kaldılar, bu yüzden Tanrı onları bilgilendirdi ve onları yakın arkadaş olarak kabul etmelerini yasakladı:

İnanın, cemaatiniz dışındakileri samimi arkadaşlar olarak seçmeyin. Yıkıntılarını özleyip seni üzer ve hiçbir acıdan kurtulamazlar. Ağızlarından nefret akar ve göğüslerinde gizlemiş oldukları şey daha büyüktür. Onları seviyor olabilirsiniz,ama onlar sizi sevmiyor ve inandığınız kitabı inkar ederek sizden nefret ediyorlar. Sizinle karşılaştıklarında “İnanıyoruz!” der ve ayrıldığımızda size duydukları öfkeyle parmaklarını ısırırlar. Onlara “Öfkenizde ölün!” deyin.

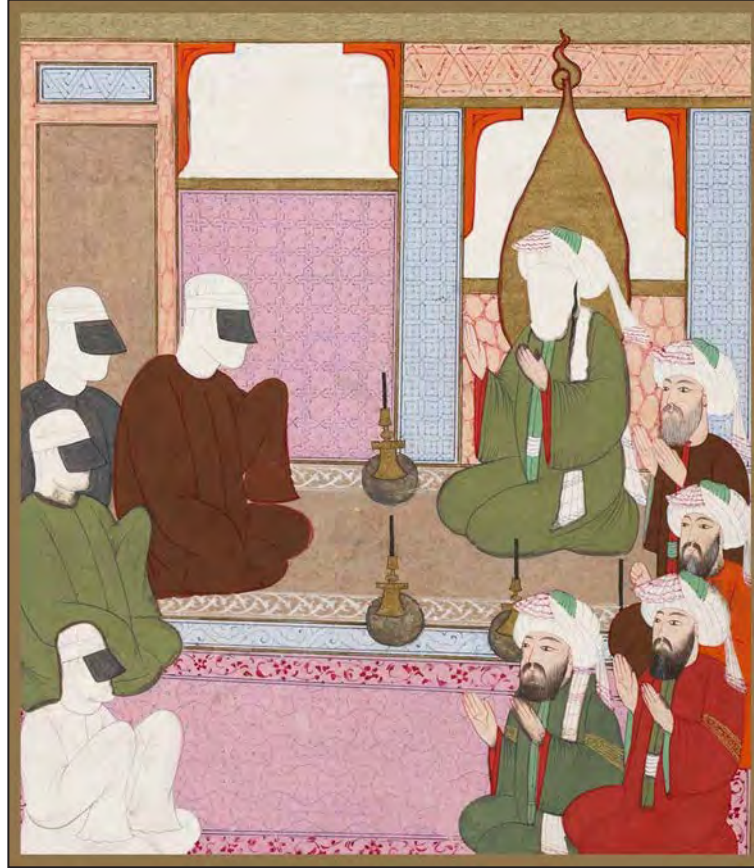
Ali İmran Suresi, 114. Ayet - Onlar, Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanırlar, iyiliği emreder, kötülüğü yasaklarlar. Hayırlı işlere koşuşurlar. İşte bunlar salihlerdendir.



Muhammad, sayısı çok artmış olan takipçilerine yeni inşa edilmiş yüksek bir minberden vaaz veriyor. Siyar-i Nabi

Abu Bakr bir Yahudi okuluna gitti ve bir çok iyi erkeği etrafında toplayan ve onları eğiten Finhas adında bir haham ile tanıştı. Orada adı Ashya olan bir haham daha vardı. Abu Bakr, Finhas'ı Tanrı'dan korkmaya ve Müslüman olmaya çağırdı. Muhammad'ın Tanrı'nın doğrularını onlara aktardığını, O'nun elçisi olduğunu ve bunun Tevrat ve İncil'de yazılı olduğunu da anlattı. Finhas "Biz Allah'dan fakir değiliz, O bize göre fakir. O bizi alçaltıyor ve biz de alçak gönüllü davranarak bunu kabullenmeyeceğiz. O'nun bize ihtiyacı var ve biz ona bağımlı değiliz. Bizimle ilgilenip bizi O'na bağlamanıza izin vermeyeceğiz. İddia ettiğiniz gibi güçlü olsaydı bize ilgi göstermez; paramızı kendisine ödünç vermemezi istemezdi." dedi. Abu Bakr öfkeleni ve Finhas'ın yüzüne sertçe vurup "Aramızda anlaşma için olmasaydın kafanı keserdim, Allah'ın düşmanı!" diye karşılık verdi. Finhas hemen Havari'ye gitti ve "Muhammad, arkadaşına yaptığının sebebini sor!" dedi. Havari, Abu Bakr'a kendisini böyle bir şey yapmaya iten şeyleri sordu ve o da Finhas'ın söylediklerini tekrar etti. Finhas söylediklerini inkar ettince Allah, Abu Bakr'ı onayladı. Sonra Finhas ve diğer hahamların söylediğiyle ilgili olarak bir açıklama yaptı:

Tanrı, kitabı alanlara bir görev verdiğinde, siz onu gizlemeyip açıkça anlatacaksınız. Onlar, küçük menfaatler karşılığı söylediklerinizi değiştirebilirler. Yaptıklarından hoşlananların, yapmadıkları için övülmek istemediklerini düşünmeyin. Onlar cezadan kaçamayacaklardır. Acı verici bir ceza onları bekliyor. Finhas, Ashya ve onlar gibi hahamlar, erkekleri çekici hale getirerek dünyevi şeylerden zevk almaya teşvik ediyor ve sonra hiçbir zarar görmeyeceklerini söyleyerek övülmek istiyorlar. Onlara nazikçe rehberlik et, gerçeği öğret ve böyle yaptıklarını söylemelerini isteme.



Muhammad'in eşi Aisha, kocasına bulaşıcı hastalıkları olan kişiler hakkında bilgi veriyor. Siyar-i Nabi

Ansar'dan bazıları Kardam, Usama, Nafi, Bahri, Huyayy ve Rifaa'ya "Katkıda bulunmak için acele etmeyin, çünkü ne olacağını bilmiyoruz; yoksulluğun artacağından korkuyoruz." diyerek kamu giderlerine katkıda bulunmamalarını tavsiye ediyorlardı. Tanrı, onları şöyle uyardı:

Aldığı kefaleti gizleyen kişi açgözlü ve çirkindir. Muhammad'ın getirdiğini onaylayan Tevrat "İnanmayanlar için utanç verici bir ceza hazırladık ve paralarını gösteriş için harcayanlara, Tanrı'ya ve Ahiret Günü'ne inananlara!" demiyor mu?

Rifaa önemli bir Yahudiydi. Havari ile yarım ağızla konuştuğu zaman "Muhammad, bize dikkatini ver, böylece seni anlayabilelim." diyordu. Sonra İslam'a saldırdı ve onu reddetti. Tanrı onunla ilgili olarak şöyle seslendi:

Kitap'ın bir bölümüne kimlerin hataya sevk edildiği hakkında söylenenleri kabul ettiler ve bu şekilde hata yapmayı dilediler. Düşmanlarınız hakkında her şeyi bilen Tanrı bir arkadaş ve yardımcı olarak yeterlidir.

Yahudilerin bazıları kelimeler ile oynayarak "Duyuyoruz ve itaatsizlik ediyoruz; onları duymayan ve bizi dinleyenler, onların dillerini çevirip dine saldıranlar olduğunu bilin." dediler. Oysa inananlar "Duyuyoruz ve uyguluyoruz; Siz de duyun ve bize bakın, bu onlar için daha iyi ve daha dik olurdu." demişlerdi. Tanrı onları inançsızlıklarından dolayı lanetledi ve içlerinden sadece birkaçı iman edecek.

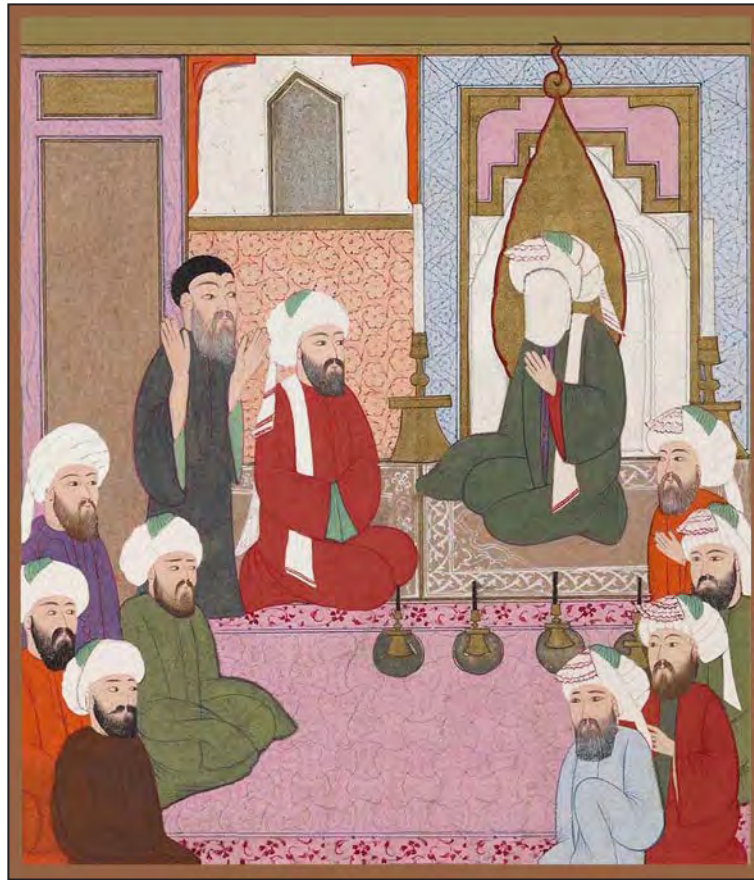


Awf kabilesinden Abd-Allah ibn Ubayy ve iki arkadaşı, bir münzevi rahibin mağarasının önünde oturup ona Muhammad hakkında sorular soruyorlar. Siyar-i Nabi

Getirdiği gerçeği bilen Havari, Yahudilerin şefleri olan Abd Allah ibn Suriya al-Awar ve Kab ibn Asad adındaki hahamlar ile konuştu. Onları İslam'a davet etti, ama bildiklerini ve inançlarını ikrar ettiler. Ve Tanrı onları uyardı:

Gönderene, Kitap'ın gönderildiği kişiye ve gönderilene inan, daha önce sahip olduklarını onayladığına biliyorum. Tanrı'nın emrini yerine getirdiğinizde kişiliğinizi güçlendiriyor ve laneti sizden uzaklaştırıyoruz. Böylece kötülüğü lanetlemiş oluyoruz.

Nisa Suresi, 50. Ayet - Bakın, Allah'a karşı nasıl da yalan uyduruyorlar. Bundan daha açık bir günah olmaz.



Muhammad, dokuz sahabenin huzurunda bir mihrabın önünde oturmuş, bir Hristiyan rahiple İslam dininin ilkelerini tartışıyor. Siyar-i Nabi

Yahudi hahamları bilgi almak için Quraysh ile görüşmeye karar verdiler. Böylece Quraysh'e giden Ghatafan ve Banu Qurayza gruplarını oluşturanlar Huyayy, Sallam, Abu Rafi, al-Rabi, Abu Amrar, Wahwah ibn Amir ve Haudha ibn Qays'dı. Bunların son üçü Banu Wail'den diğerleri ise Banu al-Nadir'dendi. Quraysh'e geldiklerinde, onlara Yahudi hahamları olduklarını söylediler. İlk kutsal kitaba sahip olan halkın temsilcileri olduklarını anlattılar ve "Sizin dininiz mi yoksa Muhammad'ın dini mi daha iyi?" diye sordular. Onlar da "Dininiz ondan daha iyi, sen ve yoldaşların da ondan daha iyi bir yoldasınız." cevabını verdiler. Tanrı onları bilgilendirdi:

Hadi! Kitap'ın bir parçası olanları düşündün. al-Jibt ve al-Taghut'a nasıl inandıklarını söylediler. İnkâr edenleri söylüyorlar. Bunlar, inananlardan daha iyi yönlendiriliyorlar ya da Tanrı'nın lütufta bulunduğu insanları kıskanıyorlar. Abraham'ın ailesine de kitap ve bilgelik ihsan ettik, ayrıca onlara büyük bir krallık verdik.

Nisa Suresi, 57. Ayet - İnanıp doğru ve yararlı işleri yapanları, içlerinde ebedi olarak kalacakları, zemininden ırmaklar akan cennetlere sokacağız. Orada onlar için tertemiz eşler vardır. Onları orada sürekli bir gölgeye veya sonsuz mutluluğa da eristireceğiz.

Sukayn ve Adiy ibn Zayd "Ey Muhammad, Tanrı'nın Moses'ten sonra hiçbir ölümlü ile temasa geçtiğini duymadık." dediler. Tanrı, onlara şu cevabı verdi:

Biz size, Noah'a ve sonra gelen peygamberlere bildirdik. Abraham, Ishmael, Isaac ve Jacob, Jesus, Job, Jonah, Aaron ve Solomon'u ve onların kabilelerini ortaya çıkardık. Kutsal David'i ve Havarileri gönderdik. Size daha önce Havarilerden bahsetmiştik; fakat doğrudan Moses ile konuştuğumuzu söylemedik. Havariler iyi haberleri getirdiler ve sizleri Tanrı'ı ile tartışamayacağımız konusunda uyardılar. Tanrı güçlüdür, bilgedir.

Nisa Suresi, 161. Ayet - Yasaklandığı halde faiz almalarından, başkalarının malını haksız yere yemelerinden dolayı; onlar arasından Allah'tan gelen gerçekleri örtbas edenler için, şiddetli bir azap hazırladık.



Üç Hristiyan rahip Müslümanların dini toplantısına katılıyor. Siyar-i Nabi

Sonra bir kısmı Havari'ye geldiler ve o onlara "Kesinlikle Tanrı'dan size gelen bir elçi olduğumu biliyorsunuz." dedi. Ve Tanrı onları şöyle bilgilendirdi:

Size ne gönderdiğini sadece Tanrı bilir ve O'nun bilgisi dahilinde melekler buna tanıklık eder.

Maide Suresi, 14. Ayet - Biz Hristiyanız diyenlerden de söz almıştık. Ama onlar akıllarından çıkarmamaları istenen şeylerden önemli bir kısmını unuttular. Bu sebeple, biz de aralarına Kıyamet Günü'ne kadar sürecek düşmanlık ve kini salıverdük. Allah, ne yapmakta olduklarını onlara bildirecek!

Tanrı'nın Habercisi, Amr ibn Umayya al-Damri'nin katlettiği Banu Amir'den iki kişinin kan parası konusunda destek istemek için Banu al-Nadir'e gitti. Bir araya geldiklerinde "Muhammad'ı şimdi olduğundan daha yakın bulamayız; biri evin üzerine çıkıp taş atarak onu öldürsün ona ve ondan kurtulalım!" dediler. Amr ibn Cihash ibn Kab bunu yapmaya gönüllü oldu, fakat Havari onların planını anladı ve derhal yanlarından ayrıldı. Tanrı onların niyetiyle ilgili olarak şöyle seslendi:

Ey inananlar, bir insan ellerini size doğru uzatırsa, sonra ellerini sizden ayırdığında Tanrı'nın size olan iyiliğini hatırlayın. Tanrı'dan korkun ve Tanrı'ya inanın.

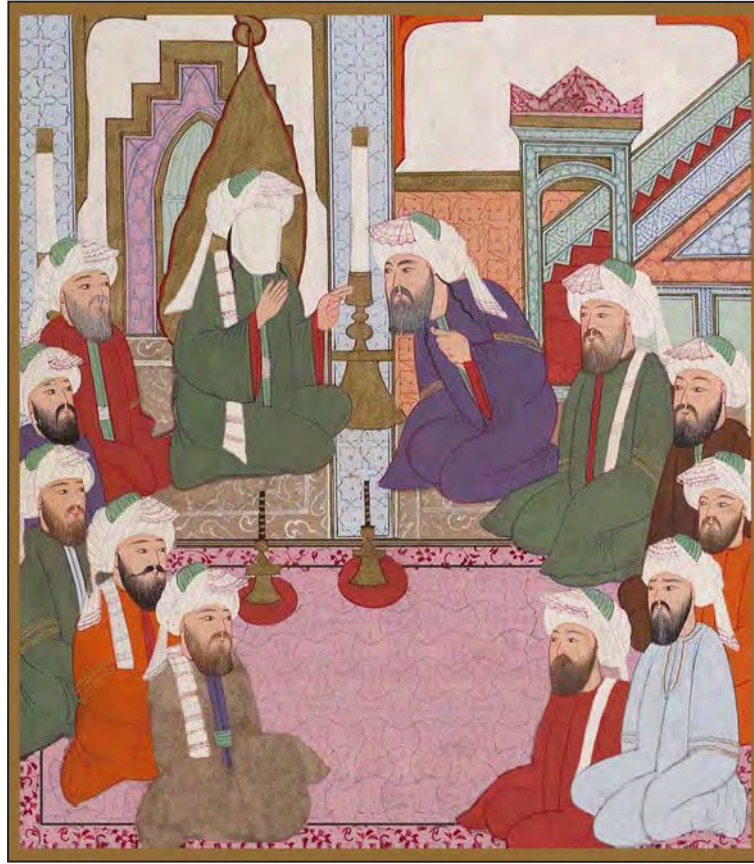


Hristiyan rahipler, Muhammad'e İsa'nın nasıl babasız doğduğunu sorduklarında Cebrail, Meryem ve İsa'nın öyküsünün Kuran versiyonunu içeren Al-i İmran Suresi'nin bazı bölümlerini indiriyor. Siyar-i Nabi

Numan ibn Ada, Bahri ibn Amr ve Shas ibn Adiy kendisine gelince, Havari onları Tanrı'ya davet etti ve Tanrı'nın intikamı konusunda uyardı. Onlar da "Bizi korkutamazsın Muhammad. Hristiyanların dediği gibi bizler Tanrı'nın sevgili oğullarıyız." Tanrı onlara şu cevabı verdi:

Yahudiler ve Hristiyanlar "Biz Tanrı'nın sevgili oğullarıyız!" diyorlar. O halde "Tanrı niçin sizi günahlarınız için cezalandırıyor?" diye sor. Hayır, sizler onun yarattığı ölümlülersiniz. Kimi koruyacak, kimi cezalandırarak, kimi seviyor, kimi Cennet'ine alacak sadece Tanrı bilir. O göğün ve yerin kralıdır.

Maide Suresi, 21. Ayet - Ey kavmim! Allah'ın size yazdığı kutsal toprağa girin. Sakın ardınıza dönmeyin. Yoksa ziyana uğrayanlar olursunuz.



Muhammad, Abu Ubaydah'ı Najran Hristiyanları'nın hakimi olarak atıyor. Siyar-i Nabi

Havari, İslam'ı çekici hale getirdi; Tanrı'nın kıskançlığı ve intikamı konusunda uyarılar yaptı ve sonra onları kendi dinine davet etti. Ancak onu reddettiler. Muadh ibn Jabal, Sad ibn Ubada ve Uqba ibn Wahb onlara "Tanrı'dan korkun, çünkü onun Tanrı'nın Habercisi olduğunu, ve bizi görevi hakkında bilgilendirdiğini biliyorsunuz." dediler. Rafi ibn Huraymila ve Wahb ibn Yahudha "Tanrı'nın Moses'ten bu yana bir uyarıcı veya bir kitap gönderdiğine şahit olmadık." diye eklediler. Ve Tanrı onlara şöyle seslendi:

Ey kutsal halk, Tanrı ile iletişiminiz kesildikten sonra elçimiz bazı şeyleri açıklığa kavuşturmak için size geldi. Siz "O gelmeden önce bir öğreticimiz veya bir uyarıcımız yoktu." demelisiniz. Tanrı her şeye kadirdir.

Sonra onlara Moses'in öyküsünü, ona karşı olan muhalefet edenleri ve Tanrı'nın emirlerini karşı çıktıkları için cezalandırılarak, kırk yıl boyunca vahşi doğada dolaşmak zorunda kaldıklarını anlattı.

Ibn Shibab al-Zuhri ← Muzayna'dan biri ← Said ibn al-Musayyab ← Abu Hurayra:

Havari Medine'ye geldiği günlerde, Yahudi hahamlar evli bir adamın evli bir kadınla zina etmesi üzerine görüşmek için okullarında toplandılar ve zift ile kaplanmış ipe boğmak veya yüzlerini karartıp bir eşeğin kuyruğuna bağlamak şeklinde bir karar alacağını ümit ederek onları Muhammad'e götürdüler. Olanları öğrenen Peygamber, okula gelip hahamlar ile buluştu ve onları yetiştiren adam ile görüşmek istediğini söyledi. Onlar da Abd Allah ibn Suriya'yı çağırdılar. Tanrı'nın Habercisi bu sırada orada olan Abu Yasir ve Wahb ibn Yahudha'yı da sorguladı ve Abd Allah ibn Suriya'nın Tevrat'ı en iyi bilen kişi olduğunu öğrendi.

Havari, Abd Allah ibn Suriya ile yalnız kaldığında, Tevrat'da zina yapanların taşlanmasına dair bir bilgi olup olmadığı hususunda kendisine yemin etmesini istedi. Bu soruya "Evet!" cevabı veren Ibn Suriya "Abu al-Qasim, onlar iyi biliyorlar ki siz Tanrı tarafından gönderilen bir peygambersiniz ama sizi kaskaniyorlar." diye devam etti. Bunun üzere Havari diğerlerinin yanına gitti ve "Onları benim yaptırdığım cami ile Banu Ghanm ibn Malik ibn al-Najjar arasına getirin ve taşılayın." dedi.

Daha sonra Ibn Suriya, elçinin bir peygamber olduğunu inkar etti ve onu reddetti. Bunun üzerine Tanrı şöyle seslendi:

Ey Havari inançsızlık içinde üzülme, vahşice konuşan, ağızları ile söyleyen fakat kalpleri inanmayan o Yahudiler yalanlara kanyor, başkalarını dinliyor ve sana gelmiyorlar. Başkalarını gönderdiler; kendileri geride kaldılar ve "Bu sizin kitabınızda varsa kabul edin, aksi halde onları taşılamayın." diyerek senin kararını değiştirmeleri için emir verdiler.

Muhammad ibn Talha ibn Yazid ibn Rukana ← Ishmael ibn Ibrahim ← Ibn Abbas:

Havari emretti ve onlar caminin kapısına getirilip taşlandılar. Yahudi ikisi de öldürülünceye kadar onu taşlardan korumak için kadının üzerine kapandı. Tanrı Havari'den zina edenlere bu cezayı vermesini istemişti.

Salih ibn Kaisan ← Abd Allah ibn Umar'ın mevlası ← Abd Allah ibn Umar:

Havari onlar hakkında hüküm verdiği bir Tevrat istedi. Oradaki bir haham bir taşa oturdu ve Tevrat'tan ilgili bölümü okudu. Abd Allah ibn Salam, hahamın eline vurdu ve "Bu, Tanrı'nın peygamberinin size okumayı yasakladığı taşlama ayetidir." dedi. Havari "Selam size Yahudiler! Elinizde tuttuğunuz Tanrı'nın kararını bırakmanıza sebep olan nedir? diye sordu. Onlar "Bu ayet, kraliyet kökenli asil bir adam zina ettiği ve kral taşlanmasına izin vermediği için kullanılmıştı. Daha sonra başka bir adam zina etti ve kral onun taşlanmasını istedi, ama halk bunu kabul etmedi." cevabını verdiler. Havari "O halde Tanrı'nın ve Kitap'ının kurallarını uygulayan ilk kişi benim." dedi. Usulüne uygun şekilde taşlandılar ve ben de onları taşılayanlardandım.

Daud ibn al-Husayn ← Ikrima from Ibn Abbas:

Ve Tanrı şöyle seslendi "O zaman haklarında karar ver veya sana zarar vermemeleri için aralarından çekil. Ve şayet yargılırsanız, adil davranmalısınız; çünkü Tanrı, adil davrananları sever."

Banu al-Nadir ve Banu Qurayza arasındaki kan parası ile ilgili olarak hakem tayin edilen Havari, Tanrı'nın izniyle kan parasını eşit olarak paylaştırdı. Oysa Banu al-Nadir'den katledilenler liderdi ve onlar Banu Qurayza'nın aldığı iki mislini istiyorlardı. Tanrı neyin doğru olduğunu bilir!

Kab ibn Asad, Ibn Saluba ile oğlu Abd Allah ve Shas birbirlerine “Onu dininden vaz geçirebilmek için Muhammad ile görüşelim; çünkü o sadece bir ölümlü!” dediler. Sonra ona gidip “Muhammad, biliyorsun biz hahamlar, soyluyuz ve Yahudilerin liderliyiz. Şayet seni takip edersek diğer Yahudiler de bunu kabul edecek ve bize karşı çıkmayacaklar. Biz içimizden bazıları ile kavga halindeyiz. Şayet sana güvenir, senin gerçeği söylediğini beyan eder ve seni hakem tayin edersek lehimize karar verir misin?” diye sordular. Havari onları reddetti ve Tanrı bu hususta şunları söyledi:

Onların arasında Tanrı'nın yol açtığı şeyleri yargılar ve isteklerine uyarsan, onların Tanrı'nın sana gönderdiği bazı şeyler hususunda seni baştan çıkarmak istediklerini bilmelisin. Ve bunu kabul etmediğin için sana sırtlarını dönerlerse, Tanrı'nın onları bazı günahlarından arındırmak istediğini anlarsın. Onların çoğu kötü niyetli. Putperestlerin yargısını mı arıyorlar? Bir insan için yargılamada kim Tanrı'dan daha iyi olabilir?

Maide Suresi, 54. Ayet - Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse, Allah onların yerine öyle bir topluluk getirir. Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Onlar müminlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı güçlü ve onurludurlar. Allah yolunda cihad ederler. Bu yolda hiçbir kimsenin kınamasından da korkmazlar. İşte bu Allah'ın bir lütfudur ve onu dilediğine verir. Allah, lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.

Abu Yasir, Nafi ibn Abu Nafi, Azir, Halid, Zayd, Izar ve Ashya Tanrı'nın Habercisi'ne geldiler ve ona inandıkları Havariler hakkında sorular sordular. Tanrı'nın Habercisi “Biz Tanrı'ya inanıyoruz ve ona itaat ediyoruz. Bize gönderilenler Abraham, Ishmael, Isaac, Jacob ve kabilelerine de gönderildi. Moses ve Jesus'a gönderilenler de bize gönderilenlerin aynısıdır.” diye cevap verdi.

Ali İmran Suresi, 58. Ayet - Ey Muhammad! Bu söylediklerimizi ayetlerden ve hikmet dolu Kuran'dan okuyoruz.

Havari, Jesus'dan söz ederken onlar “Mary'nin oğlu Jesus'un bir peygamber olduğuna ve ona inanan kimselere inanmıyoruz.” diye araya girdiler. Ve Tanrı onlara şöyle seslendi:

Kutsal halk, Tanrı'ya olan inancınız için, size indirilenler için, daha önce indirdiklerimiz için ve çoğunuzun kötülük yapan kimseler olduğunu düşündüğümüz için bizi suçluyor musunuz?

Maide Suresi, 64. Ayet - Yahudiler Allah'ın eli sıkıdır derler. Sıkı olan onların elidir ve bu iddialarından dolayı Allah tarafından lanetlenmişlerdir. Hayır! Allah'ın iki eli de açıktır. O lütfunu dilediği gibi dağıtır. Rab'inden sana indirilen onların çoğunun azgınlığını ve küfrünü artıracaktır. Biz onların aralarına, kıyamete kadar sürecekin ve nefret tohumları saçtık. Ne zaman savaş ateşi yaksalar, Allah onu söndürmüştür. Onlar yeryüzünde bozgunculuk yapmaya çalışırlar, Allah da bozguncuları sevmez.

Rafi ibn Haritha, Sallam ibn Mishkam, Malik ibn al-Sayf ve Rafi ibn Huraymila ona geldip “Abraham'ın dinini takip ettiğinizi ve sahip olduğumuz Tevrat'a inandığınızı ve bunların Tanrı'nın gerçeği olduğunu iddia etmiyor musunuz?” diye sordular. O da “Kesinlikle, ama içinde bulunan sözleşmeyi bozup günah işlediniz, sizden istenenleri gizlediniz ve ben kendimi sizin günahlarınızdan arındırdım.” cevabını verdi. Onlar “Sahip olduklarımızı koruyacağız. Rehberimize ve onun gerçeklerine bağlı olarak yaşıyoruz. Size inanmıyoruz ve sizi takip etmeyeceğiz.” dediler. Ve Tanrı şöyle dedi:

De ki, kutsal halk, Tevrat'a ve İncil'e ve Rab'inizden size ne indirildiğine bakana kadar ayakta duramazsınız. Size Rab'inizden gönderilenler, birçoğunuzun yanlışlarını ve inançsızlığını arttıracaktır; fakat inanmayanlar yüzünden üzülmeyin.

Maide Suresi, 72. Ayet - And olsun ki "Allah kesinlikle Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler kafir olmuşlardır. Oysa Mesih "Ey İsrailoğulları! Rab'im ve Rab'iniz olan Allah'a kulluk ediniz. Biliniz ki kim Allah'a ortak koşarsa, Allah ona Cenneti haram kılar. Artık onun yeri ateştir ve zalimler için yardımcıları yoktur." demişti.

Al-Nahham, Qardam ve Bahri ona gelip "Başka Tanrılar da olduğunu bilmiyor musunuz?" diye sordular. Tanrı'nın Habercisi "Tanrı tektir ve bir eşi yoktur. Bana bu mesaj gönderildi, ben de böyle vaaz verdim." dedi. Ve Tanrı şöyle seslendi:

De ki, en büyük tanıklık nedir? De ki, Tanrı sizin ve benim şahitimdir. Kuran bana, sizi uyarmam için gönderilmiştir. Başka Tanrılar olduğunu kanıtlayabilir misiniz? De ki, buna tanıklık etmiyorum. De ki, Tanrı tektir. Kitap gönderdiklerimiz, bunu kendi oğullarını bildikleri gibi biliyorlar. Kendilerini yok edenler inanmayacaklar."

Rifaa ve Suwayd, iki yüzlü olarak İslam'ı seçtiklerini söylemiş ve bazı Müslümanlar onlara dostça davranmıştı. Tanrı bu iki adam hakkında onları bilgilendirdi:

İnananlar, sizden önce kutsal yazılar aldıklarını söyleyen, size jest yapmak ve oyun oynamak için sizin dininizi seçenler ile arkadaş olmayın. Size gelip inanıyoruz diyorlar, sizden ayrıldıklarında inançsız oluyorlar. Tanrı onların neyi gizlediklerini en iyi şekilde biliyor.

Jabal ve Sham, Havari'ye gelip "Söylediğiniz gibi bir peygamberseniz sonumuzun ne zaman geleceğini bize bildirin." dediler. Tanrı onlarla ilgili olarak şöyle dedi:

Sana yaşamları hakkında soracaklar. De ki, bunu sadece Rab'im biliyor ve zamanı gelince açıklayacaktır. O gökte ve yerededir; üzerinize geleceği zamanı sadece O tayin eder.

Sallam, Numan ibn Aufa, Mahmud ibn Dihya, Shas ve Malik ona gelip "Sen kibleyi değiştirdin ve Uzayr'ın Tanrı'nın oğlu olduğunu kabul etmiyorsun; seni nasıl takip edebiliriz?" diye sordular. Tanrı onları şöyle cevapladı:

Yahudiler Uzayr'ın ve Hristiyanlar da Jesus'un Tanrı'nın oğlu olduğunu söylüyorlar. Söyledikleri şey, sonsuza dek inkar edenlerin konuşmalarını kopyalamak. Tanrı, sapıklıklarına son verene kadar onlarla savaştı!

Mahmud ibn Sayhan, Numan ibn Ada, Bahri, Uzayr ve Sallam ona gelip "Muhammad, getirdiğin şeyin Tanrı'nın gerçeği olduğu doğru mu? Biz bunun Tevrat'ta yer aldığını göremiyoruz." dediler. O da "Tanrı'dan geldiğini gayet iyi biliyorsunuz; sahip olduğunuz Tevrat'ta yazılı olarak bulacaksınız. İnsanlar ve cinler bir araya gelerek bunu yapamazlardı." dedi. Orada olan Finhas, Abd Allah ibn Suriya, Ibn Saluba, Kinana ibn al Rabi, Ashya, Kab ibn al-Asad, Shamwil ve Jabal bu sözleri duyunca "Muhammad, insanlar veya cinler sana bunu söyledi mi?" diye araya girdiler. Havari daha önce söylediklerini tekrar etti. Onlar "Tanrı bir elçi gönderdiğinde, onun için ne isterse yapar, bu yüzden bize Cennet'ten bir kitap ver, onu okuyabilir ve ne olduğunu öğreniriz; aksi halde biz de senin getirdiğine benzer bir kitap üretebiliriz." dediler.

Ve Tanrı şöyle seslendi:

De ki, insanlar ve cinler, bir araya gelseler ve birbirlerine yardım etseler de, Kuran'ın bir benzerini üretemeyecekler.

Isra Suresi, 90. Ayet - Dediler ki “Ey Muhammad! Bize yerden pınarlar çıkarmadıkça sana inanmayacağız.”

Abd Allah ibn Salam Müslüman olunca Huyayy, Kab, Abu Rafi, Ashya ve Shamwil ona gelip “Araplar arasında bir kehanet yok, ama efendin kral.” dediler. Sonra Havari'ye gittiler ve ona Dhu al-Qarnayn'ı sordular. O da onlara “Quraysh'a anlattıklarımı bana Tanrı gönderdi.” cevabını verdi. Onlar al-Nadr and Uqba'yı Quraysh'a gönderip Muhammad hakkında araştırma yaptılar.

Said ibn Jubayr'ın anlattığına göre birkaç Yahudi Havari'ye gelip “Muhammad seni Allah yarattı, ama Allah'ı kim yarattı?” diye sordular. Havari öylesine kızdı ki rengi değişti ve öfkeyle üzerlerine yürürken Gabriel yetişip onu sakinleştirdi. Sonra Tanrı şöyle seslendi:

De ki, O bir Tanrı'dır ve ebedidir. O doğurmaz ve onu doğuran da yoktur; ona eşit hiçbir şey yoktur.



Ve Tanrı insanı yarattı. Ephraim Moshe Lilien

Onlar “Muhammad, Bize onu tarif et, kolları ve omuzları nasıl.” diye devam ettiler. Havari daha fazla sinirlendi ve onların üzerine yürürken Gabriel gelip onu yatıştırdı. Sorularının cevabı yine Tanrı’dan geldi:

Düşünüyorlar ve Tanrı'nın olmadığına karar veriyorlar. O, Diriliş Günü’nde Dünya’yı kavrayacak ve Cennet O’nun sağ elinde olacak. O’na bağlı olanları onurlandıracak ve yüceltecek.

Utba ibn Muslim (Banu Taym’ın mevlası) ← Abu Salama ibn Abd al-Rahman ← Abu Hurayra:

Erkekler peygamberlerini birinin söyleyebileceği şekilde sorguladılar. “Seni Tanrı yarattı ama Tanrı’yı kim yarattı?” diyorlar. O “Tanrı birdir! Bir erkek soluna üç defa tükürse Şeytan’ı lanetler ve Tanrı’ya sığınmayı ister.” diye cevap verdi.

Putperestlere Ait Bazı Hesaplar, Ibn Ishaq 277

Asim ibn Umar ibn Qatada şöyle anlattı:

Havari Medine’ye geldiği zaman liderimiz Banu al-Hubla klanından Abd Allah ibn Ubayy ibn Salul al-Aufi’ydi. İslam gelene kadar Aus’tan kendi klanından ve Khazraj’dan onun otoritesine karşı çıkan hiçbir kimse olmadı. Banu Dubaya ibn Zayd’dan Abu Amir diye anılan Amr ibn Sayfi ibn al-Numan (Uhud gününde öldürülen Hanzala’nın babası) de onunla birlik olan, Aus’un itaat ettiği bir adamdı. Abu Amir putperest olduğu günlerde bir münzevi gibi yaşar ve kaba saç bağından ötürü “Keşiş!” olarak çağırılırdı. Bu iki adamın yüksek statüleri onlara zarar verdi ve lanetlendiler.

Abd Allah ibn Ubayy’ın halkı, Tanrı’nın Habercisi geldiğinde onu taçlandırmak ve kralları yapmak gayesiyle başına takması için mücevherli bir diadem yapmıştı. Abd Allah ibn Ubayy, halkının onu İslam için terketmek istemesi yüzünden öfkeliydi. Ancak, halkının İslam’a gitmeye kararlı olduğunu görünce, isteksizce ve düşmanlığını koruyarak bunu kabul etti.

İslam’ı inatla reddeden Abu Amir, İslam’dan ve Havari’den uzaklaşmak için Alqama ibn Ulatha ibn Auf ibn al-Ahwas ibn Jafar ibn Kilab ve Kinana ibn Abd Yalil ibn Amr ibn Umayr al-Thaqafi dahil on kadar takipçisi ile Mekke’ye gitti. Hanzala ailesinden biri olan Muhammad ibn Abu Umama, Havari’nin Abu Amir hakkında “Ona Keşiş demeyin o kötü biri.” dediğini söyledi. O aslında Tanrı’nın düşmanıydı. Havari Mekke’ye girince Taif’e gitti; Taif Müslüman olduğunda Suriye’ye gitti ve orada yalnız, evsiz ve kaçak bir şekilde öldü.

Halkı arasındaki pozisyonunu koruyan Abd Allah ibn Ubayy, sonunda istemeden İslam’ı kabul etti. Urwa’dan Muhammad ibn Muslim al-Zuhri, Usama’dan ibn al-Zubayr ve Zayd ibn Haritha, Tanrı’nın Habercisi’nin bir katır üzerine monte edilmiş Fadak kumaşıyla kaplı bir eyer üzerinde, hastalanan Sad ibn Ubada’yı ziyaret etmek için yola çıktığını söylediler. Zayd “Havari beni arkasına oturtmuştu ve Muzaham Kalesi’nin gölgesinde oturan Abd Allah ibn Ubayy’ın yanından geçtik. Etrafında bazı adamları ile birlikte oturuyordu. Havari nezaketen durdu, hayvandan inip yanına oturdu ve Kuran okuyarak onu Tanrı’ya davet etti. O, burnu havada dinlerken bir kelime etmedi. Havari konuşmasını bitirince söylediklerin doğru olsaydı daha iyi bir şey olmazdı. Ancak, sen evinde otur ve sana gelenler ile konuş, sana gelmeyen ve sevmediği sözler duymak istemeyenlere aldırma.” dedi. Yanında oturanlardan biri olan Abd Allah ibn Rawaha “Hayır, bize gelip toplantılarımıza katıl ve evlerimize gir. Çünkü biz Tanrı’yı seviyoruz, bizi onurlandırdığını ve iyi yönlendirdiğini biliyoruz.” diye üsteledi ve Abd Allah ibn Ubayy halkının kendisine karşı olduğunu gördü.

Urwa'dan al-Zuhri ve Usama'dan al-Zubayr, Havari'nin ayağa kalktığını ve Tanrı'nın düşmanı Ibn Ubayy'ın ortaya çıkardığı duygularını yansıtan bir tavır ile Sad ibn Ubada'nın evine gittiğini söylediler. Havari'ye niçin rahatsız ve öfkeli olduğunu soran Sad, olanları öğrendikten sonra "İbn Ubayy'a sert davranma; çünkü biz onu taçlandırmak için bir diadem yaparken Tanrı seni gönderdi ve o krallığın çalındığını düşünüyor." dedi.

Abu Amir ar-Rahib, Tafsir ibn Kathir 9:107

Muhammad'ın göç ettiği tarihte Medine toplumu içinde yüksek itibar sahibi olan ve kendisiyle ilgili ikbal hesapları yapan kişilerden biri de Banu Khazraj kabilesinden Abu Amir ar-Rahib'di. Müslümanların Medine'ye gelmelerinden önce putperestliği terk edip Hıristiyan olan ve "ar-Rahib" ünvanıyla anılmaya başlayan Abu Amir, Müslümanlığa şiddetle karşı çıkan Abd Allah ibn Ubayy'in kuzenydi. Banu Khazraj kabilesi içinde itibarlı biri olan Abu Amir'in ikbal hesapları kabilesinden birçok kişinin Müslüman olması ve Muhammad'ın Medine'ye gelmesiyle bozuldu. Abu Amir ile birkaç defa görüşen Muhammad kendisine Kuran okuyup İslam'a davet etti. Ancak o inancında ısrar etti ve açığa vurmasa da, ikbal hesaplarının bozulması sebebiyle, İslam'a düşmanlığı ve Muhammad'e olan kını her geçen gün arttı. Kabilesinin büyük çoğunluğunun Müslüman olmasıyla itibarını hepten yitirip adamlarıyla birlikte putperest Mekkelilerin yanına gidince Muhammad tarafından "fasık" olarak isimlendirdi.



Rahip. Ephraim Moses Lilien

624 yılında Müslümanlar ile yaptıkları Badr Savaşı'nda adamları ile birlikte Mekkelilerin yanında yer alan Abu Amir, Medineli akrabaları ve eski dostlarını da yanına çağırdı. Ancak bu çağırısı olumlu karşılık bulmadı ve savaşın kaybedilmesiyle bir kez daha yıkıldı. Muhammad'e karşı Uhud Savaşı'nın düzenlenmesinde aktif rol aldıktan sonra Arapların kendi imkanlarıyla Müslümanlığın önüne geçemeyeceğini düşünmeye başladı ve son bir umutla yardım istemek için Filistin bölgesine gelmiş bulunan Bizans İmparatoru I. Heraclius'a gitti. Kendisini dostça karşılayan ve vaadlerde bulunan Heraclius'u İslam tehlikesine karşı uyardı fakat istediği neticeyi elde edemedi. Kayda değer bir yer olarak görmedikleri Arap yarımadasına karşı tarafsız bir politika izlemek isteyen Bizanslılar gelişmeleri beklemeyi tercih ettiler.

Masjid al-Dirar, Tabari 9:60

Heraclius'un kısa süre içinde harekete geçeceğine ve kendisini güçlü bir ordu ile destekleyeceğine inanan Abu Amir, Medine'deki dostlarına "Bizanslıların büyük bir orduyla Hicaz'a gelip Müslümanları kılıçtan geçireceği" haberini gönderdi. Ayrıca Müslümanları gözetleyip aralarında toplantılar yapacakları bir bina inşa etmelerini istedi. Abu Amir'in isteği üzerine, görünüşte Müslüman olmalarına rağmen Muhammad'e karşı kin duyan Banu Khazraj kabilesine mensup "münafıklar" amaçlarını gizlemek için "Kabilemizin yaşlıları ve hastalar soğuk kış günlerinde Masjid al-Quba'ya gidemiyorlar." gerekçesiyle yeni bir mescid inşa ettiler. Masjid al-Quba'nın yakınlarında inşa edilen bu mescid ibadete açıldıktan sonra Muhammad'i davet ederek "teşrif edip namaz kıldırmasını" istediler. O sırada Tabouk seferi hazırlıklarında olan Muhammad de dönünce kendilerini ziyaret edeceğini bildirdi.

630 yılı Ekim ayında yapılan Tabouk dönüşü Medine'ye bir saat uzaklıktaki Dhu Awan köyüne geldiğinde kendisine bu sözü hatırlatılması üzerine kuşkulanan Muhammad'e iki ayet indi:

Tevbe Suresi 107. Ayet - *Onlar zarar vermek, küfre güç katmak, müminlerin arasını açmak ve daha önce Allah ve Elçisi'ne karşı savaşan kişiyi gözetmek için bir mescid "Masjid al-Dirar" edindiler. "Biz iyilik peşindeyiz." diye yemin ederler fakat Allah onların kesinlikle yalan söylediğine şahitlik eder.*

Tevbe Suresi 108. Ayet - *Ebediyen orada namaz kılma. İlk günden sevap üzerine tesis edilen mescid namaz kılmak için elbette daha layıktır. Orada kalbi temiz, kötülükten arınmış insanlar vardır ve Allah dürüst olanları sever.*

Banu Khazraj kabilesinden bazı kişilerin inşa ettiği binayı "Masjid al-Dirar" (zararlı mescit) diye isimlendiren bu ayetler Masjid al-Quba'nın önemini de hatırlatmaktaydı. Muhammad o akşam Banu Salim ibn Awf'ın kardeşlerinden Malik ibn al-Dukhshum ve Banu al-Ajlan'ın kardeşlerinden Asim ibn Adi'yi (veya onun kardeşi Man ibn Adi) çağırdı ve "Gidip şu zalimlerin mescidini yıkın ve yakın!" emrini verdi. Onlar da gittiler ve istenileni yaptılar. Böylece İslam dünyasındaki ilk aykırı oluşum sona erdi. Hayalleri gerçekleştirmeyen al-Rahib ülkesine dönemedi ve Şam'da öldü.



Tevrat. Ephraim Moshe Lilien



Yahudi liderler. Ephraim Moshe Lilien



Yahudiler. Ephraim Moshe Lilien



Yahudi okulu. Ephraim Moshe Lilien



Yahudi hahamlar. Ephraim Moshe Lilien



Dua zamanı. Ephraim Moshe Lilien



Dua eden Yahudiler. Maurycy Gottlieb

İkiyüzlüler ve Surelerde Yer Alan Yahudiler Hakkındaki Kaynaklar, Ibn İshaq 247

Bakara (inek) Suresi'nin ilk yüz bir ayeti, bu Yahudi hahamlarına ve Aus ve Khazraj'ın ikiyüzlülerine atıfta bulundu. Şüphesiz Tanrı en iyisini bilir.

Bakara Suresi, 1-101 Ayetler - Elif Lam Mim. Bu, hakkında şüphe olmayan kitaptır. Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için yol göstericidir. Onlar gaybe inanırlar; namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiğimizizi de Allah yolunda harcarlar. Onlar sana indirilene de, senden önce indirilenlere de inanırlar. Ahiret'e de kesin olarak inanırlar. İşte onlar Rab'lerinden gelen bir doğru yol üzeredirler ve kurtuluşu erenler de onlardır. Küfre saplananlara gelince, onları uyarsan da, uyarman da farketmez, onlar inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Gözleri üzerinde de bir perde vardır. Onlar için büyük bir azap vardır. İnsanlardan, inanmadıkları halde "Allah'a ve Ahiret Günü'ne inandık" diyenler de vardır. Bunlar Allah'ı ve müminleri aldatmaya çalışırlar. Oysa sadece kendilerini aldatırlar da farkında olmazlar. Kalplerinde münafıklık olmaktan kaynaklanan bir hastalık vardır. Allah da onların hastalıklarını artırmıştır. Söyledikleri yalana karşılık da onlara elem dolu bir azap vardır. Onlara "Yeryüzünde fesat çıkarmayın." denildiğinde "Biz ancak ıslah edicileriz!" derler. İyi bilin ki, onlar bozguncularıdır ve bunun farkında değildirler. Onlara "İnsanların inandıkları gibi siz de inanın." denildiğinde "Biz de akılsızlar gibi iman mı edelim?" derler. İyi bilin ki, asıl akılsızlar kendileridir ve bunu bilmezler. İman edenlerle karşılaştıkları zaman "İnandık!" derler; fakat münafık dostlarıyla yalnız kaldıkları zaman "Şüphesiz, biz sizinle beraberiz ve onlarla alay ediyoruz." derler. Gerçekte Allah onlarla alay eder; azgınlıkları içinde bocalayıp dururlarken onlara mühlet verir. İşte onlar, hidayete karşılık sapıklığı satın almış kimselerdir. Bu yüzden alışverişleri onlara kar getirmemiş ve sonuçta doğru yolu bulamamışlardır. Onların durumu, geceleyin ateş yakan kimsenin durumuna benzer. Ateş tam çevresini aydınlattığı sırada Allah ışıklarını yok eder ve onları göremez bir şekilde karanlıklar içinde bırakır. Onlar, sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Artık hakka dönmeyizler. Onların durumu, gökten yoğun karanlıklar içinde gök gürültüsü ve şimşekle sağanak halinde boşanan yağmura tutulmuş kimselere benzer. Ölüm korkusuyla, yıldırım seslerinden parmaklarıyla kulaklarını tıkırlar. Oysa Allah, kafirleri çepeçevre kuşatmıştır. Gözlerini alan şimşek önlerini ne zaman aydınlatırsa yürür ve karanlık çökünce dikilip kalırlar. Allah dileseydi, elbette onların işitme ve görme duyularını sonlandırır. Şüphesiz Allah, her şeye hakkıyla gücü yetendir.

Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rab'inize ibadet edin ve karşı gelmekten sakının. O, sizin için yeri döşek, göğü bina yapan, gökten su indirip onunla size rızık olarak çeşitli ürünler çıkarandır. Öyleyse bile bile Allah'a ortaklar koşmayın. Kulumuza (Muhammad) indirdiğimiz Kuran hakkında şüpheniz varsa, haydi onun size sunduğuna benzer bir sure getirin. Şayet doğru söyleyerseniz, Allah dışındaki şahitlerinizi çağırın ve bunu ispat edin. Şayet yapamazsanız, belli ki hiçbir zaman yapamayacaksınız, o halde yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten sakının. O ateş kafirler için hazırlanmıştır. İman edip Allah yolunda ilerleyenler için, içinden ırmaklar akan Cennetler müjdelenmiştir. Cennet'in meyvelerinden kendilerine her rızık verilişinde "Bu tıpkı daha önce dünyada iken bize verilen rızık!" diyecekler. Oysa bu rızık onlara aynı şekilde verilmiştir. Onlar için orada tertemiz eşler de vardır. Onlar orada ebediyen kalacaklardır. Allah, bir sivri sineği, ondan daha da ötesi bir varlığı örnek olarak vermekten çekinmez. İman edenler bunun Rab'lerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler. Küfre saplananlar ise "Allah, bu örnekle neyi kastetmiştir?" derler. Allah bu örneğiyle birçoklarını saptırır; birçoklarını da doğru yola iletir. Sapanlar zaten Allah'a verdikleri sözden geri dönen, Allah'ın korunmasını emrettiği ilişkileri koparan ve yeryüzünde bozgunculuk yapan kimselerdir. İşte onlar zarar göreceklelerin ta kendileridir. Sizi dünyaya getiren Allah'ı nasıl inkar edersiniz? Sonra sizleri öldürecek ve yine diriltecektir. En sonunda O'na döneceksiniz. O, yeryüzünde olanların hepsini sizin için yaratan, sonra gökyüzünü yedi kat halinde düzenleyendir. O, her şeyi hakkıyla bilendir.

Hani, Rab'in meleklerle "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım." demişti. Onlar da "Orada bozgunculuk yapacak, kan dökecek birini mi yaratacaksın? Oysa biz sana övgüler düzüyor, daima senin için dua ediyor ve kutsuyoruz." dediler ve Allah "Ben sizin bilmediğinizi bilirim." demişti. Allah, Adem'e bütün varlıkların isimlerini öğretti. Sonra onları meleklerle göstererek "Şayet doğru söyleyenlerseniz, haydi bana bunların isimlerini bildirin." diye sordu. Melekler "Seni bütün hatalardan uzak tutarız. Bizim, senin öğrettiklerinden başka hiçbir bilgimiz yoktur. Şüphesiz her şeyi hakkıyla bilen, her şeyi hikmetle yapan sensin." dediler. Allah, Adem'den bu isimleri onlara söylemesini istedi ve Adem isteneni yapınca "Size, göklerin ve yerin sırrını şüphesiz ki ben bilirim, yine açığa vurduklarınızı da, gizli tuttuklarınızı da ben bilirim demedim mi?" dedi. Hani meleklerle "Adem için saygı ile eğilin." demiştik de İblis hariç bütün melekler hemen saygı ile eğilmişler, İblis bundan kaçınmış, büyüklük taslamış ve kafirlerden olmuştu. Ona "Ey Adem! Sen ve eşin Cennet'e yerleşin. Orada dilediğiniz gibi bol bol yiyin, ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz." dedik. Sonra Şeytan ayaklarını oradan kaydırды. Onları içinde buldukları konumdan çıkardı. Bunun üzerine biz de "Birbirinize düşman olarak yeryüzüne gidin. Sizin için orada belli bir süre barınak ve yararlanma vardır." dedik. Ve Adem Rab'inden bazı ayetler aldı, onları uygulayıp Rab'ine yalvardı. O da bunun üzerine tövbesini kabul etti. Şüphesiz O, tövbeleri çok kabul edendir; çok bağışlayandır. Cennet'ten atılanlara "Taraftımdan size bir yol gösterici (peygamber) gönderilirse onu takip edenler için herhangi bir korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir." dedik. İnkâr edenlere ve ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlyar Cehennemliktir. Onlar orada ebediyen kalacaklardır.

Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimeti hatırlayın. Bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki ben de size verdiğim sözü yerine getireyim. Yalnız benden korkun. Tevrat'ı tasdik edici olarak indirdiğimizi hatırlayın ve Kuran'a iman edin. Onu inkâr edenlerin ilki olmayın. Ayetlerimi az bir karşılık için yok saymayın ve bana karşı gelmekten sakının. Hakkı batılla karıştırıp da bile bile gizlemeyin. Namazı kılın, zekatı verin. İbadet edenlerle birlikte siz de ibadet edin. Tevrat'ı okuduğunuz halde, yaptığınızın çirkinliğini anlamıyor musunuz? Sabrederek ve namaz kılarak Allah'tan yardım dileyin. Şüphesiz namaz, Allah'a derinden saygı duyanlardan başkasına ağır gelir. İbadet edenler Rab'lerine kavuşacaklarını gerçekten çok iyi bilirler.

Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetleri ve bir zamanlar sizi cümle aleme üstün kıldığımı hatırlayın. Bana geleceğiniz o günden sakının ki, o gün hiç kimse bir başkası adına bir şey ödeyemez. Hiçbir kimseden herhangi bir şefaât kabul olunmaz, fidye alınmaz. Onlara yardım da edilmez. Hani, sizi azabın en kötüsüne uğratan, kadınlarınızı sağ bırakıp, oğullarınızı boğazlayan Firavun ailesinden kurtarmıştık. Bunda, size Rab'inizden gelen büyük bir imtihan vardı. Hani, sizin için denizi yarmış, sizi kurtarmış, gözlerinizin önünde Firavun ailesini suda boğmuştu. Hani, biz Musa ile kırk gece için sözleşmiştik. Sizler ise onun ardından kendinize zulmederek bir buzağıyı tanrı edinmiştiniz. Sonra bunun ardından şükredesiniz diye sizi affetmiştik. Hani, doğru yolu tutasınız diye Musa'ya Kitap'ı (Tevrat) ve Furkan'ı vermiştik. Musa, kavmine "Ey kavmim! Sizler, buzağıyı ilah edinmekle kendinize yazık ettiniz. Gelin yaratıcınıza tövbe edin de kendinizi düzeltin. Bu, Yaratıcı'nız katında sizin için daha iyidir." dedi. Böylece Allah da onların tövbesini kabul etti. Çünkü O, tövbeleri çok kabul edendir, çok merhametlidir. Hani siz "Ey Musa! Biz Allah'ı açıktan açığa görmedikçe sana asla inanmayız." demiştiniz. Bunun üzerine sizi yıldırım çarpmıştı. Sonra şükredesiniz diye ölümünüzün ardından sizi tekrar dirilttik. Bulutu üstünüze gölge yaptık. Size, kudret helvası ile bildircin indirdik. Verdiğimiz rızıkların iyi ve güzel olanlarından yiyin dedik. Onlar verdiğimiz nimetlere nankörlük etmekle bize değil kendilerine zulmediyorlardı.

Hani, şu memlekete girin. Orada dilediğiniz gibi bol bol yiyin. Kapısından eğilerek tevazu ile girin ve ya Rab, bizi affet deyin ki, biz de sizin hatalarınızı bağışlayalım. İyilik edenlere ise daha da fazlasını vereceğiz demiştik. Derken, onların içindeki zalimler, bu sözü başka şekle soktular. Biz de haktan ayrılmaları sebebiyle, o zalimlere gökten bir azap indirdik. Hani, Musa kavmi için su dilemişti. Biz de asanı kayaya vur demiştik,

böylece kayadan on iki pınar fışkırmış, her kabile kendi su alacağı pınarı bilmişti. Allah'ın rızkından yiyecek için. Yalnız, yeryüzünde bozgunculuk yaparak fesat çıkarmayın demiştik. Hani “Ey Musa! Biz bir çeşit yemeğe asla katlanamayız. O halde, bizim için Rab'ine yalvar da, o bize yerden biten sebze, kabak, sarımsak, mercimek, soğan versin.” demiştiniz. O da size “İyi olanı düşük olanla değiştirmek mi istiyorsunuz? Öyle ise inin şehre! İstedikleriniz orada var.” karşılığını vermişti. Böylece zillet ve yoksulluk onları kapladı. Onlar, Allah'ın gazabına uğradılar. Bunun sebebi, onların Allah'ın ayetlerini inkar ediyor, peygamberleri de haksız yere öldürüyor olmaları idi. İsyan etmekte ve aşırı gitmekteydiler.

Şüphesiz, inananlar (Müslümanlar) ile Yahudiler, Hıristiyanlar ve diğerleri için Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanan ve doğru davrananlara Rab'leri katında mükafat vardır. Onlar korkuya uğramayacaklar, mahzun da olmayacaklardır. Hani, Tevrat'ı uygulayacağınıza dair sizden sağlam bir söz almış, Tur Dağı'nı da tepenize dikmiş ve “Sakınasınız diye, size verdiğimiz Kitap'a sıkı sarılın ve gafil olmayın!” demiştik. Bundan sonra yine yüz çevirdiniz. Allah'ın bol nimeti ve merhameti olmasaydı, herhalde ziyana uğrayanlardan olurdunuz. Şüphesiz siz, içinizden cumartesi yasağını çiğneyenleri bilirsiniz. Biz onlara “Aşağılık maymunlarsınız!” demiştik. Biz bunu, şahit olanlar için, hem de sonraki nesiller için bir ibret ve Allah'a karşı gelmekten sakınanlara da bir öğüt kıldık.

Hani Musa kavmine “Allah, size bir sığır kesmenizi emrediyor.” demiş ve “Sen bizimle eğleniyor musun?” diye karşı çıkmışlardı. Musa “Kendini bilmez cahillerden olmaktansa Allah'a sığınırım.” demişti. Onlar “Bizim için Rab'ine dua et de onun nasıl bir sığır olduğunu bize açıklasın.” dediler. Musa “Rab'im, o ne yaşlı, ne de körpe, ikisi arası bir sığırdır. Haydi, emredilen işi yapın.” dedi. Onlar “Bizim için Rab'ine dua et, rengini de açıklasın!” dediler. Musa “Rab'im onun sapsarı; rengi, bakanların içini açan bir sığır olduğunu söylüyor.” diye cevap verdi. Onlar “Bizim için Rab'ine dua et de onu bize tarif etsin; çünkü bütün sığırlar birbirlerine benzemektedir. Allah dilerse elbet buluruz.” dediler. Musa “Rab'im onun çift sürmek, ekin sulamak için boyunduruğa vurulmamış, kusursuz, hiç alacası olmayan bir sığır olduğunu söylüyor.” dedi ve “İşte, şimdi tam doğrusunu bildirdin!” diye onu onayladılar. Nihayet o sığırı kestiler. Neredeyse bunu yapmayacaklardı. Hani, bir kimseyi öldürmüştünüz de suçu birbirinizin üstüne atmıştınız ve Allah, gizlemekte olduğunuzu ortaya çıkarmıştı. “Sığırın bir parçası ile öldürülene vurun.” dedik; öyle yaptılar ve ölü dirildi. İşte, Allah ölüleri böyle diriltir, düşünesiniz diye mucizelerini de size böyle gösterir.

Sonra kalpleriniz yine katılaştı; taş gibi, hatta daha katı oldu. Çünkü taş vardır ki, içinden ırmaklar fışkırır. Taş vardır ki yarılr da içinden sular çıkar. Taş vardır ki, Allah korkusuyla yerinden kopar ve düşer. Allah, yaptıklarınızdan hiçbir zaman habersiz değildir. Şimdi, bunların size inanacaklarını mı umuyorsunuz? Oysa içlerinden bazıları önce Allah'ın kelamını dinler, iyice anladıktan sonra onu bile bile tahrif ederlerdi. Onlar iman edenlerle karşılaşınca “İman ettik.” derler. Birbirleriyle baş başa kaldıklarında da ise “Rab'inizin huzurunda delil olarak kullanıp sizi sustursunlar diye mi, Allah'ın Tevrat'ta size bildirdiklerini onlara söylüyorsunuz? Hiç akıl erdiremiyor musunuz?” derler. Onlar bilmiyorlar mı ki, Allah onların gizli tuttuklarını da bilir, açığa vurduklarını da. Bunların bir de dinsizler takımı vardır; Kitap'ı (Tevrat) bilmezler. Onların bütün bildikleri bir sürü kuruntulardır. Onlar sadece tahminde bulunurlar. Vay o kimselere ki, Kitap'ı elleriyle yazarlar, sonra onu küçük bir menfaat karşılığında değiştirmek için, Onlar “Bu, Allah'ın buyruğudur.” derler. Vay elleriyle yazdıklarından ötürü onların haline! Vay böylece elde ettikleri kazançtan ötürü onların haline. Bir de “Bize ateş, sayılı birkaç gün dışında asla dokunmayacaktır.” diyorlar. Sen onlara “Siz bunun için Allah'tan söz mü aldınız? Şayet bu doğruysa Allah verdiği sözden dönmez. Yoksa siz Allah'a karşı bilemeyeceğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?” diye sor. Evet, kötülük işleyip suçu benliğini kaplamış olan kimseler var ya, işte onların yeri Cehennem'dir. Onlar orada ebediyen kalacaklar. İman edip doğru olanı yapanların yeri ise Cennet'tir ve onlar orada ebediyen kalacaklar.

Hani, biz İsrailoğulları'ndan “Allah'tan başkasına ibadet etmeyeceksiniz, anne babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara iyilik edeceksiniz, herkese güzel sözler söyleyeceksiniz, namazı kılacaksınız, zekatı vereceksiniz.” diye söz almıştık. Sonra pek azınız hariç, yüz çevirerek sözünüzden döndünüz. Hani “Birbirinizin kanını dökmeyeceksiniz, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayacaksınız.” diye sizden kesin söz almıştık. Böylece kabul etmişsiniz. Kendiniz de buna şahitlik etmektesiniz. Buna rağmen, siz birbirini öldüren, içinizden bir kesime karşı kötülük ve zulmeden; haram olduğu halde onları yurtlarından çıkararak ve esir düşüklerinde ise fidye verip onları urtaran kimselersiniz. Yoksa siz Kitap'ın (Tevrat) bir kısmına inanıp, bir kısmını inkar mı ediyorsunuz? Bunu yapmanızın cezası, yaşarken rezil olmaktan başka bir şey değildir. Kıyamet Günü'nde ise onlar azabın en şiddetlisine uğratılırlar. Çünkü Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir. Onlar, Ahiret'i feda edip dünya hayatını satın alan kimselerdir ve bu yüzden çekecekleri azap asla hafifletilmez. Onlara yardım da edilmez. Andolsun, Musa'ya Kitap'ı (Tevrat) verdik. Ondandan sonra art arda peygamberler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya mucizeler verdik. Onu Ruhu'l-Kudüs (Cebrail) ile destekledik. Hoşunuza gitmeyen bir şey getiren peygamberlerden bir kısmını yalanlayıp bir kısmını da öldürmediniz mi?

“Kalplerimiz muhafazalıdır.” diyorlar. Bu doğru değil. İnkarcıları sebebiyle Allah onları lanetlemiştir. Bu yüzden pek az iman ederler. Ellerinde olanı (Tevrat) tasdik eden bir Kitap (Kuran) gelince onu inkar ettiler. Oysa, daha önce bu Kitap'ı getirecek peygamberden, inkarcılara karşı yardımcı olmasını istiyorlardı. Tevrat'tan tanıyıp bildikleri bu peygamber kendilerine gelince onu inkar ettiler. Allah'ın laneti inkarcıların üzerine olsun. Kıskançlıkları sebebiyle, Allah'ın bazı kullarına bir lütf olarak gönderdiklerini inkar etmeleri ne kötüdür! Bu yüzden gazap üstüne gazaba uğradılar. İnkarcılara alçaltıcı bir azap vardır. Onlara “Allah'ın indirdiğine (Kuran) iman edin.” denilince “Biz sadece bize indirilene (Tevrat) inanırız.” deyip, sonra geleni (Kuran) inkar ederler. Halbuki o, ellerinde bulunanı (Tevrat) tasdik eden, hak yolunda bir kitaptır. De ki “Madem ki inanan kimselerdiniz, niçin daha önce Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?”. Andolsun ki, Musa'nın size açık mucizeler getirmesine rağmen, sizler nefislerinize zulüm ederek buzağıyı ilah edinmişsiniz.

Hani, Tur Dağı'nı tepenize dikerek sizden söz almıştık ve “Size verdiğimiz Kitap'a sınıksız sarılın; ona kulak verin!” demiştik. Siz de “Dinledik ve karşı geldik!” demiştiniz. İnkarcıları yüzünden, buzağı sevgisi onların kalplerine yerleşmişti. Onlara de ki “Tevrat'a iman ettiğinizi iddia ediyorsunuz ve gerçekten inanan kimselerseniz, bu, imanınızın size emrettiği şey ne kötüdür!”

De ki “Şayet iddia ettiğiniz gibi Allah katındaki Ahiret yurdu (Cennet) diğer insanlar için değil de, yalnız sizinse ve doğru söyleyenler iseniz haydi ölümü temenni edin!” Ancak, kendi elleriyle önceden yaptıkları işler yüzünden ölümü hiçbir zaman temenni edemezler. Allah, o zalimleri hakkıyla bilendir. Andolsun ki, sen onların yaşamaya, bütün insanlardan hatta Allah'a ortak koşanlardan bile daha düşkün olduklarını görürsün. Onların her biri bin yıl yaşamak ister. Oysa uzun yaşamak, onları azaptan kurtaramaz. Allah, onların bütün işlediklerini görür.

De ki “Her kim Cebrail'e düşman ise bilsin ki, o Allah'ın izni ile Kuran'ı, önceki kitapları müminler için bir hidayet rehberi olarak doğruyu gösteren ve müjde veren kişi olan senin kalbine indirmiştir. Her kim Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, Cebrail'e ve Mikha'il'e düşman olursa bilsin ki, Allah da inkar edenlerin düşmanıdır.”. Andolsun ki, biz sana apaçık ayetler indirdik. Bunları ancak doğru yoldan çıkanlar inkar eder. Onlar ne zaman bir anlaşma yaptılarsa, içlerinden bazıları o anlaşmayı bozmadı mı? Zaten onların çoğu iman etmez. Onlara, Allah katından ellerinde bulunan Kitap'ı (Tevrat) doğrulayıcı bir peygamber gelince, kendilerine kitap verilenlerden bir kısmı, sanki bilmiyorlarmış gibi Allah'ın Kitabı'nı (Tevrat) arkalarına attılar.

Najran Hristiyanları ile Hahamların Buluşması, Ibn Ishaq 258

Najran Hristiyanları Medine'ye geldiğinde, bir Yahudi haham da geldi ve Havari'den önce onlarla tanıştı. Haham onlara "Dik durmadınız!" diyerek Jesus ile İncil'i reddetti; bir Hristiyan da Yahudilere "Dik durmadınız!" dedi ve Moses'in peygamber olmadığını söyleyerek Tevrat'ı reddetti. Tanrı, Diriliş Günü'nde onları yargılayacak. "Yahudiler, Hristiyanların dik durmadığını söylüyor; Hristiyanlar da Yahudilerin. Onlar kutsal yazıları okuyorlar, fakat ne dediklerini bilmiyorlar. Jesus, İncil'de Moses'in ve Tevrat'ın onayladıklarını söylüyor ve onlar Tanrı'nın Moses'e gönderdikleri!". Bu tartışmadan sonra haham, Havari'ye "Söylediğiniz gibi Tanrı'nın bir elçisi iseniz, o zaman sesini duyabilmemiz için Tanrı'dan bizimle konuşmanızı isteyin." dedi ve Tanrı ona cevap verdi:

Ve bilmeyenler "Tanrı niçin konuşmuyor ve bize bir işaret göndermiyor?" derler. Onlardan önce de böyle konuşanlar oldu. Onların düşünceleri aynı. Bir işaretlerimizi inananlara açık olarak bildirdik.

Najran Hristiyanları, Havari ile buluşmadan önce Yahudi hahamlar ile tartışmaya girdiler. Haham, Abraham'ın bir Yahudi olduğunu söyledi. Hristiyanlar da onun bir Hristiyan olduğunu söylediler. Bunun üzerine Tanrı bir açıklama yaptı:



Aziz Arethas, Najran'ın Hristiyan Valisi. MS 427-523

Ey kutsal halk, neden Abraham ile Tevrat'ı ve onun zamanının sonuna doğru gönderilen İncil'i tartışıyor-sunuz. Anlamıyor olabilir misiniz? Bildiğiniz bir şeyi tartışabilirsiniz, fakat niçin bilmediklerinizi tartışı-yorsunuz. Tanrı biliyor ve siz bilmiyorsunuz. Abraham ne Yahudi, ne de Hristiyandı, ama o hanif bir Müslümandı ve çoktanrılı değildi. Abraham'a yakın olanlar, onu ve bu peygamberi takip edenler, Tanrı'ya dost olan inananlardır.

Abd Allah ibn Sayf ve Adiy ibn Zayd and al-Harith ibn Auf, aralarında Muhammad'e ve yoldaşlarına gön-derilenlere bir kez olsun inanıp sonra reddederek onları şaşırtmayı planladılar. Böylece onlara gönderilenleri takip edecek ve verecekleri örnekler ile dinlerini reddetmelerini sağlayacaklardı. Ve Tanrı onları uyardı:

Ey kutsal halk, neden doğru olanı yanlış ile karıştırıyor ve bildiğin gerçeği gizliyorsun? Kutsal Yazıların bir kısmı der ki "Günün başlangıcına inananlara gönderilenlere inanın ve günün sonunda gönderilenleri inkar edin; mutmelel onlar geri gönderilecekler.". Sadece dininizi izleyen birine inanın. Deyin ki "Rehberlik, Tanrı'nın rehberliğidir. Daha önce size verilmiş olanlara benzer şekilde verilmeli veya onların Rab'inden önce sizinle tartışılmalıdır.". Deyin ki "Ödül Tanrı'nın elindedir. Onu memnun kaldıklarına verir. Tanrı her şeyi kucaklayan ve bilendir."

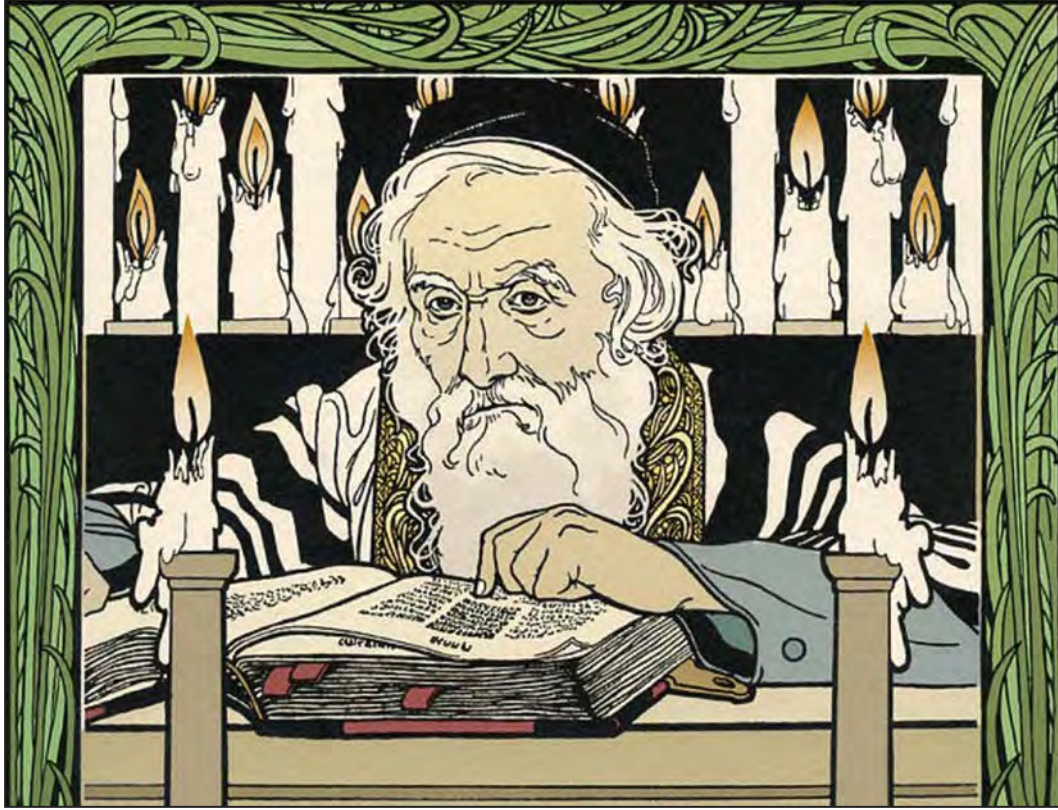


Abu Rafi al-Qurazi, Najranlı Hristiyanların hahamlar ile toplandıktan sonra, Havari'nin onlarla bir araya gelişini ve onları İslam'a davet edişini şöyle anlatıyor:

Al-Ribbis adındaki Hristiyan "Muhammad, bizim Mary'nin oğlu Jesus için ibadet ettiğimiz gibi, senin için ibadet etmemizi mi istiyorsun? Bizi bunun için mi davet ettin?" diye sordu. Havari "Tanrı, kendisinden başka birine ibadet etmememizi emreder." dedi.

Tanrı, bu konuşmalar ile ilgili şu açıklamayı yaptı:

Tanrı'nın kitap veya kehanetlerini gönderdiği hiçbir otorite "Tanrı'yı bırakıp bana tapın." diyemez. Tanrı, gönderdiği kitabı öğrenip Müslümanlara anlatmanı ayrıca melekleri ve peygamberleri lordlarınız olarak tanımanızı emrediyor. Müslüman olduktan sonra inkar etmemi emretmiş olabilir mi?" Havari, daha sonra Tanrı'nın onlara, peygamberlerinin işaret ettiği gerçeğe tanık olduklarında bazı sorumlulukları üstlenmeleri için emir verdiğini hatırlattı ve "Tanrı peygamberler ile özleşme yaptığında bir kitap ve bilgelik verdiğini söyledi! İşte bu yüzden Havari sahip olduğunu size sunduğu zaman, ona inanıp ona yardım etmelisiniz. Benim yükümü kabul ediyor musunuz?" diye sordu. Onlar "Evet!" cevabını verdiler. O da "Şahit olun, sizinle birlikte olacağım" dedi.

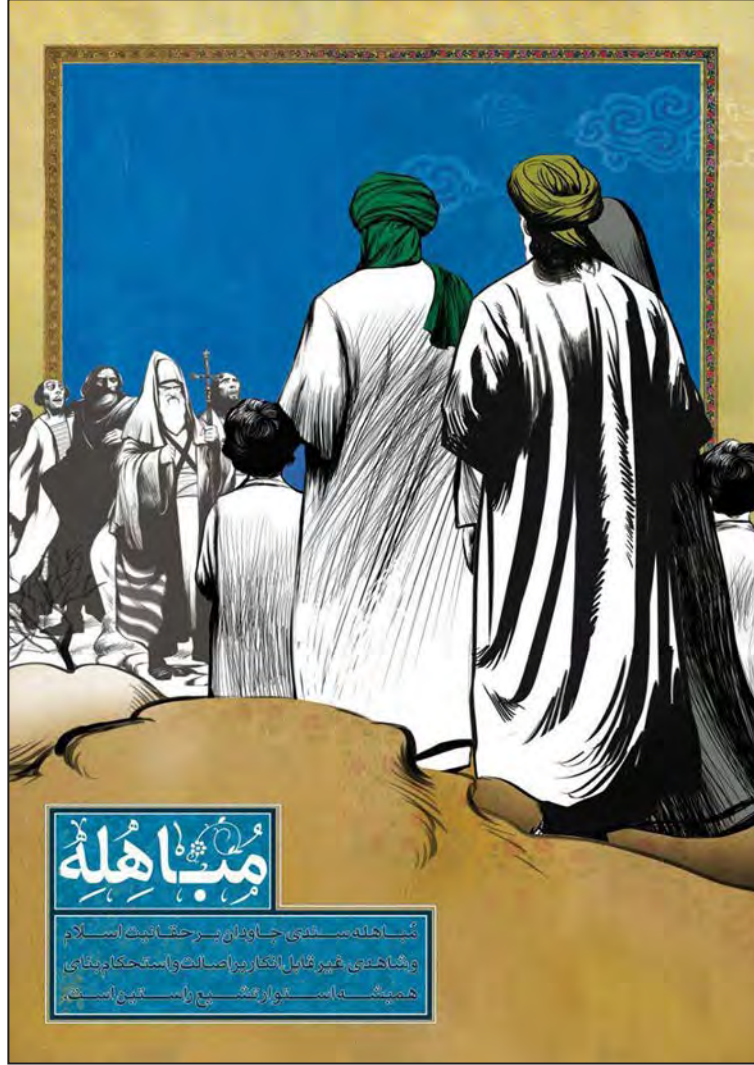


Kutsal kitabı okuyan yaşlı adam. Ephraim Moshe Lilien

Mubahala Olayı, Wilferd Madelung 45

İslam Peygamberi ile Najran Hristiyanları, 631 yılının Dhu al-Hijjah (Mart-Nisan) ayında Medine'de toplandılar. Şiiiler bu toplantının 24 Dhu al-Hijjah (2 Nisan Salı) günü yapıldığını söylüyorlar.

Dünyanın dört bir yanındaki devlet başkanlarını yazdığı mektuplar ile İslam'a davet eden Muhammad, Hicaz'ın Yemen sınırındaki Najran'da bulunan Roma kilisesinin piskoposu Abu al-Harith ibn Alqama'ya da bir elçi göndermişti. Arap yarımadasında yaşayan yegane Hristiyan kavim olan Najran halkı, Muhammad'ın "İslam'a katılmadıkları takdirde cizye vermek zorunda olduklarını" bildiren mektubunu aldıktan sonra görüşmek için Medine'ye gittiler.



Mubahala

Ibn Ishaq şöyle anlatıyor:

Najran Hristiyanlarından bir heyet Havari ile görüşmeye geldi. Altmış binici vardı; bunlardan dördü soylulardandı. Üçü de işlerin kontrolünü elinde tutan erkeklerdi ve onlara görevlerine bağlı olarak verilen ünvanları ile anılıyorlardı:

- * Abd al-Masih, halkının lideri, bir iş adamı ve politikalarını yöneten kişiydi (Aqib)
- * Al-Ayham, taşımacılık işleri ile politikalarını düzenleyen kişiydi (Sayyid)
- * Banu Bakr ibn Wail'den Abu Haritha ibn Alqama, piskopos, dini lider ve din okullarını kontrol eden kişi (Bishop)

Abu Haritha onlar için yüce bir makamı işgal ediyordu ve dinleri hakkında mükemmel bir bilgiye sahipti. Bizans'ın Hristiyan kralları onu fazlasıyla onurlandırdılar. Ek ödemeler yaptılar, hizmetçiler verdiler ve kiliseler inşa ettiler.

Onlar Bizans kilisesine bağlı Hristiyanlardı, fakat bazı noktalarda onlardan ayrılıyorlardı. Onlar Jesus için "O, Tanrı'dır, O Tanrı'nın oğludur O, Hristiyan doktrininde Tanrı ile bağ oluşturan Baba-Oğul-Kutsal Ruh üçlüsünden biridir." diyorlardı. Onun Tanrı olduğunu iddia ediyorlardı. Çünkü hastaları iyileştirir ve görünmeyenleri bilirdi. Kilden kuş yapar, ona nefesiyle üfleyip hayat verir ve uçururdu. Bütün bunlar Yüce Tanrı'nın bir işaretiydi. Bilinen bir babası olmadığını söyleyerek Tanrı'nın oğlu olduğunu savunuyorlar ve onun beşikte konuştuğunu söylüyorlardı. Bu Adam'ın hiçbir çocuğunun yapmadığı bir şeydi. Onun, Tanrı'nın bahsettiği Üçlü'den biri olduğunu; Tanrı'nın "Biz emrettik, yaptık, yarattık ve hükmettik ve o Jesus ve o Mary" dediğini iddia ediyorlardı.

Havari'yi görmek için Najran'dan yola çıktıklarında, Abu Haritha ve kardeşi Kuz ibn Alqama yan yana katırlarını sürüyorlardı. Bir ara Abu Haritha'nın katırı tökezledi ve Kuz "Belki çok yanıliyoruz. Lanet olsun o Havari'ye!" dedi

Abu Haritha "Hayır, belki de sen yanıliyorsun."

Kuz "Niçin kardeşim?"

Abu Haritha "Tanrı için, o bizim beklediğimiz peygamber olabilir."

Kuz "Öyleyse, onu kabul etmene engel olan ne?"

Abu Haritha "Bizanslılar bize unvanlar verdiler, ödemeler yaptılar ve bizi onurlandırdılar. Ancak kesinlikle ona karşı çıkıyorlar ve şayet onu kabul edersem, her şeyi bizden alacaklar."

Kuz, İslam'ı kabul edinceye kadar bu öyküyü herkese anlattı.

Muhammad ibn Cafar ibn al-Zubayr şöyle anlatıyor:

Medine'ye gelince Yamani giysileri, pelerinler ve mantolara, Banu al-Harith ibn Kab'ın erkeklerine yakışır bir zerafetle Havari'nin namaz kıldırıldığı camiye gittiler. O gün onlar ile tanışan Peygamber'in takipçileri, daha sonra hiçbir zaman benzerini görmedikleri bir tartışma yaşandığını söylediler. Dua vakitleri gelince onlar da Havari'nin camisinde ve doğruya doğru dua ettiler.

Najiran'dan gelen altmış kişi içinde on dört önemli insan vardı. Abd al-Masih (Aqib), al-Ayham (Sayyid); Banu Bakr ibn Wail'in kardeşi Abu Haritha ibn Alqama, Aus, al-Harith, Zayd, Qays, Yazid, Nubayh, Khawaylid, Amr, Khalid, Abd Allah ve Johannes. Bunların ilk üçü Havari ile konuştular:

Havari "Kendinizi Tanrı'ya teslim edin."

Najranlılar "Biz teslim olduk"

Havari "Siz teslim olmadınız. Teslim olun"

Najranlılar "Yanlış, biz senden önce teslim olduk"

Havari "Yalan söylüyorsunuz. Tanrı'nın bir oğlu olduğu iddiası, haç ile ibadet etmeniz ve domuz yemeniz sizi teslim olmaktan alıkoyuyor."

Najranlılar "O halde, senin baban kim Muhammad?"

Havari sustu ve cevap vermedi. Tanrı, onların anlamsız sözleri ile ilgili olarak Ali İmran suresinin başındaki seksen ayeti indirdi ve Havari "Alif Lam Mim. Tanrı'nın bir eşi yoktur ve O her yerde mevcuttur." dedi.

Ali İmran Suresi, 1-81 Ayetler - Elif Lam Mim. Allah'tan başka ilah yoktur. O hakim ve gözeticidir. O, sana Kitap'ı hak ve kendisinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, daha önce Tevrat'ı ve İncil'i de insanlara hidayet olarak indirmişti. Şüphesiz, Allah'ın ayetlerini inkar edenler için şiddetli bir azap vardır. Allah, mutlak güç sahibidir; intikam sahibidir. Şüphesiz yerde ve gökte Allah için gizli olan bir şey yoktur. O, sizi rahimlerde dilediği gibi şekillendirendir. O'ndan başka ilah yoktur. O, hüküm ve hikmet sahibidir. O, sana Kitap'ı indirendir. Kuran'ın bazı ayetleri açıktır ve onlar Kitap'ın anasıdır. Diğerlerini ise sadece Allah bilir. Kalplerinde bir eğrilik olanlar, fitne çıkarmak ve yanlış yorumlar yapmak için gizli ayetlerinin ardına düşerler. Oysa onun gerçek anlamını sadece Allah bilir. İlimde derinleşmiş olanlar "Ona inandık, hepsi Rab'imiz katındandır." derler. Bunu ancak akıl sahipleri düşünüp anlar. Onlar "Rab'imiz! Bizi hidayete erdirdikten sonra kalplerimizi eğiltme. Bize katından bir rahmet bahşet. Şüphesiz sen çok bahşedensin." diye yakarırılar. Rab'imiz! Şüphesiz sen, bize bildirdiğin o günde insanları toplayacaksın. Şüphesiz Allah sözünden dönmez. Şüphesiz, inkar edenlere malları da evlatları da Allah'a karşı hiçbir fayda sağlamaz. Onlar ateşin yakıtıdır. Onların durumu Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin durumu gibidir. Onlar ayetlerimizi yalanladılar. Allah da onları günahlarıyla yakaladı. Allah, azabı çok şiddetli olandır. İnkâr edenlere de ki "Siz mutlaka yenilgiye uğrayacak ve toplanıp Cehennem'e doldurulacaksınız. Orası ne fena yataktır! Şüphesiz, karşı karşıya gelen iki toplulukta sizin için bir ibret vardır. Bir topluluk Allah yolunda çarpışıyordu. Kafirler ise onlara kendilerinin iki katı görüyorlardı. Allah da onlara yardım ediyordu. Basireti olanlar için bunda elbette ibret vardır. Kadınlar; oğullar; yük yük altın ve gümüş, salma atlar, davarlar ve ekinler gibi, nefsin şiddetle arzuladığı şeyler insanı cezbeder. Bunlar sadece Dünya'nın nimetleridir. Oysa asıl varılacak güzel yer Allah'ın katındadır."

De ki "Size, onlardan daha hayırlısını haber vereyim mi? Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için O'nun katında içinden ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır." Allah, kullarını hakkıyla görendir. "Rabimiz, biz iman ettik. Bizim günahlarımızı bağışla. Bizi ateş azabından koru." diyenler, sabredenler; doğru olanlar; huzurunda gönülden boyun büküp saygıyla eğilenler, Allah yolunda yürüyenlerdir. Allah, melekler ve ilim sahipleri, ondan başka ilah olmadığına şahitlik ettiler. O'ndan başka ilah yoktur. O, mutlak güç sahibidir; hüküm ve hikmet sahibidir. Şüphesiz Allah katında din İslam'dır. Kitap verilmiş olanlar; kendilerine ilim geldikten sonra sırf, aralarındaki ihtiras ve aşırılık yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkar ederse, bilsin ki Allah hesabı çok çabuk görendir. Seninle tartışmaya girerlerse onlara "Ben, bana uyanlarla birlikte kendi özümü Allah'a teslim ettim." de. Kendilerine kitap verilenlere ve okuma yazması olmayanlara da "Siz de İslam'ı kabul ettiniz mi?" diye sor. Şayet İslam'a girerlerse hidayete ermiş olurlar. Yok, eğer yüz çevirirlerse sana düşen şey ancak tebliğ etmektir. Allah, kullarını hakkıyla görendir."

Allah'ın ayetlerini inkar edenler, Peygamberleri haksız yere öldürenler, adalet emri veren insanları öldürenler var ya, onları elem dolu bir azap ile müjdele. Onlar, davranışları Dünya'da da, ahirette de boşa gitmiş kimselerdir. Onların hiç yardımcıları yoktur. Kendilerine Kitap'tan bir pay verilenleri görmüyor musun, aralarında hüküm vermesi için Allah'ın Kitabı'na başvurmaları isteniyor da, sonra içlerinden bir kısmı yüz çevirerek dönüp gidiyor. Bunun sebebi, onların "Bize, ateş sadece sayılı günlerde dokunacaktır." demeleridir. Uydurmaya devam ettikleri şeyler dinleri konusunda kendilerini aldatmıştır. Bakalım, kendilerini bir araya topladığımız ve hiç kimseye haksızlık etmeden hakettikleri karşılığı vereceğimiz günde halleri nice olacaktır."

De ki "Ey mülkün sahibi olan Allah'ım! Sen mülkü dilediğine verirsin. Dilediğinden de mülkü çeker alırsın. Dilediğini aziz edersin, dilediğini zelil edersin. Rahmet senin elindedir. Şüphesiz sen her şeye hakkıyla gücü yetensin. Geceyi gündüze, gündüzü geceye çevirirsin; ölüden diriyi, diriden ölüyü çıkarırsın. Dilediğine de hesapsız rızık verirsin. Müminler, müminleri bırakıp inkarcuları dost edinmesin. Kim böyle yaparsa Allah

ile bir ilişiği kalmaz. Ancak onlardan gelebilecek tehlikeden korunmanız başkadır. Allah, asıl sizi kendisine karşı dikkatli olmanız hakkında uyarmaktadır. Çünkü dönüş Allah'adır.”

De ki “İçinizdekini gizleseniz de, açığa vursanız da Allah onu bilir. Göklerdeki her şeyi, yerdeki her şeyi de bilir. Allah, her şeye hakkıyla gücü yetendir. Herkesin yaptığı iyilik ve yaptığı kötülük ile karşılaşacağı günde kişi, kötülükleri ile kendi arasında uzak bir mesafe bulunmasını ister. Yine Allah, sizi kendisine karşı dikkatli olmanız hakkında uyarmaktadır. Allah, kullarını çok esirgeyendir.”

De ki “şayet Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.”

De ki “Allah'a ve Peygamber'e itaat edin. şayet yüz çevirirlerse şüphesiz Allah Adem'i, Nuh'u, İbrahim'in soyunu ve İmran'ın soyunu birbirinden gelmiş birer nesil olarak seçip alemlere üstün kıldı. Allah, her şeyi hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.” Hani, İmran'ın karısı “Rab'im! Karnımdaki çocuğu sırf sana hizmet etmek üzere adadım. Benden kabul et. şüphesiz sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin.” demişti. Onu doğurunca “Rab'im! O bir kız! Ona Meryem adını verdim. Onu ve soyunu kovulmuş şeytan'dan koruyacak olan sensin.” dedi. Oysa Allah, onun ne doğurduğunu daha iyi bilir. Bunun üzerine Rab'i onu güzel bir şekilde kabul buyurdu ve güzel bir şekilde yetiştirdi. Zekeriya'yı da onun bakımıyla görevlendirdi. Zekeriya, onun bulunduğu bölmeye her girişinde yanında bir yiyecek bulur ve “Meryem! Bu sana nereden geldi?” derdi. O da “Bu, Allah katından!” diye cevap verirdi. Zira Allah, dilediğine hesapsız rızık verir. Zekeriya Rab'ine dua etti ve “Rab'im! Bana katından temiz bir nesil bahşet. şüphesiz sen duayı hakkıyla işitensin.” dedi. Zekeriya mabedde namaz kılariken melekler ona “Allah sana, kendisinden gelen bir kelimeyi doğrulayıcı, efendi, nefesine hakim ve salihlerden bir peygamber olarak Yahya'yı müjdeler.” diye seslendiler. Zekeriya “Ey Rabim! Bana yaşlıyım ve karım da kısır iken benim nasıl çocuğum olabilir?” dedi. Allah “Öyle ama, Allah dilediğini yapar.” diye cevap verdi. Zekeriya “Rabim! bana çocuğum olacağına dair bir alamet verir misin?” diye sordu. Allah da “İnsanlarla üç gün konuşamayacaksın! Bu sana verdiğim işarettir. Ayrıca Rab'ini çok an, sabah akşam ibadet et.” dedi.

Hani melekler “Ey Meryem! Allah, seni seçti. Seni tertemiz yaptı ve seni dünya kadınlarına üstün kıldı. Rab'inin karşısında eğil, secde et ve O'nun huzurunda rüku edenlerle beraber rüku et.” demişlerdi. Ey Muhamammad! Bunlar sana vahyettiğimiz gayb haberlerindedir. Meryem'i kim himayesine alıp koruyacak diye kalemlerini atarak kura çekerlerken sen yanlarında değildin. Bu konuda tartişırlarken de yanlarında değildin. Hani melekler “Ey Meryem! Allah, seni kendi tarafından bir kelime ile müjdeliyor ki, adı Meryem oğlu Mesih'tir. Dünyada da, ahirette de itibarlı ve Allah'a çok yakın olanlardandır. O, beşikte de, yetişkin olduğunda da insanlar ile konuşacak, salihlerden olacaktır.” demişlerdi. Meryem “Ey Rabim! Bana bir beşer dokunmamışken benim nasıl çocuğum olur?” diye sordu. Allah “Öyle ama, Allah dilediğini yaratır. O, bir şeyin olmasını dilediğinde sadece ol der, o da hemen oluverir!” karşılığını verdi.

Ve Allah ona Kitap'ı, hikmeti, Tevrat ve İncil'i öğretecek. Allah, onu İsrailoğullarına bir Peygamber olarak gönderecek ve o da onlara “şüphesiz ben size Rab'inizden bir mucize getirdim. Ben çamurdan bir kuş yapar, ona üflerim. O da Allah'ın izniyle hemen kuş oluverir. Körü ve alacalıyı iyileştiririm ve Allah'ın izniyle ölüleri diriltirim. Evlerinizde ne yiyip ne biriktirdiğinizi size haber veririm. şayet müminler iseniz bunda sizin için bir ibret vardır. Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak için gönderildim ve Rab'iniz tarafından size bir mucize de getirdim. Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin. şüphesiz Allah, benim de sizin de Rab'inizdir. Öyleyse O'na ibadet edin, İşte bu doğru yoldur.” dedi. Sonra onların inkarlarını sezince “Allah yolunda yardımcıları kim?” diye sordu. Havariler de “Allah yolundaki yardımcıların biziz. Allah'a iman ettik. şahit ol, biz müslümanlarız.

Rab'imiz! Senin indirdiğine iman ettik ve Peygamber'e uyduk. Artık bizi hakikate şahitlik edenler ile beraber yaz." cevabını verdiler.

Onlar tuzak kurmuşlardı. Allah da onlara tuzak kurdu. Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır! Hani Allah "Ey İsa! Şüphesiz, senin hayatına ben son vereceğim. Seni kendime yükselteceğim. Seni inkar edenlerden kurtararak temizleyeceğim ve Kıyamet'e kadar sana uyanları küfre sapanların üstünde tutacağım. Hepiniz bana döneceksiniz ve ayrılığa düştüğünüz şeyler hakkında aranızda ben hükmedeceğim. İnkâr edenlere gelince, onlara Dünya'da da, Ahiret'te de şiddetli bir azab vereceğim. Onların hiç yardımcıları da olmayacaktır. İman edip salih ameller işleyenlere gelince, Allah onların mükafatlarını tastamam verecektir. Allah, zalimleri sevmez." buyurmuştu.

Ey Muhammad! Bu bildirdiklerimizi ayetlerden ve hikmet dolu Kuran'dan okuyoruz.

De ki "İsa da Adem gibi yaratılmıştır. Allah sonsuz gücüyle anne ve babası olmaksızın topraktan oluşturmuş ve ol demesiyle ona hayat vermiştir. Rab'in buyurduğu olur, kuşkuya düşenlerden olma." Sana gelen ilimden sonra artık her kim seninle tartışmaya kalkarsa de ki "Gelin oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı çağıralım bizler de onlara katılalım. Sonra canu gönülden dua edip, içimizden kim yalan söylüyorsa Allah'ın lanetinin yalancılara üzerine olmasını dileyelim." Şüphesiz İsa hakkında söylenenler sadece kıssadır. Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. Şüphesiz Allah, mutlak güç sahibidir; hüküm ve hikmet sahibidir. Eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz ki Allah fesat çıkaranları çok iyi bilir."

De ki "Ey kitap ehli! Bizimle sizin aranızda ortak bir söze gelin, yalnız Allah'a ibadet edelim. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilah edinmesin. Şayet onlar yine yüz çevirirlerse, onlara şahit olun biz Müslümanlarız deyin.

Ey kitap ehli! İbrahim hakkında niçin tartışyorsunuz. Oysa Tevrat da, İncil de ondan sonra indirilmiştir. Siz hiç düşünmüyor musunuz? İşte siz böyle kimselersiniz! Diyelim ki biraz bilginiz olan şey hakkında tartıştınız. Ya hiç bilginiz olmayan şey hakkında niçin tartışyorsunuz? Allah bilir, siz bilmezsiniz. İbrahim ne Yahudi idi, ne de Hıristiyan. Fakat o, hanif (Allah'ı bir tanıyan, hakka yönelen) bir Müslümandı. Allah'a ortak koşanlardan da değildi. Şüphesiz, insanların İbrahim'e en yakın olanı, elbette ona uyanlar; bir de bu peygamber (Muhammad) ve müminlerdir. Allah da müminlerin dostudur. Kitap ehlinden bir grup sizi saptırabilmeyi çok arzu etti. Oysa sadece kendilerini saptırıyorlar, fakat farkında değiller. Ey Kitap ehli! Gerçeğe şahit olduğunuz halde, niçin Allah'ın ayetlerini inkar ediyorsunuz? Ey Kitap ehli! Niçin hakkı batılla karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz?"

Kitap ehlinden bir grup "Müminlere indirilene günün başlangıcında inanın, sonunda da inkar edin, belki onlar size bakarak dönerler" dedi. Onlar da "Sizin dininize uyandan başkasına inanmayın dediler." De ki "Şüphesiz hidayet, Allah'ın hidayetidir. Birine, size verilenin benzerinin verilmesinden veya Rab'inizin huzurunda aleyhinize deliller getireceklerinden ötürü mü böyle söylüyorsunuz?"

De ki "Lütuf Allah'ın elindedir. Onu dilediğine verir. Allah, lütfu geniş olandır; hakkıyla bilendir. O, rahmetini dilediğine has kılar. Allah, büyük lütuf sahibidir. Kitap ehlinden öylesi vardır ki, ona yüklerle mal emanet etsen, onu sana eksiksiz iade eder. İçlerinde öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet etsen, tepesine dikilip durmadıkça onu sana iade etmez. Bu da onların inanmayanlara karşı yaptıklarımızdan bize vebal yoktur." demelerinden dolaydır. Onlar, bile bile Allah'a karşı yalan söylerler. Hayır! gerçek, onların dediği gibi değil. Kim sözünü yerine getirir ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsa, şüphesiz Allah da sakınanları sever.

Allah'a verdikleri sözü ve yeminlerini az bir karşılığa değişenler var ya, şüphesiz onların Ahiret'te bir yeri yoktur. Allah, Kıyamet Günü onlarla konuşmayacak, onlara bakmayacak ve onları temizlemeyecektir. Onlar için elem dolu bir azap vardır. Onlardan bir grup var ki, Kitap'tan olmadığı halde Kitap'tan sanasınız diye okurlar. Kitap'tanmış gibi dillerini eğip bükerler ve bu Allah katındandır derler: Oysa o Allah katından değildir. Bile bile Allah'a karşı yalan söylerler.”

Allah'ın, kendisine Kitap'ı, hikmeti ve peygamberliği verdiği hiçbir insanın “Allah'ı bırakıp bana kullar olun.” demesi düşünülemez. Ancak “Öğretmekte ve derinlemesine incelemekte olduğunuz Kitap uyarınca örnek ve dindar kullar olun.” öğütünü verebilir. Onun size “Melekleri ve peygamberleri ilahlar edin.” diye emretmesi de düşünülemez. Siz Müslümanınız, o size inkarı emreder mi?

Hani, Allah peygamberlerden “Andolsun, size vereceğim her kitap ve hikmetten sonra, elinizdekini doğrulayan bir peygamber geldiğinde, ona mutlaka iman edeceksiniz ve ona mutlaka yardım edeceksiniz.” diye söz almış ve “Bunu kabul ettiniz mi; verdiğim bu ağır görevi üstlendiniz mi?” diye sormuştu. Onlar “Kabul ettik!” demişlerdi. Allah da “Öyleyse şahid olun, ben de sizinle beraber şahit olanlardanım.” demişti.

Muhammad Husayn Tabatabai (Tafsir al-Mizan) şöyle anlatıyor:

Muhammad “Jesus’un Allah’ın oğlu olduğunu” söyleyen ve kendisinden peygamberliği hususunda delil isteyen Najran halkına “İslam’ın alametleri vardır. Ben sizi bu tevhit dinine, bir ve tek Allah’a tapmaya ve O’nun emirlerine teslim olmaya davet ediyorum.” cevabını verdi ve Kuran’dan birkaç ayet okudu:

Enbiya Suresi, 19. Ayet - Göklerde ve yerde kimler varsa O’na aittir. O’nun huzurunda bulunanlar; O’na ibadet hususunda kibirlenmezler ve yorulmazlar.

Ankebud suresi 46. Ayet - Zulmedenler dışında kitap ehliyle en güzel tarzda tartışın ve deyin ki: “Bize indirilene de size indirilene de inandık. Rab’imiz ve Rab’iniz birdir, biz de O’na teslim olanlarız.”

Bakara Suresi 87. Ayet - Andolsun ki Musa’ya Kitap’ı verdik. Sonra art arda peygamberler gönderdik. Meryem’in oğlu Isa’ya deliller verdik ve onu, Ruh al-Qudus ile destekledik. Siz hoşunuza gitmeyen bir emir getiren peygamberlere daima kafa tuttunuz. Kimine yalancı dediniz, kimini öldürdünüz.

Bakara Suresi 136. Ayet - Deyin ki “Biz Allah’a, bize indirilen Kuran’a, İbrahim, İsmail, İshaq, Yakub ve Yakuboğullarına indirilene, Musa ve Isa’ya verilen Tevrat ve İncil ile diğer peygamberlere Rab’lerinden gönderilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz ona teslim olmuş kimseleriz.

Zümer Suresi 62. Ayet - Allah her şeyin yaratıcısıdır. O her şey üzerinde gözetici ve mutlak tasarruf sahibidir.

Najranlılar “İslam alemlerin yegane Rab’ine imansa biz daha önceden iman ettik ve onun hükümleriyle amel ediyoruz.”

Muhammad “Jesus’un Allah’ın oğlu olduğunu söylediğiniz halde yegane Allah’a taptığınızı nasıl söyleyebilirsiniz?”

Najranlılar “Adam’ın ne annesi ne de babası vardı. Meryem’in kimse ile evlenmeden doğurduğu Isa da Allah’ın oğludur.”

Muhammad “Hayır! O, Allah’ın yarattığı bir kuldür, onu Meryem’in rahmine yerleştiren ve bu gücü veren de Allah’tır.”

O sırada Mubahala ayeti nazil oldu. Arapça’da lanet anlamına gelen “Bahlah” kelimesinden üretilmiş olan “Mubahala” teriminin anlamı birbirini lanetlemektir. Arap geleneğine göre karşıt fikirlerde olan taraflar kendilerini örtüp yalan söyleyeni ailesiyle birlikte lanetlemesi ve yok etmesi için Allah’a yakarırlar.

Profesor Sidney H. Griffith’e göre Kuran lanet ve bedduaya başvursa da taraflar hükmü Allah’a bırakırlar. Muhammad “O halde ailelerimiz ile birlikte toplanalım ve Allah’ın yanlış tarafı ailesiyle birlikte ortadan kaldırmasını dileyelim.” dedi ve tartışmaya son verdi.



Oh Tanrım! Mahmoud Farshchian

Sahih Muslim, Hadith 2424 - Aisha’dan rivayetle: Bir gün Peygamber sırtında yünlü bir aba ile evden çıktı. Onu gören Hasan ibn Ali yanına geldi, Peygamber ona abasının altına girmesini söyledi. Sonra Husayn ibn Ali ve ardından Fatima geldi; Peygamber onları da abasının altına aldı. Daha sonra da Ali geldi, peygamber onu da abasının altına aldı. Sonra peygamber “Ey Ahl al-Bayt! Allah sizden günahı gidermek ve sizi tertemiz kılmak istiyor.” dedi.

Ibn Hisham şöyle anlatıyor:

Böylece kararlaştırılan Mubahala toplantısı 2 Nisan 631 Salı günü Masjid al-Nabawi'ye 2 km mesafede günümüzde Masjid al-Sahla'nın olduğu alanda yapıldı. Najranlılar beklerken yünden dokunmuş siyah bir elbise giymiş olan Muhammad, torunları Hüseyin ve Hasan, arkasında kızı Fatima ve Ali ile birlikte toplantıya geldi. Najranlılar yanında gelenlerin kim olduğunu sorunca Muhammad "Bu amcamın oğlu Ali ibn Abi Talib, yanındaki Allah'ın en sevdiği kulu kızım Fatima diğerleri de onların çocuklarıdır." cevabını verdi.

Muhammad Husayn Tabatabai şöyle anlatıyor:

Najran Hristiyanlarından al-Mamun, Ali ibn Abi Talib'e de birkaç soru yöneltti:

Al-Mamun "Ali, amcanın halifelik için kanıtı nedir?"

Ali "Kendimiz ile ilgili ayet."

Al-Mamun "Şayet orada kadınlarımız olmasaydı."

Ali "Şayet orada evlatlarımız olmasaydı."

İmam "kendimiz" kelimesi ile Peygamber'in ailesi olduklarını anlatmaya çalışmış ve "Şayet kadınlarımız olmasaydı." diyen al-Mamun da "kendimiz" kelimesinin "adamlarımız" anlamına geldiğini ima etmiştir. İmam'ın "Şayet evlatlarımız olmasaydı" sözü "öyle olsaydı çocuklar ayrı tutulmazdı" anlamını taşımakta ve bu imaya karşı bir cevap oluşturmaktadır.



İbaded! Mahmoud Farshchian

Ibn Hisham şöyle anlatıyor:

Yanıdakiler ile görüşen Abdul Haris Ibn Alqama “Muhammad haklı olmasaydı en sevdiklerinin hayatını tehlikeye atacak böyle bir mubahala teklif etmezdi. Mubahala bizim sonumuz olur ve bir yıl geçmeden yüzünde bir tane dahi Najranlı kalmaz.” dedi.

Abu al-Harith ibn Alqama'nın “Öyle yüzler görüyorum ki eğer Allah'tan bir dağı yerinden kaldırmasını isterlerse duaları kabul edilir. Mubahala'dan vazgeçelim, yoksa helak oluruz.” dediğine dair başka bir rivayet de vardır. Sonra Muhammad'in yanına giden Ibn Alqama “Ey Abu Qasim! Mubahala'dan vazgeçelim ve gücümüzün yeteceği kadar cizye ödeyelim” dedi. Peygamber de bu teklifi kabul etti.



Tanrıya yakarış! Mahmoud Farshchian

:

Muhammad'ın Son Günleri

Veda Haccı ve Veda Hutbesi

632 yılında Hac ziyareti için Mekke'ye giden Muhammad, Arefe günü (6 Mart Cuma) Rahmet Dağı'nda (Jabal al-Rahmat) 120.000'den fazla Müslüman'a karşı konuştu:



Veda Hutbesi

Hamd Allah'a mahsustur. O'na hameder, O'ndan yardım isteriz. Allah kime hidayet ederse artık onu kimse saptıramaz. Sapıklığa düşürdüğünü de kimse hidayete erdiremez. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. Tektir; eşi, ortağı, dengi ve benzeri yoktur. Yine şehadet ederim ki Muhammad O'nun kulu ve eçisidir. Ey insanlar! Sözümü iyi dinleyiniz! Belki sizinle burada bir daha buluşamayacağım. Bu günleriniz ve bu aylarınız ne kadar mukaddes ise ve bu şehriniz (Mekke) ne kadar mübarek bir şehir ise canlarınız, mallarınız, namuslarınız da o kadar mukaddestir ve her türlü tecavüzden korunmuştur. Ashabım! Muhakkak Rab'inize kavuşacaksınız. O da sizi yaptıklarınızdan dolayı sorguya çekecektir. Sakın benden sonra eski sapıklıklara dönmeyiniz ve birbirinizin boynunu vurmayınız! Bu vasiyetimi burada bulunanlar bulunmayanlara anlatsın, belki beni daha iyi anlayan birine ulaştırmış olur. Ashabım! Kimin yanında bir emanet varsa onu hemen sahibine versin. Biliniz ki, faizin her çeşidi kaldırılmıştır. Allah böyle hükmetmiştir. Lakin ana paranız size aittir. Ne zulmediniz, ne de zulme uğrayınız.

Ashabım! Dikkat ediniz, Cahiliye'den kalma bütün adetler kaldırılmıştır; ayağımın altındadır. Cahiliye devrinde güdülen kan davaları da tamamen kaldırılmıştır. Kaldırdığım ilk kan davası Abd al-Muttalib'in torunu Ibn Rabia'nın kan davasıdır. Ey insanlar! Muhakkak ki Şeytan bu topraklarda kendisine tapınmanızdan

tamamen ümidini kesmiştir. Yine de sizin ufak tefek işleriniz için ona uymanızdan memnun olacaktır. Dininizi korumak için bunlardan da sakınınız.

Ey insanlar! Kadınların haklarını gözetmenizi ve bu hususta Allah'tan korkmanızı tavsiye ederim. Siz kadınları Allah'ın emaneti olarak aldınız ve onların namusunu kendinize Allah'ın emriyle helal kıldınız. Sizin kadınlar üzerinde hakkınız, kadınların da sizin üzerinizde hakkı vardır. Sizin kadınlar üzerindeki hakkınız yatağınızı hiç kimseye çiğnetmemeleri, hoşlanmadığınız kimseleri izniniz olmadıkça evlerinize almamalarıdır. Gelmesine müsaade etmediğiniz bir kimseyi evinize alırlarsa Allah onları yataklarında yalnız bırakmanıza ve daha olmazsa hafifçe dövüp uyarmanıza izin vermiştir. Kadınların da sizin üzerinizdeki hakları meşru örf ve adete göre yiyecek ve giyeceklerini temin etmenizdir. Ey müminler! Size iki emanet bırakıyorum, onlara sarıldıkça yolunuzu hiç şaşırılmazsınız. O emanetler Allah'ın kitabı Kuran ve Peygamber'in Sünneti'dir.

Müminler! Sözümü iyi dinleyiniz ve iyi belleyiniz! Müslüman Müslüman'ın kardeşidir ve böylece bütün Müslümanlar kardeşlerdir. Bir Müslüman'a kardeşinin kanı da, malı da helal değildir. Ancak malını gönül rızası ile verirse kabul edersiniz. Cenab-ı Hak her hak sahibine hakkını vermiştir. Her insana mirastan hisse ayırmıştır. Mirasçıya vasiyet etmeye lüzum yoktur. Çocuk kimin döşğinde doğmuşsa ona aittir. Zina eden kimse için mahrumiyet vardır.

Ey insanlar! Rab'iniz birdir. Babanız da birdir. Hepiniz Adem'in çocuklarıdır, Adem ise topraktan yaratılmıştır. Arabın Arap olmayana, Arap olmayanın da Arap üzerine üstünlüğü olmadığı gibi kırmızı tenlinin siyah üzerinde, siyahın da kırmızı tenli üzerinde bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takvada, Allah'tan korkmaktır. Allah yanında en kıymetli olanınız O'ndan en çok korkanınızdır. Uzu eksik siyahı bir köle başınıza amir olarak tayin edilirse, sizi Allah'ın kitabı ile idare etmesi halinde onu dinleyiniz ve itaat ediniz. Kimse kendi suçu olmayandan sorumlu değildir. Baba oğlunun, oğul da babasının yaptıklarından ötürü suçlanamaz. Dikkat ediniz!

- Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmayacaksınız.
- Allah'ın haram ve dokunulmaz kıldığı canı haksız yere öldürmeyeceksiniz.
- Zina etmeyeceksiniz.
- Hırsızlık yapmayacaksınız.

İnsanlar! Yarın beni sizden soracaklar, ne diyeceksiniz?

Ashab al-Qiram, bir ağızdan "Allah'ın elçiliğini ifa ettiniz, vazifenizi hakkıyla yerine getirdiniz, bize vasiyet ve nasihatte bulundunuz diye şahadet ederiz!"

Bunun üzerine Allah'ın Elçisi şahadet parmağını kaldırdı ve cemaatin üzerine çevirip indirdikten sonra şöyle buyurdu:

"Şahit ol ya Rab! Şahit ol ya Rab! Şahit ol ya Rab!"

Ghadir Khumm Olayı

Şii inancına göre Ghadir Khumm olayı Peygamber'in Ali'yi halefi olarak atmasını anlatan bir hadistir. İbn Khatir, Muhammed ibn Musa al-Khwarizmi, İbn Qutaybah, al-Juwayni, al-Khatib al-Baghdadi, Ahmed ibn Muhammed ibn Hanbal, İbn Asakir, Al-Nasai, İbn Hajar al-Asqalani ve daha birçok Sünni ve Şii İslam bilgini tarafından kaydedilmiştir. Buna rağmen Sünniler çoğunlukla böyle bir atama olmadığını iddia ederler..

Veda Haccı'ndan sonra Medine'ye dönmek için yola çıkan Muhammad'e 15 Mart 632 Pazar günü Ghadir Khumm'da bir ayet nazil oldu:

Maide Suresi, 67. Ayet - *Ey Peygamber! Rab'inden sana indirileni tebliğ et, bunu yapmazsan görevini yerine getirmemiş olursun. Allah seni insanlardan korur. Doğrusu Allah kafirlere yol göstermez.*

Kervanı durduran Muhammad geriden gelenlere ve önden gidenlere Ghadir Khumm'da toplanmaları için haberciler gönderdi. Yaklaşık 10.000 kişi toplanınca Ali ile birlikte ortaya geldi, Kuran'dan birçok ayet okuyup insanları uyardı. Ali'nin elini kaldırıp "Her kim beni efendi biliyorsa, Ali de onun efendisidir. Ey Tanrım O'nu sevenleri sev ve O'na düşman olanlara düşman ol." dedi. Sonra bir çadır kurulmasını ve Ali'ye bağlılık yemini edilmesini emretti. Böylece başta Umar ibn Khattab olmak üzere birçok sahabe ve kadınlar gruplar halinde giderek Ali'yi selamladılar ve bağlılıklarını bildirdiler.



Ghadir Khumm! Mahmoud Farshchian

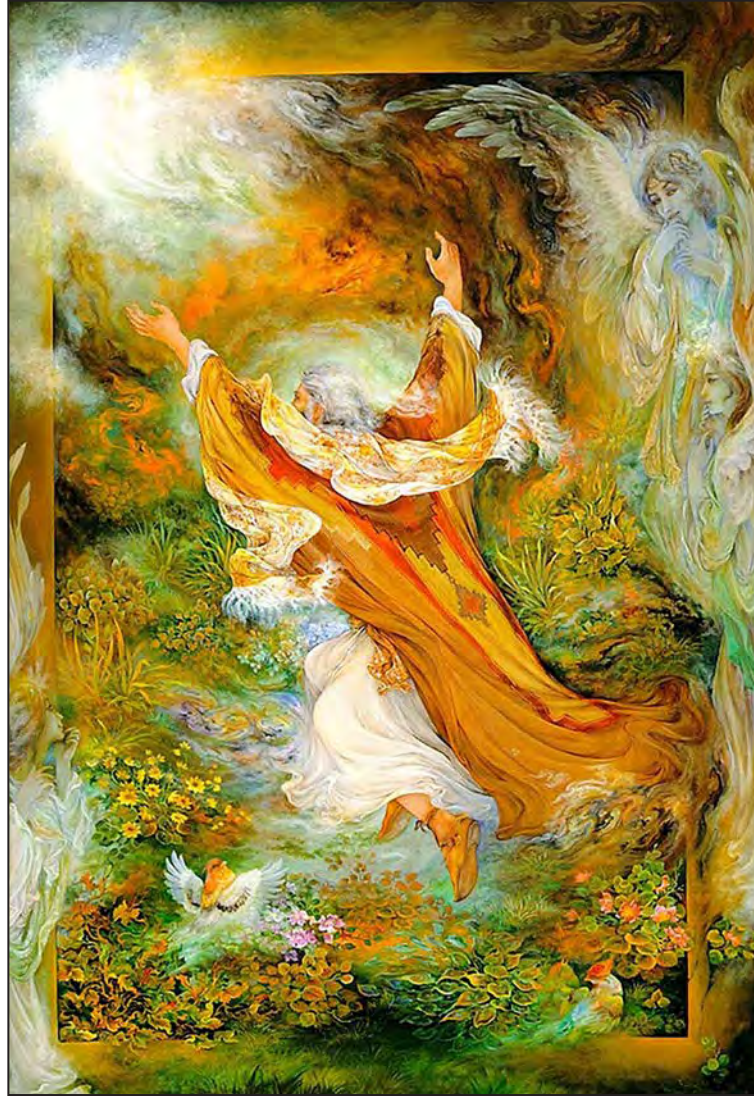
Muhammad'in Ölümü

Medine'ye dönen Muhammad kısa bir süre sonra hastalandı ve arkasında genç yaşta on dul kadın bırakarak

8 Haziran 632 Pazartesi günü 63 yaşında vefat etti. Kuran'a göre Muhammad'ın eşleri müminlerin anneleri sayıldığı için, onlarla evlenilmesi caiz görülmedi. Son anlarında eşi Aisha ve kızları yanındaydı.

Rivayete göre Muhammad hastalığının ilerlediği son günlerinde kendisine kağıt kalem getirilmesini istedi ve Müslümanların yollarını şaşırılmaları için bir bildiri yazdıracağını söyledi, fakat daha sonra bundan vazgeçti. "Kölelerinize iyi davranınız; namaza dikkat ve devam ediniz!" tavsiyesinde bulundu, başı Aisha'nın göğsüne dayalı şekilde Kelime-i Şehadet getirdi ve "En yüce dosta" dedikten sonra yaşama veda etti. Vefat haberini duyan sahabeler Muhammad'ın evine geldiler. Umar ibn Khattab Muhammad'ın öldüğünü kabul lenemiyordu, fakat Abu Bakr "Şayet Muhammad'e taptıysanız bilin ki ölmüştür; Allah'a tapıyorsanız bilin ki Allah bakidir." diyerek insanları yatıştırdı ve şu ayeti okudu:

Ali İmran Suresi 144. Ayet - Muhammad sadece bir peygamberdir. O'ndan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi O öldüyse eski dininize mi döneceksiniz? Kim geriye dönerse Allah'a hiçbir zarar veremez. Allah şükredenleri mükafatlandıracaktır.



Peygamber! Mahmoud Farshchian

Muhammad'ın Gömülmesi

Sünniler pazartesi günü ölen Muhammad'ın cenaze hazırlıklarının ertesi gün, genel bağlılık yemininden sonra başladığını vurgular.

Ibn Ishaq şöyle anlatıyor:

Abu Huraira Abd al-Rahman ibn Sakhr Ad-Dawsi'nin görevlendiği Umar halka camide toplanmalarını söyledi, Muhammad'ın ölümünü inkar etti ve Peygamber'in cezalandırılıp öldüğünü söyleyen münafıklara tehditler savurdu. Sonra Abu Bakr "Muhammad'ın cansız bedeninin Ayşe'nin evinde olduğunu" söyleyip Umar ile ters düştü ve Peygamber'in ölümünü onayladı. Ertesi gün, camide Anas ibn Malik'in yönetiminde yapılan toplantıda sözü alan Umar, Muhammad'ın ölümünü inkar ettiği için özür diledi ve Abu Bakr'i takdim ederek Müslümanlardan bağlılık yemini etmelerini istedi. Genel bağlılık yeminden sonra Abu Bakr'in konuşmasıyla tören sona erdi ve salı günü insanlar Tanrı'nın Habercisi'nin cenazesini hazırlamaya başladılar. Saqifat Bani Saida daha sonra Muhacirler ve Ensar'ın evinde toplandıkları Abu Bakr'i gürültülü bir ortamda Halife seçtiklerini rivayet eder.



Abu Bakr! Reza Asl Najafi

Al-Tabari ve Ibn Kathir gibi yazarlar Muhammad'ın öldüğü pazartesi günü ve salı gününün bir bölümünde refakatçilerin Abu Bakr'e bağlılık yeminiyle meşgul edildiği ve daha sonra cenaze hazırlıklarının başladığı hususunda birleşirler. Onlar için Ibn Ishaq'ın bu tarihi sıralamadaki ısrarının arkasındaki neden Abu Bakr'in seçiminin kararlaştırıldığı algısından kaçınmak olmalıydı. Akrabaları cenaze hazırlıklarıyla meşguldüler ve Abu Bakr herşeyin kendi kontrolü altında olduğunu göstermek istemiyordu.

Medine Sünni Gelenekleri Okulu'nun temsilcisi Ibn Shihab al-Zuhri şöyle anlatıyor:

Abu Bakr ve Tanrı'nın Habercisi'nin refakatçileri Ali ibn Abi Talib, al-Abbas ibn Abd al-Muttalib, al-Fadl ibn al-Abbas dışında, ailenin geri kalanını dışarı çıkardılar. Onlar da Muhammad'ın bedenini mezar kıyafetlerine sardılar.

Ibn Ishaq şöyle anlatıyor:

Allah'ın Habercisi'nin cenaze hazırlıkları Salı günü tamamlandı. Müslümanlar evinde yatağında yatmakta olan Muhammad'ın nereye gömüleceği hususunda anlaşmazlık içindeydiler. Bir kısmı Masjid al-Nabawi'ye diğerleri Jannat al-Baqi mezarlığına gömülmesini öneriyordu. Abu Bakr "Tanrı'nın Habercisi'nin emirlerini biliyorsunuz, Peygamber ölmemiştir, ancak bedeni öldüğü yere gömülmelidir." diyerek sorunu çözümlendi. Muhammad'ın bedenini yıkayıp üç kıyafet ile saran al-Abbas ibn Abd al-Muttalib iki kişi çağırdı ve birini Abu Ubayda ibn al-Jarrah'a, diğerini de Abu Talha'ya gönderdi. Dua ederken bulunan Abu Talha gelip mezarı oydu. Muhammad'ın salıyı çarşambaya bağlayan gece yatağının altına kazılan mezarına gömülmesinden sonra içeri giren insanlar dua ettiler. Dua sırasında kimse imam gibi davranmadı.



Masjid al-Nabawi